

Č. j./Sp. zn./Typ

MD-20105/2024-910/36
MD/20105/2024/910

Vyřizuje/Útvar/Telefon

Mgr. Filip Danko, 910
+420 2251 31451

Datum

Praha
05.02.2025

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor legislativní a právní, stavební úřad a krajský živnostenský úřad, rozhodnutím č. j. KK/743/LP/23-11 ze dne 06.02.2024 k žádosti Ředitelství silnic a dálnic ČR, které ji podalo dne 27.02.2023,

schválil záměr „**D6 Olšová Vrata - Žalmanov**“ na vyjmenovaných pozemcích v k. ú. Andělská Hora, Bochov, Horní Tašovice a Žalmanov (výrok I.)

povolil kácení dřevin rostoucích mimo les a stanovil podmínky pro kácení, rozhodl o rozsahu a podmínkách náhradní výsadby (výroky II. a III.)

a stanovil podmínky pro umístění stavby (výrok IV.).

Proti tomuto rozhodnutí podali (společné) odvolání tito účastníci:

1. **Farma Kolová s. r. o.**, Libušina 527/36, 360 01 Karlovy Vary
2. **STATEK HROUDA s. r. o.**, Libušina 527/36, 360 01 Karlovy Vary,

zastoupené JUDr. Vítem Kučerou, MBA, advokátem ev. č. ČAK 16957, Obrovského 2407, 141 00 Praha.

Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury, jako správní orgán příslušný podle § 2e odst. 3 písm. a) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění účinném do 31.12.2023 (čl. II bod 2. zákona č. 465/2023 Sb.) ve spojení s přechodnými ustanoveními § 330 odst. 1 a odst. 3 větou druhou a přílohou č. 3 písm. a) zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumalo odvoláním napadené rozhodnutí v rozsahu stanoveném v § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a rozhodlo takto:

I.

Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu **se** rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru legislativního a právního, stavebního úřadu a krajského živnostenského úřadu, č. j. KK/743/LP/23-11 ze dne 06.02.2024 **mění** následovně:

A. Ve výroku I. takto:

1.

Dosavadní část nadepsaná: „**Stavba je rozdělena na stavební objekty:**“, která začíná na str. 4, se včetně nadpisu **nahrazuje** textem tohoto znění:

Řada 000 Demolice

Ačkoliv se tyto stavební objekty (SO) vzhledem k jejich charakteru neumísťují a nejsou jako takové předmětem řízení, odstranění staveb je podmiňující, tj. nejpozději před zahájením výstavby žadatel zajistí příslušné veřejnoprávní oprávnění vydané věcně a místně příslušným stavebním úřadem k odstranění staveb.

SO 001 Demolice stávajícího mostu v km 2,985

Jedná se o most přes silnici I/6 ev. č. 6-049. Délka 49,5 m, šířka 6,80 m, plocha 336,6 m². Šířka mezi obrubami 5,65 m.

SO 002 Demolice stávajícího mostu v km 4,240

Jedná se o demolici mostu ev. č. 6-050A na silnici I/6 přes místní komunikaci. Délka 37,8 m, plocha 495,2 m², šířka mezi zvýšenými obrubami 11,5 m. Nosná konstrukce je sestavena z předpjatých prefabrikovaných prvků zmonolitněných systémem táhlo-deska.

SO 003 Demolice stávajícího mostu v km 0,860 SO 121

Jedná se o demolici mostu na „staré pražské“ silnici přes vodoteč. Délka 5 m, šířka 9,1 m. Nosná konstrukce železobetonová deska tl. 0,50 m uložená na kamenných opěrách s křídly z kamene.

SO 004 Demolice stávajícího podchodu pro krávy v km 6,07 SO 101

Jedná se o demolici mostu ev. č. 6-050b na silnici I/6 na polní cestě, délky 14,5 m, šířky 12,2 m, plocha 176,9 m². Šířka mezi svodidly 11,4 m. Nosná železobetonová deska tl. 0,5 m uložená na dvou betonových opěrách s křídly.

Řada 100 Objekty pozemních komunikacíSO 101 Dálnice D6

Navazuje na čtyřpruhové komunikace úseků „D6 Žalmanov – Knínice“ a „D6 Karlovy Vary - Olšová Vrata“. Celková délka trasy je cca 7,340 km. Komunikace je navržena jako čtyřpruhová, směrově rozdělená v kategorii D25,5/130. Šířka jízdních pruhů je 3,5 m (vnitřní) a 3,75 m (vnější), zpevněná krajnice je v šíři 3 m a střední dělicí pás v šířce 3,5 m. Nezpevněné krajnice jsou pro tento stupeň navrženy jednotně v celé délce o šíři 1,5 m z důvodu rezervy pro umístění svodidel. V místech, kde jsou podél silnice D6 osazeny protihlukové zdi, je šířka nezpevněné krajnice zvětšena na 2,65 m.

V úseku se stoupáním 4,5 % km 2,180–2,970 vlevo je navržen stoupací pruh délky 790 m. Trasa je tvořena směrovými oblouky o poloměrech ve směru staničení R=6000 m, R=2500 m, R=3000 m a R=4000 m. Přechodnice jsou délky L=150 m. Příčný sklon vozovky je všude střechovitý 2,5 %.

Niveleta trasy je navržena s ohledem na stávající niveletu silnice I/6, aby bylo možné využít stávající vozovku silnice I/6 pro pravou polovinu budoucího čtyřpruhu (rovněž pro využití při výstavbě po polovinách, kdy se doprava převede na stávající komunikaci – úsek km 2,500-3,400). Niveleta je vedena v místě nezpevněné krajnice stávající silnice I/6 (ve směru staničení). V místě budoucího stoupacího pruhu se niveleta zařezává až 7 m pod stávající vozovku (změna stávajícího 6 % stoupání na 4,5% stoupání – úsek km 2,600-3,400).

V úseku km 3,600-4,300 v místě SO 204 jde niveleta až 6 m nad stávajícím terénem. Je to proto, že došlo k napřímení stávající nivelety. Na základě toho bylo možné umístit přeložku Žalmanovského potoka a SO 129 pod jeden mostní objekt SO 204. V úseku km 5,500-6,500 jde niveleta až 8 m nad stávajícím terénem. V km 5,700 je navržen přesýpaný most na D6 přes bezejmenný potok (SO 207), který slouží pro převedení vod z levostranného příkopu komunikace spolu s hlavním melioračním zařízením (HMZ) přes SO 101 na pravou stranu do levobřežního přítoku Dubinského potoka. Zároveň tento objekt může sloužit pro migraci živočichů.

Od km cca 5,674 niveleta klesá v 0,5% sklonu směrem ke KÚ, aby se pak v sklonu 1,2 % napojila na niveletu stavebního úseku Karlovy Vary – Olšová Vrata.

Maximální podélný sklon je v místě stoupacího pruhu 4,5 %, min. poloměr zakružovacího vydatého oblouku je $R=6000$ m a vypouklého $R=12\ 000$ m. Přejezdy středního dělicího pásu (SDP) jsou navrženy v km 1,345–1,480 (délka 135 m), v km 1,800–1,920 (délka 120 m), v km 3,700–3,820 (délka 120 m), v km 4,380–4,500 (délka 120 m) a v km 5,000–5,120 (délka 120 m). V km 0,250–0,370 a v km 7,340–7,460 jsou navrženy provizorní přejezdy středním dělicím pásem, který bude sloužit na svedení dopravy z nově vybudované dálnice na stávající silnici I/6.

Odvodnění vozovky je provedeno přes monolitické žlaby a uliční vpusti do středové kanalizace a následně přes odlučovače ropných látek (ORL) do navrhovaných DUN (v km 2,700–3,220 jsou navrženy z důvodu výstavby po polovinách dvě podélné kanalizace). Žlaby typu CURB KING jsou navrženy monolitické šířky 0,50 m, umístěné podél zpevněné krajnice.

Odvodnění pláň zemního tělesa je provedeno vyústěním podsypné vrstvy do svahu tělesa, případně do podélných drenáží vyústěných do příkopů. Vody z okolního terénu jsou svedeny příkopy do propustků a následně do vodotečí v přilehlém území.

Propustky jsou navrženy v km 0,740 (rámový propustek 200/100, délka 36 m; cca 200 m od staničení, které původně vyžadoval výsledek posouzení vlivů na životní prostředí, který bude plnit rovněž funkci pro migraci obojživelníků a jiných drobných živočichů), v km 1,258 (rámový propustek 200/200, délka 46 m), v km 2,526 (rámový propustek 200/100, délka 47 m), v km 4,655 (rámový propustek 200/200, délka 51 m), v km 6,073 (rámový propustek 200/200, délka 40 m), v km 6,380 (rámový propustek 200/200, délka 38 m) a v km 6,959 (rámový propustek 200/150, délka 40 m, s jímkou na vtoku).

V místě souběhu SO 101 s SO 120, tzn. v km 0,0 až do cca 1,3 je třeba v rámci úprav proti oslnění protijedoucími vozidly vysadit vegetační clonu z keřů.

V úseku hlubokých zářezů cca od km 1,800–2,080 a od km 2,700–3,400 bude prověřeno pro zimní období osazení sněhovými zábranami podél hrany zářezu silničního tělesa k zamezení zavátí sněhem.

Podél komunikace je navrženo vodící (směrové sloupky) a záchytné zařízení (svodidla schváleného typu - třída zadržení H1, H2 nebo N2) v souladu s ustanovením normy ČSN 73 6101, 73 6201, TP 114 a PPK-SVO. Na přejezdech SDP jsou navržena volně uložená svodidla s úrovní zadržení H2.

SO 110 MÚK Žalmanov km 4,720

MÚK využívá konfiguraci terénu pro minimalizaci terénních prací. MÚK tvoří větve 1 až 4, které jsou připojeny na okružní křižovatky (OK) OK1 a OK2 stavebního objektu SO 124. Větve MÚK jsou navrženy jako jednosměrné o šířce zpevnění 6,25 m, resp. 6,5 m (větev 3 – pro možný přechodný obousměrný provoz v rámci výstavby SO 101).

Poloměry směrových oblouků jsou $R=300$ m s přechodnicemi délky 50 m. Větve se na začátku vždy napojují na hlavní trasu D6 jejím podélným sklonem a na konci jsou zaústěny do OK 1 a 2 sklonem, který je dán příčným sklonem OK v místě napojení. Maximální podélný sklon je 6 %, minimální je 0,37 %. Minimální poloměr zakružovacího vydatého oblouku je $R=600$ m a vypuklého $R=1000$ m. Klopení je navrženo jednostranné 2,5 % souhlasně s klopením na SO 101, na který se větve připojují. Délky větví jsou 288,67; 291,90; 239,76 a 219,34 m.

Odvodnění vozovky je pomocí příčného sklonu do podélných silničních příkopů a propustků do stávajícího systému vodotečí této oblasti. Propustky jsou navrženy na větví 1 (km 0,277, DN 1000), na větví 2 (km 0,010, DN 800), na větví 3 (km 0,190, DN 800) a na větví 4 (km 0,050, DN 1200). Odvodnění pláň zemního tělesa je provedeno vyústěním podsypné vrstvy do svahu tělesa, případně do podélných drenáží vyústěných do silničních příkopů.

SO 120 Silnice II/606 Horní Tašovice – Bochoř

Tato komunikace je navržena souběžně s trasou SO 101 a vede po stávající silnici I/6. V km 0,000 se napojuje na stávající komunikaci II/606 ve směru na Horní Tašovice. V km 1,347175 se opět napojuje na stávající silnici II/606.

Komunikace je navržena v kategorii S 7,5/90 s jízdními pruhy $2 \times 3,25$ m. Nezpevněné krajnice jsou pro tento stupeň navrženy jednotně v celé délce o šíři 1,5 m jako rezerva pro umístění svodidel.

Trasa je tvořena směrovými oblouky o poloměrech ve směru staničení $R=3000$ m, $R=2000$ m, $R=5000$ m, $R=3000$ m a $R=3000$. Vzhledem k dostatečně velkým poloměrům směrových oblouků

bylo upuštěno od přechodnic. Základní příčný sklon vozovky je střechovitý 2,5 %, rovněž v celé délce trasy.

Výškově se komunikace na začátku úseku (ZÚ) a konci úseku (KÚ) napojuje na stávající vozovku II/606. Maximální podélný sklon je 3,72 %, minimální je 0,34 % v místě napojení na stávající stav na ZÚ. Minimální poloměr zakružovacího vydatého oblouku je $R=6000$ m a vypuklého $R=8000$ m.

Protože stávající silnice I/6 je širší kategorie než projektovaná komunikace, bude část stávající vozovky po jejím rozebrání využita pro společný příkop s komunikací SO 101.

Odvodnění vozovky je provedeno příčně do podélných příkopů. Pravá strana je odvodněna společným příkopem s SO 101 a převedena rámovým propustkem 200/200 v km 1,258 SO 101 do levého příkopu SO 101. Levá strana komunikace je odvodněna příkopem rovněž do propustku v km 0,074 a následně rámovým propustkem do levého příkopu SO 101. Odvodnění pláňe zemního tělesa je provedeno vyústěním podsypné vrstvy do svahu tělesa, případně do podélných drenáží vyústěných do příkopů.

SO 121 Silnice II/606 Žalmanov - Andělská Hora

Souběžná komunikace k dálnici D6. Celá trasa je navržena vpravo od SO 101 v kat. S 7,5/90. Na ZÚ komunikace vychází ze stávající silnice, v km cca 0,350 se vyhybá ochrannému pásmu památného stromu Žalmanovská lípa (na pozemku parc. č. 997/2 v k. ú. Žalmanov).

V úseku cca km 0,820–2,170 má komunikace s dálnicí společný příkop, který je v KÚ dálnice D6 zaústěn do stávajícího pravostranného příkopu. V km 2,820 těsně za navrhovaným propustkem v km 2,812 pokračuje jako provizorium objektu SO 171.

Minimální poloměr směrového oblouku je $R=300$ m (v KÚ v místě provizorního napojení na silnici III/2224. Niveleta komunikace na ZÚ navazuje na stávající silnici II/606 před obcí Žalmanov. V KÚ se výškově napojuje ve sklonu 3,8 % na niveletu provizorního napojení SO 171. Minimální podélný sklon je 0,3 % v ZÚ, maximální podélný sklon je 6 %. Lomy tečného polygonu jsou zaobleny výškovými zakružovacími oblouky o minimálním poloměru vypouklého oblouku $R=3400$ m a vydatého oblouku $R=1500$ m.

Příčné uspořádání souběžné komunikace je $2 \times 3,25$ m jízdní pruh a $2 \times 0,50$ m nezpevněná krajnice. Odvodnění koruny tělesa je řešeno příčným sklonem do podélných příkopů.

Pro převedení vody z jedné strany souběžné komunikace na druhou stranu jsou navrženy propustky (km 0,871 – rámový 200/200, délka 15 m; km 1,241 – rámový 200/150, délka 13 m; km 1,549 – rámový 200/200, délka 16 m; km 2,128 – trubní DN 1200, délka 16 m; km 2,331 – trubní DN 800, délka 17,5 m; km 2,812 – trubní DN 1200, délka 25,5 m).

V km 1,610–1,623 vlevo a v km 1,677–1,690 vpravo jsou navrženy autobusové zastávky s nástupní hranou délky 12 m a s nájezdovou hranou 25 m a s výjezdovou hranou 15 m. Šířka autobusových zastávek je 2,75 m a šířka nástupní hrany 3 m. Obě zastávky jsou olemovány obrubníky, v místě nástupní hrany na výšce 0,2 m, mimo na výšce 0,12 m a v místě pro přecházení (š. 3 m, umístěné mezi nájezdovými hranami zastávek) na nášlapnou výšce 0,02 m.

SO 122 Přeložka silnice III/22213 Andělská Hora

Řeší propojení stávající silnice III/22213 s nově budovanou komunikací II/606 (SO 121). Trasa je navržena vpravo od stávající komunikace v kat. MO2k 6,5/30. Poloměry směrových oblouků jsou $R=35$ m (v místě napojení na doprovodnou komunikaci SO 121) a $R=80$ m s přechodnicemi $L=40$ m. Celková délka přeložky je 255,474 m.

Niveleta na ZÚ vychází z příčného sklonu a nivelety doprovodné komunikace SO 121, následně nejdříve stoupá ve sklonu 4,5 % a pak až do KÚ v max. podélném sklonu 9,28 %, kterým se napojuje na stávající komunikaci III/22213. Minimální poloměr vydatého zakružovacího oblouku je $R=250$ m. Příčné uspořádání je $2 \times 2,75$ m jízdní pruh a $2 \times 0,50$ m nezpevněná krajnice.

Po levé straně vozovky je od KÚ až do km cca 0,210 navržen chodník šířky 1,5 m, který je od vozovky oddělen obrubníkem výšky 0,12 m. Tento chodník se v km 0,210 výškově i směrově napojuje na stávající alej (nerekultivovaná stávající komunikace III/22213). Odvodnění koruny tělesa je řešeno příčným sklonem do podélných příkopů.

SO 124 Připojení SO 110 MÚK Žalmanov na silnici II/606 SO 121

Propojuje MÚK se souběžnou komunikací s D6 (SO 121). Součástí objektu jsou kruhové objezdy OK1, OK2 a spojka mezi nimi. Dále pak přeložka silnice III/00625, která nahrazuje stávající rušenou komunikaci.

Kruhové objezdy jsou navrženy s vnějším poloměrem $R=20$ m, šířkou jízdního pruhu 5,5 m a 0,5 m zpevněnou krajnicí, vnitřní dlážděný prstenec má šířku 2,0 m. Klopení jízdního pruhu je navrženo vzhledem ke konfiguraci terénu, lepšího napojení navazujících stavebních objektů a rovněž odvodnění. Maximální podélné spády jsou u OK1 1,95 % a u OK2 2,5 %, minimální poloměry zakružovacích oblouků jsou vyduť $R=700$ m a vypuklý $R=600$ m.

Délky OK jsou 125,66 m. Obě OK jsou propojeny spojkou navrženou v kategorii S 9,5/90 (šířka jízdního pruhu $2 \times 3,5$ m, zpevněná krajnice $2 \times 0,75$ m). Délka spojky je 99,05 m. Maximální podélný sklon je $\pm 2,5$ %, poloměr zakružovacího oblouku je $R=800$ m. Základní příčný sklon je 2,5 %.

Přeložka III/00625 směrově vychází z OK2, levým obloukem o poloměru $R=60$ m a pravým obloukem o $R=70$ m stoupá do prostoru stávající křižovatky silnic III/00625 a původní „pražské“ silnice. Na ní se napojuje stykovou křižovatkou tvaru „T“. Délka úpravy je 240,38 m. Niveleta vychází z příčného sklonu OK2 (tj. $-2,5$ %), pak stoupá sklonem 5,41 % a napojuje se na východní část objektu SO 121 v jeho příčném sklonu 2 %. Poloměry zakružovacích oblouků jsou vyduť $R=700$ m a vypuklý $R=500$ m.

Komunikace je stejně jako spojka navržena v kategorii S 9,5 tj. v šířce zpevnění $2 \times 4,25$ m, aby umožňovala obousměrný průjezd sypačů bez plužení z nedalekého detašovaného střediska SSÚD, které je navrhováno v prostoru mezi rampou 2 SO 110, objektem SO 124 a rušenou propojkou mezi stávajícími silnicemi I/6 a II/606. V km 0,120 vpravo je navržen sjezd š. 6 m k zamýšlenému detašovanému SSÚD.

Nezpevněné krajnice jsou pro tento stupeň navrženy jednotně v celé délce o šíři 1,5 m jako rezerva pro umístění svodidel. Odvodnění vozovky je navrženo příčným sklonem do podélných příkopů a voda je poté odvedena do příkopů odvodňujících SO 110. Odvodnění pláně je provedeno vyústěním podsypné vrstvy do podélných silničních příkopů.

SO 125 Propojení MK a SO 126

Řeší propojení chatové oblasti bytové zástavby se silniční sítí ve směru na Karlovy Vary či Prahu přes stavební objekt SO 126. Trasa je navržena v kategorii MO2k 6,5/30 a napojuje se kolmo na komunikaci SO 126 v km cca 0,333.

Směrově je tvořena z přímých úseků, přechodnic o velikosti $L=20$ m a jednoho směrového oblouku o poloměru $R=100$ m. Celková délka úpravy je 92,723 m. Niveleta na ZÚ vychází z příčného sklonu vozovky stavebního objektu SO 126, následně klesá ve sklonu 7,55 %. V KÚ se napojuje na stávající komunikaci ve sklonu 5,68 %. Lomy nivelety jsou zaobleny zakružovacími oblouky o minimálním poloměru vyduť $R=700$ m a poloměru vypuklého výškového oblouku $R=100$ m.

Příčné uspořádání je jízdní pruh 2,75 m a $2 \times 0,50$ m krajnice. Podél levé strany vozovky je navržen chodník šířky 1,5 m, který je od vozovky oddělen obrubníkem výšky 0,12 m a zeleným pásem šířky 2 m. Chodník dále pokračuje po levé straně objektu SO 126 směrem k ZÚ. V km 0,016 je navrženo místo pro přecházení. Zde pak chodník šířky 1,5 m v přímé pokračuje směrem k bráně kostela Nejsvětější trojice. Odvodnění povrchu vozovky je řešeno do svahu tělesa. Odvodnění pláně je provedeno přes podélnou silniční drenáž do navržené vsakovací jámy o rozměrech 1×1 m v KÚ vlevo.

SO 126 MK Andělská Hora jih

Řeší propojení bytové zástavby Andělská Hora jih s místní komunikací na pozemku parc. č. 977. Trasa je navržena souběžně po levé straně dálnice D6 v kategorii MO2k 6,5/30.

Směrově je tvořena z přímých úseků, přechodnic o velikosti $L=20$ m resp. $L=30$ m a směrových oblouků o minimálním poloměru $R=40$ m. Celková délka úpravy je 1320 m.

Niveleta na ZÚ vychází ze stávajícího sklonu vozovky, v KÚ se výškově napojuje na niveletu provizorního napojení SO 173, tj. ve sklonu 3,75 %. Lomy nivelety jsou zaobleny zakružovacími oblouky o minimálním poloměru vyduť $R=1000$ m a minimálním poloměru

vypuklého výškového oblouku $R=600$ m. Maximální podélný sklon komunikace je 3,75 %. Příčné uspořádání je jízdní pruh 2,75 m a $2 \times 0,50$ m nezpevněné krajnice.

Podél levé strany vozovky je od ZÚ až do km cca 0,318 navržen chodník šířky 1,5 m, který je od vozovky oddělen obrubníkem výšky 0,12 m a zeleným pásem šířky 2 m. Dále takto oddělený chodník pokračuje podél levé strany místní komunikace SO 125, která se na SO 126 napojuje ve tvaru „T“.

V km 0,063 vpravo je navržen sjezd šířky 5 m, v km 0,3625 vlevo sjezd šířky 5 m k bráně kostela, v km 0,720 vlevo a v km 1,310 vpravo pak hospodářský sjezd šířky 5 m. V km 0,944 vlevo je navržen sjezd k ORL 6 (SO 144).

Odvodnění povrchu vozovky je navrženo příčným sklonem do svahu tělesa a následně do podélných silničních příkopů. Plán vozovky je odvodněna vyústěním podsypné vrstvy do svahu tělesa, resp. do

společného příkopu s D6. V km 0,053 je navržen trubní propustek DN 800, délka 18 m, který nahrazuje stávající propustek a bude sloužit pro převedení vody z pravého příkopu do levého stávajícího příkopu a následně do stávající vodoteče. V km 1,275 je pod komunikací navržen rámový propustek 200/150, délky 20 m, který převádí vody ze stávajícího propustku DN 600 pod stávající silnici I/6 do koryta bezejmenné vodoteče, které funguje jako otevřené HOZ. Toto koryto bude v délce cca 56 m pročištěno a upraveno.

SO 127 Propojení sil. III/20812 a SO 110 MÚK Žalmanov

Propojuje nově navrženou OK1 (součást SO 124) s SO 129 - úprava silnice III/20812 Žalmanov - Nová Víska v souběhu s novou dálnicí D6. Komunikace je navržena pro odlehčení obce Žalmanov od těžké automobilové dopravy od lomu v Horních Tašovicích ve směru k silnici I/6.

Směrově trasa vychází z OK1, levotočivým obloukem $R=60$ m se přibližuje k větví 4 MÚK Žalmanov a pravotočivým obloukem $R=205$ m se stáčí do souběhu s touto větví a dálnicí D6, dále vede přes pole levotočivým obloukem $R=1200$ m následovaný pravotočivým obloukem $R=350$ m. V KÚ se levotočivým obloukem $R=100$ napojuje na SO 129 v km cca 0,206. Mezi směrové oblouky jsou vloženy přechodnice o velikosti ve směru staničení $L=50$ m a $1 \times L=40$ m v KÚ.

V km 0,150 vlevo a v km 0,442 vpravo je navržen hospodářský sjezd na pole šířky 5 m (resp. 6 m). Celková délka úpravy je 745,26 m. Niveleta vychází z příčného sklonu 2,5 % v místě napojení na OK1, následně klesá sklonem 3,3 % pak stoupá 0,5 % a prochází zářezem. Dále klesá ve sklonu 2,72 % a v KÚ se v příčném sklonu 6,5 % objektu SO 129 na něj napojuje. Minimální poloměry zakružovacího vypuklého oblouku $R=700$ m, vydutého zakružovacího oblouku $R=3000$ m.

Šířkově odpovídá kategorii S 7,5/90 tj. $2 \times 3,25$ m jízdní pruh. Základní příčný sklon je střechovitý 2,5 %. Nezpevněné krajnice jsou pro tento stupeň navrženy jednotně v celé délce o šíři 1,5 m (rezerva pro umístění svodidel).

Odvodnění vozovky je navrženo příčným sklonem do podélných příkopů a voda je poté propustkem v km 0,095 (DN1200, dl. 25,5 m) svedena do stávajícího melioračního systému (v projektové dokumentaci se upřesní potřeba vyčištění a sanace). Další propustek v km 0,727 (DN 1000, dl. 25 m) převádí vodu podél SO 129 do koryta Žalmanovského potoka. Odvodnění pláň je provedeno vyústěním podsypné vrstvy do podélných příkopů.

SO 128 Úprava silnice III/00625 směr Horní Tašovice

Úprava je vyvolána výstavbou nového mostu na D6 a potřebou odvedení podélného odvodnění dálnice do koryta Lomnického potoka (nyní odvodnění nevyhovuje a voda přetéká přes silnici pod mostem do údolí).

Směrově se trasa drží stávajícího průběhu této silnice. Je zde navržen levotočivý oblouk o $R=110$ m s přechodnicemi délky 30 m. V km cca 0,031 se mimoúrovňově kříží s SO 202. Délka úpravy je 82,37 m.

Výškově trasa kopíruje stávající niveletu. Maximální podélný sklon je $-7,52$ %, minimální je $-2,85$ %, poloměr zakružovacího oblouku je $R=1000$ m; šířkově kategorie MO2k 6,5/6,5/30 tj. jízdní pruh $2 \times 2,75$ m. Odvodnění vozovky je navrženo příčným sklonem do podélných příkopů a voda je poté horskou vpustí a 14m propustkem v km 0,057 svedena do stávající vodoteče Lomnického potoka. Odvodnění pláň je provedeno do drenáží, které jsou následně vyústěny do svahu tělesa komunikace.

SO 129 Úprava silnice III/20812 Žalmanov - Nová Víska

Úprava byla vyvolána novým přemostěním údolí Žalmanovského potoka a silnice III/20812 jedním mostem. Trasa na ZÚ vychází ze stávající komunikace, opouští ji dvěma stejnosměrnými oblouky o $R=150$ a $R=70$ m a sleduje ji po její levé straně, poté se pravým obloukem $R=70$ m napojuje těsně za stávajícím rámovým propustkem na stávající silnici III/20812. V km cca 0,161 se mimoúrovňově kříží s dálnicí D6 (pod SO 204). Délka trasy přeložky je 304 m. V km 0,071 vlevo je navržen sjezd šířky 5 m.

Výškově přeložka sleduje stávající niveletu, ze které na ZÚ a KÚ vychází. Max. podélný sklon je 4,89 %. Minimální poloměr zakružovacího vypuklého oblouku je $R=10\ 000$ m a vydatého $R=2100$ m. Šířkové uspořádání odpovídá kategorii S 7,5, tj. $2 \times 3,25$ m jízdní pruh s rozšířením v obloucích. Příčný sklon základní je 2,5 %, v obloucích je pro mezní rychlost navazujících úseků $v_m=40$ km/h. Nezpevněné krajnice jsou navrženy jednotně v celé délce o šíři 1,5 m (rezerva pro umístění svodidel). Odvodnění vozovky je příčným sklonem do podélných příkopů. Odvodnění pláň je provedeno do drenáží vyústěných do podélných příkopů nebo vyústěním podsypné vrstvy do svahu tělesa komunikace. V km 0,180 je navržen trubní propustek (DN 600, dl. 16 m), který převádí vodu s pravého příkopu do levého a následně do koryty Žalmanovského potoka.

SO 134 Chodníky Andělská Hora

Řeší propojení chatové osady Andělská Hora s obcí přes mostní objekt SO 222 Lávka pro pěší přes D6 v km 6,597 a rovněž s nově navrhovanými autobusovými zastávkami na SO 121 v km 1,650. Chodníky jsou navrženy v šířce 2 m, resp. 3 m (chodník přes lávku SO 222 ve směru do chatové osady) a s jednostranným sklonem 2 %. Jsou z převážné části bezbariérové, tj. do max. podélného sklonu 1:12 a jsou olemovány záhonovými obrubníky z jedné strany zapuštěné a z druhé strany na nášlapnou výšku 0,06 m.

SO 14x Sjezdy k ORL/RN

SO 140 (k ORL 2), SO 141 (k ORL 3), SO 142 (k ORL 4), SO 143 (k ORL 5), SO 144 (k ORL 6), SO 145 (k RN2), SO 146 (k RN3)

SO 150 Polní cesta v km 2,100 SO 101

Řeší přeložku polní cesty (délka 204,3 m) k novému přemostění přes dálnici D6. Tato přeložka polní cesty je navržena ve stávající trase. Poloměry směrových oblouků $R=100$ m. Niveleta na ZÚ navazuje na stávající terén a pak klesá maximálním podélným sklonem 7,42 % k mostnímu objektu SO 221. Zde se sklon zmírňuje na 1,66 % a na KÚ navazuje na stávající terén sklonem 5,17 %.

Poloměry zakružovacích oblouků jsou pro vypuklý i vydaté $R=400$ m. Příčné uspořádání je v kategorii P 4/30, tj. $2 \times 1,50$ m jízdní pruh a $2 \times 0,5$ m nezpevněná krajnice. V prostoru mostu je komunikace rozšířena na šířku 6,0 m mezi obrubami. Klopení je navrženo jednostranné 3 %.

Odvodnění koruny tělesa je navrženo příčným sklonem do podélných příkopů vyústěných před mostem do skluzů zaústěných do pravého příkopu SO 101 a za mostem do trubního propustku v km 0,140 (DN 800, dl. 16 m) a následně do skluzu vyústěného do levého příkopu SO 101.

SO 151 Polní cesta podél SO 121 v km 1,6

Řeší napojení pozemku parc. č. 1371 v k. ú. Andělská Hora prostřednictvím polní cesty podél paty svahy objektu SO 121 na přeložku silnici III/22213 objektu SO 122. Součástí tohoto objektu je i připojení zamýšlené cyklostezky dle Územního plánu Andělská Hora sjezdem šířky 3 m v km 0,023 vlevo do stávající aleje. Celková délka úpravy je 191,887 m.

SO 170 Provizorní napojení SO 101 na ZÚ (dočasná stavba)

Řeší provizorní napojení začátku D6 SO 101 na stávající silnici I/6 při výstavbě levé poloviny D6. případně, že by navazující stavba „D6 Žalmanov – Knínice“ byla realizovaná dříve, bude třeba provizorium na nezbytně potřebnou dobu (do doby, než bude dobudována levá polovina D6 na ZÚ) napojit na již připravovanou doprovodnou komunikaci navazující stavby.

Směrově je provizorní komunikace navržena z přímých úseků a ze dvou protisměrných oblouků o poloměru $R=190$ m s přechodnicemi $L=25$ m. Šířkově je navržena s jízdními pruhy $2 \times 3,5$ m a s 1,5m zpevněnými krajnicemi (odpovídá kategorii S 11,5). V KÚ se komunikace šířkově napojuje na pravý pás SO 101. Výškově komunikace vychází na ZÚ z nivelety stávající silnice I/6, v KÚ se výškově napojuje na niveletu osy jízdních pruhů. Maximální podélný sklon je 2,45 %.

Odvodnění povrchu vozovky stejně jako pláň je provedeno do přilehlých podélných silničních příkopů, které odvádějí vody do příkopů stávající silnice I/6 ve směru na Prahu.

SO 171 Provizorní napojení SO 121 na silnici III/22224 (dočasná stavba)

Objekt bude sloužit k provizornímu napojení doprovodné komunikace SO 121 – západ ve tvaru „T“ na stávající silnici III/22224. Toto napojení bude fungovat až do doby, než bude realizován nadjezd navazující stavby „D6 Karlovy Vary – Olšová Vrata“. Provizorní napojení bude sloužit pro případ, nebude-li ještě realizovaná doprovodná komunikace navazující stavby „D6 Karlovy Vary - Olšová Vrata“. Po realizaci doprovodné komunikace této navazující stavby bude úsek provizoria na KÚ výškově na tuto komunikaci napojen.

Směrově je provizorní komunikace navržena z přímých úseků a z pravostranného oblouku R=300 m s přechodnicemi délky L=50 m. Na ZÚ provizorium vychází z oblouku R=300 m objektu SO 121 v km 2,820. Šířkově vychází z kategorie doprovodné komunikace SO 121, která je S 7.5, tzn. z jízdních pruhů 2×3 m + 2×0,25 m zpevněná krajnice.

Výškově komunikace na ZÚ vychází z nivelety doprovodné komunikace SO 121 – západ a v KÚ se výškově napojuje na niveletu stávající silnice III/22224. Maximální podélný sklon je 3,8 %.

Odvodnění povrchu komunikace stejně jako pláň je provedeno do přilehlých podélných silničních příkopů, které jsou zaústěny do trubního propustku DN 1200 v SO 121 v km 2,812 a následně do příkopu stávající silnice I/6. Zde je pak odvodnění zajištěno stávajícím propustkem s vtokovou jímkou, který převádí vody pod stávající silnicí I/6 na levou stranu komunikace do stávajícího příkopu, které funguje jako otevřené HOZ.

SO 172 Provizorní napojení stávající silnice I/6 z SO 121 (dočasná stavba)

Objekt řeší provizorní napojení doprovodné komunikace SO 121 – západ na stávající silnici I/6. Toto propojení je navrženo z důvodu, aby veškerá doprava po dobu výstavby D6 nevedla přes doprovodnou komunikaci SO 121 (prostřednictvím objektu SO 902) a stávající silnici III/22224, jejíž šířkové parametry nevyhovují této dopravě.

Směrově je komunikace navržena z přímých úseku a ze dvou protisměrných oblouků R=200 m s přechodnicemi délky L=40 m, resp. L=50 m. Šířkově vychází z kategorie doprovodné komunikace SO 121, která je S 7.5, tzn. z jízdních pruhů 2×3 m + 2×0,25 m zpevněná krajnice. V KÚ se šířkově napojuje na stávající silnici I/6, jejíž šířka odpovídá kat. S11,5. Výškově komunikace na ZÚ vychází z nivelety doprovodné komunikace SO 121 – západ a v KÚ se výškově napojuje na niveletu stávající silnice I/6. Maximální podélný sklon je 3,04 %.

Odvodnění povrchu komunikace stejně jako pláň je provedeno do přilehlých podélných silničních příkopů, které jsou následně zaústěny do příkopů stávající silnice I/6.

SO 173 Provizorní napojení SO 126 na MK (dočasná stavba)

Objekt bude sloužit pro případ, že nebude ještě realizovaná doprovodná komunikace navazující stavby „D6 Karlovy Vary - Olšová Vrata“. Po realizaci doprovodné komunikace navazující stavby bude provizorium zrušeno a následně od km 1,320 SO 126 bude výškově napojen.

Objekt se skládá ze dvou částí. První část provizoria řeší provizorní napojení konce místní komunikace SO 126 na stávající místní komunikaci ve směru na chatovou osadu „ZOO“. Druhá část provizoria řeší rozšíření stávající místní komunikace od chatové osady „ZOO“ a napojení ve tvaru „T“ na stávající silnici I/6. Tato místní komunikace bude rozšířena na 2 jízdní pruhy o šířce 2,75 m + rozšíření v oblouku (celková šířka zpevnění 8,0 m).

SO 180 Přejídné dopravní značení (dočasný SO, který se neumísťuje)

Jedná se o veškeré přechodné dopravní značení během výstavby a značení objízdných tras, které budou využívány během výstavby tohoto úseku. Návrh etapizace výstavby vychází ze základního předpokladu zachování provozu po silnici I/6 ve stávající trase bez nutnosti dlouhodobého vedení dopravy přes Žalmanov. Další podmínkou je zachování nutné dopravní obslužnosti přilehlých obcí.

Přejídné značení bude vycházet z těchto etap:

V první etapě bude zahájena výstavba hlavní trasy v úseku ZÚ – km 0,4 včetně levých dvou polí mostu SO 220, výstavba LJP v úseku km 0,4–4,5 včetně levých mostů SO 202, SO 204, rampa 3 MÚK Žalmanov a doprovodné komunikace od MÚK Žalmanov až na KÚ. Pro zachování dopravní obslužnosti místních částí obce Andělská Hora je nutno vybudovat též lávku SO 222 nad stávající

komunikací a místní komunikace SO 122, SO 125 a SO 126. Provoz bude převážně veden po stávající silnici I/6. Po nezbytně nutnou dobu např. v době odstřelu skalního masivu v zářezích vedle stávající silnice, bude nutná objízdna trasa po silnici III/00625 přes Žalmanov. Na silnicích nižších tříd budou nutné krátkodobé uzavírky a objízdny trasy v době provádění připojení a křížení přeložek.

Ve druhé etapě bude pokračovat výstavba hlavní trasy v úseku ZÚ – km 0,4 včetně levých dvou polí mostu SO 220 a výstavba LJP v úseku km 0,4–4,5 včetně levých mostů SO 202, SO 204. Od km 4,55 až na KÚ bude zahájena výstavba hlavní trasy v celém profilu. Doprava bude vedena až k MÚK Žalmanov po stávající silnici I/6 a dále pak po nově vybudované doprovodné komunikaci, která bude za KÚ provizorně napojena na stávající silnici I/6.

Ve třetí etapě bude provoz převeden na nově vybudovaný LJP a dokončen bude PJP dálnice. V této etapě je nutno dokončit především část PJP v úseku cca 4,3–4,5 umožňující sjezd ve směru od Prahy na MÚK Žalmanov. Do jeho dokončení bude sjezd umožněn ze stávající silnice I/6 na silnici III/00625.

Ve čtvrté etapě bude pokračovat výstavba PJP, avšak bude již umožněn sjezd od Prahy na MÚK Žalmanov. Dokončena tak bude moci být doprovodná komunikace SO 120.

SO 190 Dopravní značení ve správě ŘSD (SO, který se neumísťuje)

Obsahem tohoto objektu je provedení svislého a vodorovného dopravního značení a osazení dopravních zařízení na nově vybudovaném úseku dálnice D6 a související úpravy na navazujícím úseku dálnice D6 a silnice I/6. Součástí objektu jsou též nosné konstrukce značek, tabulky s evidenčními čísly mostů, tabulky pro označení stavítek na kanalizaci, tabulky pro označení únikových východů v PHS, demontáž stávajícího DZ na silnici I/6 a osazení zapuštěných reflexních knoflíků.

SO 193 Dopravní značení silnic II. a III. tříd (SO, který se neumísťuje)

Obsahem objektu je provedení svislého a vodorovného dopravního značení a osazení dopravních zařízení na dotčených komunikacích II. a III. třídy a nově vybudovaných komunikacích, které budou zařazeny jako silnice II. a III. třídy. Součástí objektu jsou též nosné konstrukce značek a demontáž stávajícího svislého dopravního značení.

SO 194 Dopravní značení MK (SO, který se neumísťuje)

Obsahem objektu je provedení svislého a vodorovného dopravního značení a osazení dopravních zařízení na dotčených místních komunikacích a nově vybudovaných komunikacích, které budou zařazeny jako místní komunikace. Součástí objektu jsou též nosné konstrukce značek a demontáž stávajícího svislého dopravního značení.

Řada 200 Mosty a zdi

SO 202 Most na D6 přes Lomnický potok v km 1,600 SO 101

Most slouží k převedení dálnice D6 přes zařízlé údolí Lomnického potoka u obce Horní Tašovice a zároveň též překračuje silnici III/00625. Trasa dálnice vede v trase stávající I/6, která je umístěna v místě budoucího PJP. V místě budoucího PJP D6 je stávající most ev. č. 6-049, který s ohledem na upravené výškové vedení budoucí dálnice nebude možné zachovat a uvažuje se s jeho kompletním snesením vč. spodní stavby.

Most je směrově rozdělený a má samostatnou nosnou konstrukci pro každý jízdní směr. Most je v kolmém uspořádání, všechny podpěry mají šikmost osy uložení 90,00° a s ohledem na úhel křížení s přemostovanými překážkami je pravý a levý most v podélném směru vzájemně posunut o 7,50 m. Pod mostem v prvním poli je silnice III/00625, ve druhém (hlavním) poli je koryto Lomnického potoka, do kterého se během stavby nebude téměř vůbec zasahovat a ve třetím poli pod stávajícím svahem před opěrami je vedena stávající polní cesta. Pod mostem je pro silnici III/00625 zajištěna standardní podjezdová výška min. 4,50+0,15 m, pro polní cestu pak též min. 4,5+0,15 m.

Nosnou konstrukci mostu tvoří spojitá monolitická dvoutrámová konstrukce z předpjatého betonu o třech polích s konstantní konstrukční výškou s rozpětím hlavního pole 44,50 m. Délka každého mostu je cca 125 m včetně křídel. Založení všech podpěr se předpokládá plošné.

SO 204 Most na D6 přes stávající III/20812 v km 4,000 SO 101

Most slouží k převedení dálnice D6 přes ploché údolí Mlýnského (Žalmanovského) potoka u obce Žalmanov a zároveň též překračuje komunikaci III/20812. Trasa dálnice vede souběžně s trasou

stávající I/6 vpravo. V místě nového mostu jsou na stávající silnici I/6 umístěny dva mostní objekty, přesýpaný rámový most světlosti cca 3,0 m pro Mlýnský potok (bez ev. čísla) a stávající most ev. č. 6-050 přes silnici III/20812 s ev. č. podjezdu 20812-3. S ohledem na směrové a výškové vedení budoucí dálnice D6 nebude možné oba objekty zachovat a dále využít, a proto se uvažuje v rámci stavby s jejich kompletním snesením vč. spodní stavby.

Nový most je směrově rozdělený a má samostatnou nosnou konstrukci pro každý jízdní směr. Most je v kolmém uspořádání, všechny podpěry mají šikmost osy uložení 90,00°. Pod mostem v prvním poli je upravené otevřené koryto Mlýnského (Žalmanovského) potoka, které je vedeno směrově ve své původní trase a ve třetím poli je vedena přeložka silnice III/20812. Ostatní mostní otvory slouží pro průchod zvěře v rámci přirozeného lokálního biokoridoru vedeného údolím podél Mlýnského potoka. Pod mostem je na přeložce silnice III/20812 zajištěna standardní podjezdná výška min. 4,50+0,15 m. Nosnou konstrukci mostu tvoří spojitá monolitická dvoutrámová konstrukce z předpjatého betonu o čtyřech polích s konstantní konstrukční výškou s rozpětím hlavních polí 40,50 m. Délka mostu je cca 162 m včetně křídel. Založení mostu se předpokládá kombinované, pro vnitřní pilíře plošné, pro opěry situované na násypch pak hlubinné na vrtaných velkopřůměrových pilotách.

SO 206 Most na D6 v km 4,720 SO 101 v MÚK Žalmanov

Mostní objekt převádí dálnici D6 přes silnici SO 102. Jedná se o přesýpaný mostní objekt o jednom poli. Nosná konstrukce se předpokládá železobetonová monolitická – otevřený rám, plošně založená (způsob založení bude zpřesněn v dalším stupni projektové přípravy po doplnění průzkumů). Světlost mezi opěrami činí cca 12,5 m, šířka nosné konstrukce je cca 35,5 m. Křídla jsou rovnoběžná. Přes most je vedena dálniční kanalizace DN 300 (součást SO 301).

SO 207 Most na D6 přes potok v km 5,700

Mostní objekt převádí dálnici D6 přes nepojmenovaný potok. Jedná se o přesýpaný mostní objekt o jednom poli. Nosná konstrukce se předpokládá železobetonová klenbového tvaru (příp. ortogonálního tvaru) plošně založená (způsob založení bude zpřesněn v dalším stupni projektové přípravy po doplnění průzkumů). Světlost mezi opěrami činí cca 7,7 m, šířka nosné konstrukce je min. 53 m. Minimální průchozí šířka pro zvěř je min. 3 m. Křídla jsou kolmá. Přes most je vedena dálniční kanalizace DN 300 (součást SO 301).

SO 220 Most na biokoridoru přes D6 v km 0,150 SO 101

Mostní objekt převádí biokoridor přes dálnici D6 a doprovodnou komunikaci SO 120. Jedná se o přesýpaný mostní objekt o třech polích. Nosná konstrukce se předpokládá železobetonová klenbového tvaru (případně ortogonálního tvaru) plošně založená (způsob založení bude zpřesněn v dalším stupni projektové přípravy po doplnění průzkumů). Světlost mezi opěrami činí cca 16,5+14,3+16,5 m, šířka nosné konstrukce je min. 57,5 m. Minimální průchozí šířka pro zvěř je 35 m. Křídla jsou kolmá (tj. rovnoběžná s komunikací).

Úprava terénu pro průchod živočichů nad mostem je předmětem objektu vegetačních úprav – tedy včetně požadavků na složení svrchních vrstev.

SO 221 Most přes D6 v km 2,100

Most slouží k mimoúrovňovému převedení polní cesty u obce Horní Tašovice přes skalní zářez dálnice D6. Trasa dálnice vede v trase stávající I/6, která se nachází v místě budoucího PJP dálnice, ve skalním zářezu ve výškové úrovni cca 1,20 m pod úroveň vozovky stávající I/6. Nová upravená trasa přeložky polní cesty je v místě křížení s dálnicí posunuta od polohy stávající cesty o cca 5,5 m směrem na Karlovy Vary. V místě uvažovaného nového mostu je na polní cestě stávající most přes silnici I/6 s ev. č. podjezdu 6-049a, most nemá vlastní ev. číslo. S ohledem na směrové a výškové vedení přeložky polní cesty a budoucí dálnice D6 nebude možné stávající most zachovat a dále využít, a proto se uvažuje v rámci stavby s jeho kompletním snesením vč. spodní stavby a základů a náhradou za nový most. Přes stávající most vede vodovod, který bude během stavby provizorně převeden po provizorní konstrukci přes I/6.

Most je v kolmém uspořádání, všechny podpěry mají šikmost osy uložení 90,00°. Pod mostem vede dálnice se zajištěním standardní podjezdné výšky min. 4,80+0,15 m. Nosnou konstrukci mostu tvoří monolitický vzpěradlový rám z předpjatého betonu o třech polích s rozpětím hlavního pole přes dálnici 29,70 m. Délka mostu je cca 61 m včetně křídel. Založení mostu se předpokládá plošné, v místě mostu jsou skalní horniny.

SO 222 Lávka pro pěší přes D6 v km 6,597

Lávka slouží pro mimoúrovňové zachování pěší dopravní obslužnosti místních částí obce Andělská Hora rozdělených dálnicí D6 a dále nad stávající komunikací a místní komunikací SO 122, SO 125 a SO 126. Současně slouží pro pěší ve směru od autobusových zastávek k chatové oblasti a ke kostelu Nejsvětější trojice.

Lávka je navržena ze dvou konstrukčních typů, v přímém úseku jako příhradová spojitá s dolní mostovkou s rozpětími cca 27 m + 38 m + 27 m, v zakřivené části jako dvoutrámová spojitá s horní mostovkou s rozpětími cca 4 m × 8 m. Šířka lávky mezi zábradlími je min. 3,0 m. Lávka je ukončena opěrami s obsypanými kužely. Volná výška pod lávkou nad komunikacemi je 4,80 m + 0,15 m + rezerva (min. cca 0,05 m). Opěry a pilíře lávky budou založené plošně, opěry a pilíře jsou monolitické železobetonové. Na styku příhradové a trámové části na pilíři P4 je pilíř společný pro oba konstrukční celky. Lávka je uložena na ložiscích, nad opěrami a společným pilířem P4 je osazen mostní závěr. Odvodněna bude středovým ležatým svodem s vyústěním u podpěr lávky.

Příhradová část se nachází v přímé a ve vrcholovém zakružovacím oblouku R=800 m pro sklony 1,35 % a 6,09 %, trámová část se nachází ve směrovém oblouku R=10 m a přímé v podélném sklonu 6,09 %.

SO 250 Zárubní zeď v km 6,500–7,000 D6 vpravo

Zárubní zeď plní funkci hlukového odclonění dálnice D6 a je v souběhu s SO 121. Zeď je monolitická železobetonová, plošně založená, s akustickým obkladem. V koruně zdi je železobetonová římsa se silničním zábradlím výšky 1,1 m. Výška zdi nad krajnicí dálnice je cca 3,4 m, výška akustického obkladu je 3,0 m. Rub zdi je izolován, odvodněn přes dřík zdi na spádovanou plochu před lícem a do monolitického žlabu odvodnění dálnice.

Řada 300 Vodohospodářské objekty**SO 301 Středová kanalizace v km 0,000 – 0,393**

Je navržena stoka dešťové kanalizace, která je vedena ve SDP, 0,75 m od osy komunikace. Revizní šachty jsou navrženy ve vzdálenosti 43 m; do nich jsou napojeny uliční vpusti přípojkami DN 200. V úsecích s podélným spádem komunikace menším než 0,5 % je navržen šterbinový žlab.

Tento úsek bude po dokončení stavby D6 napojen na kanalizaci stavby „D6 Žalmanov–Knínice“. Pokud by výstavba silnice D6 byla prováděna od Karlových Varů, bude stoka „1“ na začátku stavby vyvedena mimo silniční těleso. Tam bude umístěna provizorní DUN 1. Odtud bude voda vedena potrubím podél provizorního příkopu a po cca 100 metrech do něho vyústěna. Příkopem je voda odvedena do vodoteče, která vytéká ze Silničního rybníka. Po vybudování stavby „D6 Žalmanov–Knínice“ bude stoka v RS 5 přepojena na stoku dešťové kanalizace této stavby.

SO 302 Středová kanalizace v km 0,393–1,713

Je navržena stoka dešťové kanalizace, která je vedena ve SDP, 0,75 m od osy komunikace. Revizní šachty jsou navrženy ve vzdálenosti 43 m. Do nich jsou napojeny uliční vpusti přípojkami DN 200. V úsecích s podélným spádem komunikace menším než 0,5 % je navržen šterbinový žlab.

V tomto úseku jsou z výškových důvodů navrženy 2 stoky – stoka „2“ a „2a“. Stoka „2“ je vedena od km 0,393 do km 1,428, kde je napojena do stoky „2a“. Ta je vedena od mostu SO 202, v km 1,428 přechází na levou stranu silničního tělesa. Zde je osazena ORL 2 (odlučovač ropných látek) a podzemní RN 4. Před vtokem do ORL je v šachtě osazeno bezpečnostní šoupě DN 500 pro případ havárie.

SO 303 Středová kanalizace v km 1,713 –1,978

Je navržena stoka dešťové kanalizace, která je vedena ve SDP, 0,75 m od osy komunikace. Revizní šachty jsou navrženy ve vzdálenosti 43 m. Do nich jsou napojeny uliční vpusti přípojkami DN 200. V úsecích s podélným spádem komunikace menším než 0,5 % je navržen šterbinový žlab.

V km 1,713 vpravo je osazena sedimentační nádrž s ORL3 SO 363 a retenční nádrž (RN) RN 1. Před vtokem do ORL je v šachtě osazeno bezpečnostní šoupě DN 250 pro případ havárie.

SO 304 Středová kanalizace v km 1,978–3,930

Je navržena stoka dešťové kanalizace, která je vedena ve SDP, 0,75 m od osy komunikace. Revizní šachty jsou navrženy ve vzdálenosti 43 m. Do nich jsou napojeny uliční vpusti přípojkami DN 200. V úsecích s podélným spádem komunikace menším než 0,5 % je navržen šterbinový žlab. V tomto

úseku jsou dvě stoky – stoka „4“ a „4a“. Stoka „4“ je vedena od km 1,978 do km 3,930 ve SDP a zde přechází na pravou stranu silničního tělesa. Zde je osazena sedimentační nádrž (DUN) s ORL „DUN + ORL4“ SO 364. Před vtokem do DUN je v šachtě osazeno bezpečnostní šoupě DN 400 pro případ havárie. Vzhledem k postupu výstavby je v km 2,700–3,200 navržena stoka 4a, umístěná do nezpevněné krajnice a v km cca 3,200 napojena na stoku 4.

SO 305 Středová kanalizace v km 4,070–5,074

Je navržena stoka dešťové kanalizace, která je vedena ve SDP, 0,75 m od osy komunikace. Revizní šachty jsou navrženy ve vzdálenosti 43 m. Do nich jsou napojeny uliční vpusti přípojkami DN 200. V úsecích s podélným spádem komunikace menším než 0,5 % je navržen šterbinový žlab.

V km 4,070 je stoka převedena na pravou stranu komunikace. Zde je osazena usazovací nádrž s ORL 5 SO 365 a RN 3. Před vtokem do ORL je v šachtě osazeno bezpečnostní šoupě DN 400 pro případ havárie.

SO 306 Středová kanalizace v km 5,074 – KÚ

Je navržena stoka dešťové kanalizace v km 5,074 až po konec úseku, která je vedena ve SDP, 0,75 m od osy komunikace. Revizní šachty jsou navrženy ve vzdálenosti 43 m. Do nich jsou napojeny uliční vpusti přípojkami DN 200. V úsecích s podélným spádem komunikace menším než 0,5 % je navržen šterbinový žlab. V KÚ osazena sedimentační nádrž s ORL 6 SO 366 a RN 5. Před vtokem do ORL je v šachtě osazeno bezpečnostní šoupě DN 400 pro případ havárie.

SO 320 Úprava Lomnického potoka v km 1,655

Řeší zpevnění vodoteče Lomnický potok (IDVT 10100207) v místě vyústění příkopů projektované trasy. Po výstavbě mostu SO 202 Most na D6 přes Lomnický potok v km 1,600 SO 101, bude provedeno zpevnění břehu koryta kolem pilířů (součást SO 202). Objekt řeší zpevnění břehů kamenným pohozením (výustní objekty) ve třech místech, a to v místě zaústění příkopů SO 101 a SO 128, včetně odtoků z RN (kapacitní odtok RN 1: 10,28 l/s, RN 4: 5,50 l/s).

Pro výstavbu základů pilíře P3 mostu SO 202 v těsné blízkosti koryta potoka se předpokládá a uvažuje s dočasným převáděním vody v potoce pomocí zatrubnění – součást řešení SO 202. Pro zemní práce a výkopy pro základy je nutné počítat s prováděním výkopů ve skalních horninách.

SO 321 Přeložka Žalmanovského potoka v km 3,950

V současné době vychází ze Žalmanovského rybníka neupravené koryto, které se po několika metrech spojuje s vodotečí Žalmanovský (Mlýnský) potok (IDVT 10101616) a do nich je ještě zaústěna neupravená vodoteč „LBP (levobřežní přítok) Mlýnského p. podél silnice K. V.-PHA“ (IDVT 10224436). Vodoteč v místě křížení se stávající komunikací ústí do rámového propustku pod silnicí I/6.

Přeložka bude začínat na soutoku odtoku z rybníka a Žalmanovského potoka. Vodoteč IDVT 10224436 bude podchycená do příkopu SO 101 a odvedena společně vyústěním do začátku přeložky. Přeložka bude provedena v délce 60,0m, šířka ve dně 3–3,3 m jako otevřené koryto v místě původní trasy (rámového propustku). Koryto bude lichoběžníkového průřezu, nezpevněné pohozením z lomového kamene na šterkopískový podsyp, zachová přírodní charakter koryta. V místě pod mostem bude koryto zpevněné dlažbou z lomového kamene celkem 30,0 m.

Součástí přeložky bude provedeno pročištění stávajícího propustku pod projektovanou komunikací SO 129 a pročištění koryta stávající vodoteče v celkové délce 80,0 m. Při výstavbě přeložky (úpravy) potoka a výstavby mostu SO 204 bude proveden obtok v délce 100,0 m a to rýhou šířky 2,0 m a výšky min. 1,0 m. V začátku bude provedena jílová hrázka na šířku obou toků. Po provedení propojení bude obtok zasypán.

SO 322 Úprava vodotečí v km 1,258

Úprava bezejmenného toku IDVT 10226848 bude řešena podchycením před propustkem rozměrů 200/200 SO 101 a následně za propustkem dojde k rozdělení a propojení s vodotečemi IDVT 10226848 – bezejmenný tok a IDVT 10229154 – bezejmenný tok (u Velkého tašovického rybníka). Zde bude osazen hradítkový objekt, pro možnost regulace přítoku do Velkého Tašovického rybníka a Malého Tašovického rybníka.

SO 323 Úprava trubního toku v km 4,600

V současné době je pod stávající komunikací proveden propustek DN 1000 s odtokovým objektem, ze kterého je odtok trubní IDVT 10231532 PBP Mlýnského potoka jhozápad. od Žalmanova. Bude zrušeno 120,0 m potrubí, jedna šachta a jeden vtokový objekt. Původní propustek bude nahrazen novým rámovým propustem 200/200 (SO 101) a následně budou vody odvedeny jednotlivými propustky až do místa nového napojení a to v km 0,100 SO 127 - Propojení silnice III/20812 a SO 110 MÚK Žalmanov (resp. SO 101 – Dálnice D6 v km 4,6) kde bude provedena vtoková jímka s napojením potrubím B300 v délce 10,0m do stávajícího trubního toku (nová šachta DN 1000).

SO 330 Přeložka splaškové kanalizace SO 129

Jedná se o místní přeložku gravitační kanalizace, výtlačku a el. kabelu, v místě přeložky komunikace SO 129 (kvůli kolizi se splaškovou kanalizací do ČSOV Žalmanov). Objekt je dále rozdělen na 3 podobjekty: SO 330.1 Přeložka kanalizace KT 250, SO 330.2 Přeložka výtlačku PE D63, SO 330.3 Přeložka napájecího kabelu CYKY 4x10 mm². Přeložky budou řešeny v nejnútnejší rozsahu.

SO 330.1: Kanalizace bude provedena v rostlém terénu podél příkopu komunikace SO 129. Přípojka DN150 pro pozemek 560/2 bude řešena v šachtě č. 3 – vysazením přípojky délky 1,5 m ze dna šachty. Délka je 54,5 m a průměrná hloubka uložení 1,65 m.

SO 330.2: Výtlaček bude uložen v rostlém terénu v souběhu s gravitační stokou a bude propojen se stávajícím výtlačkem. Délka je 50,0 m a hloubka uložení 1,2 m.

SO 330.3: Kabel bude uložen v pískovém loži se zakrytím. Kabel bude uložen v rostlém terénu v souběhu s gravitační stokou. Na stávající kabel bude projektovaný kabel naspojován. Délka je 46,0 m a hloubka uložení 0,7 m.

SO 340 Přeložka vodovodu PE 110 v km 2,085

V km 2,085 křížuje navrhovaná komunikace D6 vodovodní řad PE 110, SDR 17 z roku 2017 pro Horní Tašovice. Přeložka bude provedena kvůli výstavbě nového mostu a výškové úpravy nivelety komunikace. V místě křížení komunikace bude uloženo potrubí na mostě SO 221 v zakrytém žlabu délky 62,5m.

Přeložka bude v délce 200,0 m z potrubí PE 110, SDR 17. Na přeložce budou svislé etáže, max. úhel lomu na konci mostu bude 45°. Během výstavby bude vodovod v délce 75,0 m uložen na příhradové konstrukci, která bude postavena před zbouráním původního mostu. Po provedení nového mostu bude vodovod na tento uložen. Demontáž stávajícího potrubí bude v délce 73,0 m + chránička pozinkované potrubí v délce D315 – 44,2 m.

SO 341 Přeložka vodovodu PE 90 v km 6,750

V km 6,750 křížuje navrhovaná komunikace D6 vodovodní řad PE 90 z roku 2005 pro část obce Andělská Hora. Přeložka bude provedena prohloubením ve stávající trase z důvodu výškové úpravy nivelety komunikace. V místě křížení komunikace bude uloženo potrubí v chráničce DN 200, kde bude pod stávající komunikací proveden protlak v délce 30,0 m. Dále bude potrubí uloženo v chráničce D200 v celkové délce 72,0 m. V nejnižším místě bude provedeno odkalení vodovodního řádu. Odkalovací potrubí bude vyvedeno na terén do skruže, která bude částečně zapuštěna do terénu. Potrubí bude ukončeno poklopem. Skruž bude vysypána makadamem. Na obou stranách bude chránička protažená mimo souběžné komunikace SO 121 a SO 126.

Celková délka přeložky z potrubí PE 90, DSR 17 bude 103,0 m. S ohledem na hloubku uložení potrubí v místě rigolů bude nutné vodovod navrhnout v celé délce v chráničce jako zaizolovaný. Demontáž stávajícího potrubí délky 101,0 m + chránička PE 160 délky 80,0 m + soupě a orientační sloupek. Z důvodu hlubokých projektovaných příkopů je částečně vodovodní řad ve větší hloubce než 2,5 m.

SO 342 Náhradní vodní zdroje

V dalším stupni projektové dokumentace je nutné provést podrobný hydrologický průzkum studní identifikovaných v podrobném geotechnickém průzkumu (S1_N, S2–S6, S9, S15) a navrhnout z něj plynoucí příslušná ochranná opatření (nepropustné příkopy, úpravu, resp. provedení nových studní).

SO 361 Provizorní ORL 1 v ZÚ (dočasná stavba)

ORL (odlučovač ropných látek) bude sloužit pouze provizorně v přechodném období, dokud nebude dostavěn úsek „D6 Žalmanov–Knínice“, poté bude ORL demontován a stoka 1 přepojena na stoku této stavby.

ORL je navržen na hodnoty: návrhový průtok 62 l/s, kapacitní průtok 139 l/s, min. objem kalového prostoru 13 m³. Je navržena podzemní uzavřená nepojížděná plastová jímka se vstupním komínem a havarijním obtokem. Příjezd k jímce bude po pravé polovině D6, která prozatím nebude v provozu.

SO 362 ORL 2 v km 1,430

Usazovací nádrž s ORL slouží k vyčištění dešťové vody přitékající ze zpevněných ploch silničního tělesa a středního dělicího pruhu (SDP) z úseku 2 silnice D6.

ORL je navržen na hodnoty: návrhový průtok 210 l/s, kapacitní průtok 372 l/s, min. objem kalového prostoru 42 m³.

SO 363 ORL 3 v km 1,700

Usazovací nádrž s ORL slouží k vyčištění dešťové vody přitékající ze zpevněných ploch silničního tělesa a SDP z úseku 3 silnice D6.

ORL je navržen na hodnoty: návrhový průtok 42 l/s, kapacitní průtok 77,5l/s, min. objem kalového prostoru 8,5 m³.

SO 364 ORL 4 v km 3,900

Usazovací nádrž s ORL slouží k vyčištění dešťové vody přitékající ze zpevněných ploch silničního tělesa a SDP z úseku 4 silnice D6.

ORL je navržen na hodnoty: návrhový průtok 332 l/s, kapacitní průtok 372 l/s, min. objem kalového prostoru 358 m³.

SO 365 ORL 5 v km 4,100

Usazovací nádrž s ORL slouží k vyčištění dešťové vody přitékající ze zpevněných ploch silničního tělesa a SDP z úseku 5 silnice D6.

DUN+ ORL je navržen na hodnoty: návrhový průtok 202 l/s, kapacitní průtok 267 l/s, min. objem kalového prostoru 40 m³.

SO 366 ORL 6 v KÚ

Usazovací nádrž s ORL slouží k vyčištění dešťové vody přitékající ze zpevněných ploch silničního tělesa a SDP z úseku 6 silnice D6.

ORL je navržen na hodnoty: návrhový průtok 357 l/s, kapacitní průtok 402 l/s, min. objem kalového prostoru 71 m³.

SO 371 Retenční nádrž RN4 v km 1,500

Retenční nádrž RN4 v km 1,500 objemu 653 m³ je navržena jako uzavřená, podzemní nádrž. Nádrž je vybavena nornou stěnou a bezpečnostním přepadem. Za nádrží je umístěna jímka s regulátorem odtoku (pro Q=10 l/s). Příjezd k RN1 z dálnice je řešen v SO 140.

SO 372 Retenční nádrž RN1 v km 1,700

Retenční nádrž RN1 v km 1,700 objemu 100 m³ je navržena jako otevřená, zemní, se stálým nadržním vody. Součástí je vtokový a výpustný objekt s nornou stěnou a bezpečnostním přepadem, uzávěrem a regulátorem odtoku (pro Q=5,5 l/s). Součástí SO je rovněž oplocení. Příjezd k RN1 z dálnice – SO 141.

SO 373 Retenční nádrž RN2 v km 3,900

Retenční nádrž RN3 v km 3,9 objemu 1032 m³ je navržena jako otevřená, zemní, se stálým nadržním vody. Součástí je vtokový a výpustný objekt s nornou stěnou a bezpečnostním přepadem, uzávěrem a regulátorem odtoku (pro Q=16,2 l/s). Součástí SO je rovněž oplocení a odtokové potrubí včetně výústního objektu. Hráz nádrže je základní šířky 3,00 m s obslužnou komunikací. Příjezd k RN3 prostřednictvím SO 129, SO 142.

SO 374 Retenční nádrž RN3 v km 4,100

Retenční nádrž RN3 v km 4,100 objemu 490 m³ je navržena jako otevřená, zemní, se stálým nadržením vody. Součástí je vtokový a výpustný objekt s nornou stěnou a bezpečnostním přepadem, uzávěrem a regulátorem odtoku (pro Q=5 l/s). Součástí SO je rovněž oplocení a odtokové potrubí včetně výústního objektu. Hráz nádrže je základní šířky 3,00 m s obslužnou komunikací. Příjezd k RN3 z komunikace SO 129.

SO 375 Retenční nádrž RN5 v KÚ

Retenční nádrž RN5 v KÚ objemu 1100 m³ je navržena jako otevřená, zemní, se stálým nadržením vody. Součástí je vtokový a výpustný objekt s nornou stěnou a bezpečnostním přepadem, uzávěrem a regulátorem odtoku (pro Q=18 l/s). Součástí SO je rovněž oplocení a odtokové potrubí včetně výústního objektu. Hráz nádrže je základní šířky 3,00m s obslužnou komunikací. Příjezd k RN5 je prostřednictvím SO 126, SO 144.

SO 380 Úprava meliorací v km 2,30–3,55

V úseku 2,30–3,55 je po obou stranách silnice D6 vybudováno podrobné odvodňovací zařízení (POZ). Dojde k podchycení, čili zkrácení jednotlivých melioračních per meliorované plochy.

Levá strana: meliorace budou zaústěny do příkopu SO 101.

Pravá strana: meliorace budou zaústěny do odtoku za rámovým propustem 200/100 v km 2,526

s napojením na HMZ (Žalmanov I.), který zůstane beze změn, další části meliorací budou zaústěny do příkopu SO 101. Do HMZ (Žalmanov I.) budou zaústěny i příkopy SO 101. Celková délka drénů D160 je 880,0 m + 9 šachet + 3 výústní objekty do projektovaného příkopu a 2 × výústní objekty do odtoku za propustem.

SO 381 Úprava meliorací v km 3,95–4,90

V úseku 3,95–4,90 je po obou stranách silnice D6 vybudováno POZ. Dojde k podchycení čili zkrácení jednotlivých melioračních per meliorované plochy podél SO 110, SO 124 a SO 127, a odvedením nových do místa propustků projektovaných komunikací. Konečné napojení bude v km 0,1 SO 127 do stávajícího trubního toku (SO 101 – Dálnice D6 v km 4,6) a to napojením do šachty SO 323 - Úprava trubního toku v km 4,600 (IDVT 10231532 PBP Mlýnského potoka jihozápadně od Žalmanova). V části bude meliorace vedena podél SO 127 a vyústěná v km 3,9 do Mlýnského (Žalmanovského) potoka. Celková délka drénů D160 je 1190,0 m + 14 šachet + 4 výústní objekty do projektovaných příkopů + 1 výústní objekt do potoka.

SO 382 Úprava meliorací v km 5,40–6,15

V úseku 5,40–6,15 je po obou stranách silnice D6 vybudováno POZ. Dojde k podchycení čili zkrácení jednotlivých melioračních per meliorované plochy.

Levá strana: meliorace budou zaústěny do příkopu SO 101.

Pravá strana: meliorace budou zaústěny do přeložek HOZ výústními objekty do SO 391 a SO 392.

Celková délka drénů PVC 160 je 704,0 m + 7 šachet + 3 výústní objekt do projektovaného příkopu + 4× výústní objekty do otevřeného koryta.

SO 383 Úprava meliorací v km 6,75–7,30

V úseku 6,75–7,30 je po obou stranách silnice D6 vybudováno POZ. Dojde k podchycení čili zkrácení jednotlivých melioračních per meliorované plochy.

Levá strana: meliorace budou zaústěny do šachet upravovaných HOZ Andělská Hora I (SO 393), HOZ Andělská Hora I (SO 394) a 2 × zaústěná do šachty upravovaného HOZ majitele pozemku (SO 395).

Pravá strana: bude napojena do příkopů projektované komunikace SO 121 ve dvou místech a to km 2,128 propust DN 1200 a km 2,332 propust DN800. Celková délka drénů PVC 160 je 574,0 m + 9 šachet + 4 výústní objekt do projektovaného příkopu + 4× do šachet přeložených HOZ.

SO 384 Úprava meliorací SO 121 v km 2,60–2,80

V úseku SO 121 v km 2,60–2,80 je vpravo vybudováno POZ. Dojde k podchycení čili zkrácení jednotlivých melioračních per meliorované plochy, a odvedením nových do podchyceného SO 397. Celková délka drénů PVC 160 je 133,0 m + 1 šachta + 1 výústní objekt do otevřeného koryta.

SO 385 Úprava meliorací SO 126 v km 1,15–1,40

V úseku SO 126 v km 1,15–1,40 je vlevo vybudováno POZ. Dojde k podchycení čili zkrácení jednotlivých melioračních per meliorované plochy, a odvedením nových do upravovaného SO 397. Další část bude odvedena do šachty Š3 přeložky SO 396. Celková délka drénů PVC 160 je 280,0 m + 2× šachta + 2× výustní objekt do otevřeného koryta.

SO 390 Úprava melioračního odpadu SO 126 km 0,05

Jedná se o otevřené koryto IDVT 10229059 (LB přítok Teleneckého potoka) – bezejmenný tok, ČHP 1-13-02-0440-0-0. Úprava řeší zrušení stávajícího propustku a to výstavbou nového v km 0,053 DN 800 (SO 126) a zrušení části otevřeného koryta v délce 30,0 m. Do otevřené vodoteče budou odvedeny vody z části příkopů SO 126 a SO 101. Bude provedeno nové napojení příkopu na stávající koryto závěrečným prahem.

SO 391 Úprava melioračního odpadu v km 5,70

Jedná se o otevřené koryto IDVT 10233864 (LB přítok Dubinského potoka) – bezejmenný tok, ČHP 1-13-02-0440-0-0. Úprava řeší zrušení stávajícího propustku DN 900 a to výstavbou nového mostu SO 207 Most na D6 přes potok v km 5,700 a zrušení části otevřeného koryta v délce 25,0 m.

SO 207 Most na D6 přes potok v km 5,700: V prostoru portálů je navrženo osazení lomového kamene do betonového lože v šířce cca 1,0 m pro zpevnění a odvod vody ze svahů. Úprava je navržena po obvodu celého portálu na obou koncích mostu. Terén pro průchod živočichů pod mostem je z udusané zeminy hlinito-písčitého charakteru. Úprava svahů silničního tělesa dálnice D6 a úprava terénu v prostoru kolem příkopu na vtoku není součástí tohoto objektu (objekt SO 101). Pod mostem se nachází zpevnění koryta přeložky potoka. Zpevnění je realizováno z lomového kamene do betonu se zapuštěným spárováním pro zajištění stability při zvýšených průtocích.

Do otevřené vodoteče budou odvedeny vody z části příkopů SO 101 a 121 a odvedením meliorací SO 382 a to 2× výustním objektem. Bude provedeno podchycení stávajícího koryta prahem do příkopu SO 101 a na konci bude proveden závěrečný práh (pro napojení příkopu na stávající koryto).

SO 392 Úprava melioračního odpadu v km 6,05

Jedná se o otevřené HOZ Andělská Hora ABC (ID3040000020). Bude provedeno podchycení stávajícího koryta vlevo prahem do příkopu SO 101 následně vedeno pod SO 101 a 121 a na konci bude napojen příkop SO 121 na stávající otevřený HOZ, závěrečným prahem.

Úprava řeší zrušení stávajícího podchodu pod komunikací výstavbou propustku 200/200 v km 6,037 (součást SO 101) a propustku 200/150 v km 1,2415 (součást SO 121) a zrušení části otevřeného koryta v délce 50,0 m. Do otevřeného HOZ budou odvedeny vody z části příkopů SO 101, 121 a 126 a odvedení meliorací SO 382, a to 2× výustním objektem.

SO 393 Úprava melioračního odpadu v km 6,80

Na zatrubněném HOZ Andělská Hora I (ID3040000033, IDVT 10231462) byl dohledán vtokový objekt s odtokovým potrubím DN 300. Úprava řeší zrušení 30,0 m potrubí, vtokového objektu a propustku DN600. Konec HOZ bude fixován novou koncovou šachtou DN 1000 na stávajícím zařízení s napojením meliorací (SO 383).

SO 394 Úprava melioračního odpadu v km 6,95

Na zatrubněném HOZ Andělská Hora I (ID3040000032, IDVT 10238490) byl dohledán vtokový objekt s odtokovým potrubím DN 300. Úprava řeší zrušení 40,0 m potrubí, vtokového objektu a podchodu. Konec HOZ bude fixován novou koncovou šachtou DN 1000 na stávajícím zařízení s napojením meliorací (SO 383).

SO 395 Úprava melioračního odpadu v km 7,15

Na zatrubněném HOZ (bez IDVT) byl dohledán vtokový objekt s odtokovým potrubím DN 300. Úprava řeší zrušení 35,0 m potrubí, vtokového objektu a propustku DN300. Konec HOZ bude fixován novou koncovou šachtou DN 1000 na stávajícím zařízení s napojením 2× meliorací (SO 383).

SO 396 Úprava melioračního odpadu SO 126 km 1,05

Na zakrytém HOZ Andělská Hora I (ID3040000028, IDVT 10238487) byl dohledán vtokový objekt s odtokovým potrubím DN 300. Z důvodu projektované retenční nádrže je vyprojektována přeložka HOZ. Délka přeložky z trub betonových DN 300 je 98,0 m osazením tří nových šachet DN1000.

Úprava řeší zrušení 85,0 m potrubí. Vtokový objekt a propust DN600 zůstanou v této fázi výstavby ponechány, bude podchyceno potrubí ve vtokovém objektu. Po výstavbě a propojení staveb bude zrušen propust DN 600, vtokový objekt. Dále bude do šachty 3 přeložky napojeno potrubí meliorací (SO 385). Konec přeložky HOZ bude fixován novou koncovou šachtou DN 1000 na stávajícím zařízení.

SO 397 Úprava melioračního odpadu SO 121 km 2,75

Jedná se o otevřené koryto IDVT 10231436 (LB přítok Teleneckého potoka) – bezejmenný tok, ČHP 1-13- 02-0440-0-0.

Pravá strana (SO 121): úprava řeší zrušení stávajícího koryta v délce 60,0 m s podchycením koryta do příkopu SO 121 a odvedení vody do projektovaného propustku DN 1200 v km 2,813. Podchycení stávajícího koryta bude provedeno prahem. Do podchycené části bude zaústěn objekt meliorací (SO 384).

Levá strana (SO 126): úprava je součástí objektu SO 126. V km 1,275 je pod komunikací navržen rámový propust 2,0 m × 1,0 m, který převádí vody ze stávajícího propustku DN 600 pod stávající silnici I/6 do koryta bezejmenné vodoteče. Podchycení stávajícího koryta bude provedeno prahem.

Zde budou provedeny dva kusy výustních objektů od meliorací (SO 385) a odvedení vod z retenční nádrže SO 375 (regulovaný odtok 18 l/s). Do otevřené vodoteče budou odvedeny vody z části příkopů SO 101 a SO 121.

Řada 400 Elektro a sdělovací kabely

SO 410 Přeložka vedení 22 kV Andělská Hora

V souvislosti se záměrem nastává kolize místní komunikace 22224 (SO 121.1) s vrchním vedením VN 22 kV a jeden stávající odbočný sloup JB se nachází přímo v nově překládané komunikaci.

Přeložkou vedení se navrhuje zrušit tři stávající sloupy a vrchní vedení AIFe v délce trasy cca 161 m. V nové trase budou vztyčeny tři nové sloupy JB a bude nataženo vedení AIFe v délce trasy cca 127 m. Délka trasy přeložky vedení je cca 181 m.

SO 411 Přeložka vedení 22 kV Andělská Hora km 6,7

Stávající nadzemní vedení vysokého napětí VN (jeden potah) má jeden sloup v příkopu projektované místní komunikace. Sloup bude demontován a nahrazen dvojicí sloupů. Délka dotčeného potahu nadzemního vedení VN je 140 metrů.

Podzemní kabel VN vede z kabelového svodu na demontovaném sloupu přes stávající silnici I/6 (i přes navrženou dálnici D6) a pokračuje dále do oddělené části obce na západě (okolo kostela směrem k Andělskému rybníku). Kabel bude přeložen do vhodnější trasy, v prostorech budoucí stavby bude uložen v chrániče, trubka obetonovaná (pod stávající silnici I/6 v chrániče), kabelový svod bude nově zřízen na jednom z projektovaných sloupů nadzemního vedení VN, ve směru na Andělský rybník bude projektovaný kabel na stávající kabel naspojován. Délka projektovaného kabelu 280 metrů.

Nadzemní vedení bude dle možností využito stávající, u podzemního kabelu bude dodržen stávající průřez.

SO 412 Přeložka vedení 22 kV km 4,3

V km cca 4,3 je stávající silnice I/6 křížována vrchním vedením VN 22kV (ČEZ Distribuce, a. s.). V tomto místě je u rozšiřované D6 při zemních pracích navyšován stávající terén, resp. zvyšována niveleta stávající I/6 a nová D6 bude navíc na straně k obci Žalmanov opatřena protihlukovou zdí. V důsledku uvedených stavebních úprav bude v místě křížení výškově dotčeno stávající vrchní vedení VN 22kV.

Navržená přeložka vedení řeší zrušení dvou stávajících příhradových stožárů a spolu s tím demontáž stávajícího vedení AIFe v délce cca 251 m. Nově bude vztyčen jeden nový sloup JB a dva nové příhradové stožáry. Spolu s tím bude nově nataženo vedení AIFe v trase délky cca 260 m. Při návrhu stožárů je třeba respektovat změnu nivelety D6 oproti stávající I/6 a osazení protihlukové zdi.

SO 413 Přeložka vedení 22 kV km 3,770

Při zemních pracích bude u rozšiřované dálnice v km cca 2,9–3,6 navyšován terén, čímž bude výškově dotčeno vrchní vedení VN 22kV (ČEZ Distribuce, a. s.), které křížuje stávající silnici I/6 v km cca 3,77.

Navržená přeložka vedení VN 22kV spočívá ve zrušení dvou stávajících příhradových stožárů a jejich nahrazení novými stožáry umístěným ve stávající trase vedení. Stávající vedení AIFe bude zakráčeno na tyto nové stožáry a mezi oběma stožáry bude nataženo vedení AIFe nové v délce cca 140 m.

SO 414 Přeložka vedení 22 kV km 2,875

Stávající nadzemní vedení VN (jeden potah) má sloupy v zářezu projektované dálnice D6. Bude přeloženo do vhodnější trasy s méně ostrým úhlem křížení, a to náhradou dvou lomových bodů v mírně pozměněné trase mimo trvalý zábor navržené dálnice. Celková délka přeložky 240 metrů.

SO 415 Přeložka vedení 22 kV km 2,030

Při zemních pracích bude svahováním terénu u rozšiřované dálnice dotčen stávající příhradový stožár vrchního vedení VN 22 kV, a proto se navrhuje jeho přeložka. Stávající příhradový stožár č. 1 se navrhuje zrušit a nahradit novým stožárem 1A umístěným v trase vedení dle výkresu. Stávající vedení AIFe bude zakráčeno na tento nový stožár a mezi stožáry 1A-2 bude nataženo vedení AIFe nové v délce cca 90 m.

SO 431 Přeložka vedení NN Andělská Hora

Přestavba silnice I/6 na dálnici D6 přeruší dvě nadzemní vedení nízkého napětí (NN/nn): ke kostelu, na jih (dům č. p. 167 a navazující domy). Obě vedení jsou provedena holými vodiči. Protože není možné křížit nadzemním vedením NN dálnici, budou obě křížení nově kabelizována.

Nadzemní vedení ke kostelu bude od TS až k projektované dálnici nahrazeno izolovaným závěsným kabelem zavěšeným na stávajících sloupech betonových. U dálnice bude doplněn nový sloup s kabelovým svodem a vedení bude dále pokračovat jako podzemní kabel, pod budoucími komunikacemi uloženým v chrániče, stávající I/6 podejde protlakem. Bude napájet projektovaný pilíř rozpojovací u kostela. K vnější straně zdi kostela bude v místě stávajícího kabelového svodu do kostela postaven pilíř rozpojovací a kabelový svod bude přepojen do tohoto pilíře. Pilíř rozpojovací bude proveden dle požadavku orgánu státní památkové péče (zděný z kamene).

Celková délka nadzemních rozvodů 800 metrů, podzemních vedení stavěných v úvodu 290 metrů a podzemního vedení pro zokruhování 395 metrů.

SO 432 Přeložka VO Andělská Hora

Stávající veřejné osvětlení (VO) osvětluje cestu od centra obce ke kostelu a k autobusovým zastávkám. Další stávající osvětlení osvětluje cestu k oddělené zástavby na jihu (dům č. p. 167 a navazující domy).

Při rozšíření silnice I/6 na dálnici D6 bude v km cca 6,6 doplněna lávka pro pěší přes dálnici D6 (asi 100 metrů od dřívějšího přecházení chodců) a autobusové zastávky vymístěny na přidruženou silnici.

Projektované VO osvětlí přístup k autobusovým zastávkám včetně přisvětlení chodců na místě pro přecházení chodců na přidružené silnici, propojení mezi centrem obce a kostelem, chodník od kostela k oddělené zástavbě na jihu (č. p. 167 a další). Pro napájení VO budou postavena dvě zapínací místa, na každé straně projektované D6 jedno, ale s pouze jediným napájením (na severu, ze stávající TS). Sloupy budou, s ohledem na památkově chráněný kostel, do výšky 8 metrů, část sloupů (výhradně výšky 4 metry na pochozím povrchem lávky) bude namontována na lávce. Celkem 76 sloupů (včetně sloupů namontovaných na lávku).

Napájecí rozvody budou podzemním kabelem. Od posledního sloupu (sloup 801) bude ve směru do centra obce až ke konci stavby připravena chránička – trubka v pískovém loži pro budoucí možné zatažení kabelu veřejného osvětlení ve směru do centra obce. U oddělené zástavby na jihu bude za hranicí stavby ponecháno stávající osvětlení, ale stávající holý napájecí vodič bude nahrazen závěsným kabelem (nutná úprava, holé vodiče musí být demontovány v rámci SO 431).

SO 433 Přeložka vedení NN Horní Tašovice

V souvislosti s výstavbou dálnice D6 je v km cca 1,6 rozšiřován stávající most vedoucí nad místní komunikací č. 0625. Tím dochází ke kolizi s vrchním vedením NN 0,4 kV. Objekt řeší přeložku tohoto vedení.

Upozornění. Na betonových podpěrách JB vrchního vedení NN 0,4 kV jsou též navěšena tato další vedení: vrchní vedení VO (spolu se svítidly osazenými na stožárech vedení NN), přeložka je řešena souvisejícím SO 434; vrchní vedení sdělovací – přeložka řešena v souboru SO 450-454. Spolu s touto přeložkou musí být současně prováděny i související SO.

Stávající vrchní vedení NN 0,4 kV je provedeno izolovanými vodiči AES na sloupech JB podél místní komunikace č. 0625 směrem ven z obce Horní Tašovice k obydlím za stávající I/6. U podjezdu pod dálničním mostem (který bude rozšiřován) je osazen zdvojený sloup DB (označen na výkrese jako č. 1), na kterém je vedení AES ukončeno, je proveden kabelový svod do země a kabel AYKY uložený ve výkopu v zemi podchází pod mostem na úroveň DB č. 2, kde kabel v chráničce podchází místní silnici č. 0625. Na sloupu DB2 svodem vystoupá a je přesvorkován opět na vodiče AES, kterými vedení NN pokračuje dále v trase.

Nově navržená přeložka:

Protože dochází ke kolizi sloupu DB č. 1 s mostem, bude mimo jámy pro zakládání pilířů mostu vztyčen nový sloup JB, na který bude stávající vedení AES ve směru z obce zakráčeno. U sloupu bude provedeno uzemnění kabelový svod a budou osazeny bleskojistky 10 kA. Ze sloupu svodem do země bude ve výkopu v zemi mimo zakládací jámy pro stavbu pilířů mostu položen kabel AYKY. Aby nebyl kabel poškozen při stavbě mostu, bude uložen v obetonované chráničce ve výkopu 50/120cm. Poloha kabelu bude vyznačena markery. Za mostem kabel přejde silnici č. 0625 ve stávající chráničce ke stávajícímu sloupu DB č. 2, kde svodem vystoupá a bude nasvorkován na stávající vodiče AES. Délka přeložky cca 86 m.

SO 434 Přeložka VO Horní Tašovice

Stávající vedení VO je vedeno izolovanými vodiči AES na sloupech JB podél místní komunikace č. 0625 směrem ven z „obce“ (Horní Tašovice) k obydlím za stávající I/6. U podjezdu pod dálničním mostem (který bude rozšiřován) je osazen zdvojený sloup DB č. 1, na kterém je osazeno svítidlo VO 70 W. Ze sloupu č. 1 je na sloup č. 2 pod stávajícím mostem natažen závěsný kabel AYKYz. Na sloupu č. 2 je osazeno svítidlo 70 W a dále po sloupech pokračuje vedení VO opět vodiči AES.

Nově navržená přeložka respektuje popis SO 433 s tím, že ze sloupu 1A bude v rámci SO 434 zřízen kabelový svod a v souběhu s NN kabelem přeložky SO 433 bude ve výkopu v zemi mimo zakládací jámy pro stavbu pilířů mostu položen VO kabel CYKY 4×16mm².

SO 461 Přeložka sdělovacího vedení CETIN v km 0,000–1,600

V km 0,000–1,600 kříží stávající komunikaci trasa optických a metalických kabelů. Tyto trasy budou výstavbou dálnice D6 dotčeny a bude nutné sdělovací kabely a HDPE trubky přeložit do nové polohy. Metalické kabely a trubky HDPE 40 budou přeloženy do nové trasy mimo prostor výstavby silnice vložním nových délek trubek HDPE. Trubky HDPE budou spojeny se stávajícími pomocí spojek Plasson. Optické kabely, které jsou zafouknuty ve stávajících HDPE trubkách, budou vytaženy od nejbližších spojek a přefouknuty do nově položené trasy HDPE. Předpokládá se využití stávajících optokabelů a jejich rezerv. V případě, že nebudou dostatečné stávající rezervy, budou zafouknuty nové optické kabely mezi stávajícími spojkami, nebo bude provedena kabelová vložka a umístění nových spojek na začátku a konci přeložky. Metalické kabely budou přeloženy stejným typem kabelů, jako jsou stávající. Napojení na stávající kabely bude pomocí smršťovacích spojek. Délka přeložky je cca 1750 m.

SO 462 Přeložka sdělovacího vedení CETIN v km 4,0

V km 4,0 kříží stávající komunikaci trasa optických a metalických kabelů. Tyto trasy budou výstavbou dálnice D6 dotčeny a bude nutné sdělovací kabely a HDPE trubky přeložit do nové polohy. Současně s přeložkou kabelů bude nutné přeložit stávající síťový rozvaděč SR. Metalické kabely a trubky HDPE 40 budou přeloženy do nové trasy mimo prostor výstavby silnice vložním nových délek trubek HDPE. Trubky HDPE budou spojeny se stávajícími pomocí spojek Plasson. Optické kabely, které jsou zafouknuty ve stávajících HDPE trubkách budou vytaženy od nejbližších spojek a přefouknuty do nově položené trasy HDPE. Předpokládá se využití stávajících optokabelů a jejich rezerv. V případě, že nebudou dostatečné stávající rezervy, budou zafouknuty nové optické kabely

mezi stávajícími spojkami, nebo bude provedena kabelová vložka a umístění nových spojek na začátku a konci přeložky. Metalické kabely budou přeloženy stejným typem kabelů, jako jsou stávající. Napojení na stávající kabely bude pomocí smršťovacích spojek. Délka přeložky je cca 400 m.

SO 463 Přeložka sdělovacího vedení CETIN km 5,650–6,080

V km 6,080 kříží stávající komunikaci trasa optických a metalických kabelů. Při rozšíření komunikace D6 bude nutné sdělovací kabely a HDPE trubky přeložit do nové polohy. Metalický kabel a trubky HDPE 40 budou přeloženy do nové trasy mimo prostor výstavby silnice vložím nových délek trubek HDPE. Trubky HDPE budou spojeny se stávajícími pomocí spojek Plasson. Optické kabely, které jsou zafouknuty ve stávajících HDPE trubkách budou vytaženy od nejbližších spojek a přefouknuty do nově položené trasy HDPE. Předpokládá se využití stávajících optokabelů a jejich rezerv. V případě, že nebudou dostatečné stávající rezervy, budou zafouknuty nové optické kabely mezi stávajícími spojkami, nebo bude provedena kabelová vložka a umístění nových spojek na začátku a konci přeložky. Metalický kabel bude přeložen do nové trasy v souběhu s HDPE trubkami. Napojení na stávající kabely bude pomocí smršťovacích spojek. Délka přeložky je cca 480 m.

SO 464 Přeložka sdělovacího vedení CETIN km 6,430 – KÚ km 1,4 (SO 173)

V km 6,430–6,700 kříží stávající komunikaci trasa optických a metalických kabelů. Při rozšíření komunikace D6 bude nutné sdělovací kabely a HDPE trubky přeložit do nové polohy. Současně s přeložkou kabelů bude nutné přeložit stávající síťový rozvaděč SR a dřevěný sloup a rozvaděčem. Metalické kabely a trubky HDPE 40 budou přeloženy do nové trasy mimo prostor výstavby silnice vložím nových délek trubek HDPE. Trubky HDPE budou spojeny se stávajícími pomocí spojek Plasson. Optické kabely, které jsou zafouknuty ve stávajících HDPE trubkách budou vytaženy od nejbližších spojek a přefouknuty do nově položené trasy HDPE. Předpokládá se využití stávajících optokabelů a jejich rezerv. V případě, že nebudou dostatečné stávající rezervy, budou zafouknuty nové optické kabely mezi stávajícími spojkami, nebo bude provedena kabelová vložka a umístění nových spojek na začátku a konci přeložky. Metalické kabely budou přeloženy stejným typem kabelů, jako jsou stávající. Napojení na stávající kabely bude pomocí smršťovacích spojek. Dále bude z části zrušené vrchní vedení pro parc. č. 139. Délka přeložky je cca 650 m.

SO 490 Přípojka vedení NN pro systém DIS-SOS

V souvislosti s výstavbou dálnice je nutno pro napájení rozvaděče dálničního systému SOS-DIS v km 4,220 zříditi NN přípojku 0,4kV. Tento SO 490 navrhuje provedení této kabelové přípojky. Jako napojovací bod byl navržen NN rozvaděč stávající věžové distribuční trafostanice KV_0215 „Žalmanov obec“.

Do NN rozvaděče trafostanice bude provozovatelem trafostanice na základě žádosti zhotovitele doplněn vývod 3×40A. Z tohoto vývodu bude již v rámci tohoto SO 490 vyveden do země kabel CYKY-J 4×16mm². V blízkosti trafostanice bude osazen kompaktní pilíř - přípojková skříň SS100 a kompaktní pilíř s elektroměrovým rozvaděčem DCK typ ER112/NKP7P (provedení pro ČEZ) s jedním třífázovým jednotarifním měřením, jistič před elektroměrem bude LTN-16B-3.

Kabel CYKY-J 4×16mm² z trafostanice bude v zemi ve výkopu 35/80 cm přiveden do tohoto SS100 a dále do elektroměrového rozvaděče ER112. Z ER112 pak bude vyveden kabel CYKY-J 3×120+70mm² (z důvodu dodržení úbytku napětí v rozlehlém dálničním rozvodu dle technických podmínek ŘSD), který bude v trase délky cca 210 m veden k dálnici, tuto podejde v chráničkovém prostupu (připraven SO494) a bude ukončen přípojkové skříní SS100. Z té pak kabelem CYKY-J 4×16mm² bude napojen rozvaděč RM3 (součást SO 491) osazený v km 4,220. V trase kabelu bude položen pásek FeZn 30/4 mm v délce 20 m pro uzemnění skříně SS100.

Kabel bude uložen do pískového lože tl. 20 cm. Při záhozu budou nad kabelové lože položeny ochranné plastové desky a do záhozové zeminy bude založena do výše 20 až 30 cm nad kabel varovná folie červené barvy. Pod vjezdy na pozemky a pod komunikací bude kabel uložen v obetonované chráničce. Délka trasy kabelové přípojky NN je cca 210 m.

SO 491.1 Systém DIS-SOS – kabelové vedení

Předmětem tohoto objektu je výstavba silnoproudé i sdělovací části kabelových rozvodů systému DIS-SOS. U přejezdů SDP budou instalovány zásuvkové skříně ZS, určené pro napájení sestavy výstražných světel používaných při převádění dopravy přes SDP. Napájení systému DIS-SOS budou zajišťovat rozvaděče RM3 napájené z rozvodné distribuční sítě.

SO 491.2 Systém DIS-SOS – šachty a prostupy

Předmětem tohoto objektu je výstavba podélných a příčných kabelových prostupů. Podélné prostupy budou vybudovány v místech přejezdů SDP. Příčné kabelovody řeší výstavbu kabelových šachet ve SDP, kabelové prostupy do krajnice k zařízení DIS-SOS a kabelové komory se základy SOS hlásek.

SO 491.3 Systém DIS-SOS – trubky pro optické kabely

Předmětem tohoto objektu je pokládka ochranných trubek HDPE pro optické kabely. Optotrubky budou přiloženy do kabelové trasy kabelového vedení SO 491.1.

SO 491.4 Systém DIS-SOS – optické kabely ŘSD

Předmětem tohoto objektu je výstavba optických kabelů dálničního informačního systému (DIS) a v případě potřeby také lokální technologické sítě (TLS).

SO 492.1 Systém DIS-SOS – hlásky SOS

Předmětem tohoto objektu je výstavba systému tísňového volání SOS. Předmětem tohoto objektu je také zajištění datového přenosu na příslušné místní centrum dopravní telematiky (CDT) a koordinační práce a případné HW a SW úpravy v CDT, spojené s integrací nově instalovaných prvků dálničního informačního systému DIS a hlásek tísňového volání SOS do příslušného CDT.

SO 492.2 Systém DIS-SOS – meteostanice

Předmětem tohoto objektu je výstavba silničních meteorologických stanic (SMS) v zájmových lokalitách podél komunikace. Umístění SMS: u mostu SO 204 v km cca 4,063 vlevo.

Navržena výbava (bude upřesněno): čidla teploty a vlhkosti vzduchu, intenzity a druhu srážek, dohlednosti, rychlosti a směru větru, dvě vozovková čidla v obou jízdních pruzích LJP u meteostanice a na mostě, čidlo teploty v hloubce cca 30 cm u meteostanice. Součástí projektu bude termální mapování.

SO 492.3 Systém DIS-SOS – automatické sčítače dopravy

Předmětem tohoto objektu je výstavba automatických sčítačů dopravy (ASD), které budou umístěny v mezikřižovatkových úsecích D6 a také na souběžné komunikaci silnice č. II/606 mezi obcí Žalmanov a odbočením k obci Andělská Hora (SO 122).

SO 492.4 Systém DIS-SOS – kamerový dohled

Předmětem tohoto objektu je výstavba kamerového dohledu CCTV (uzavřený televizní okruh) v zájmových lokalitách podél komunikace. Umístění CCTV: Bude instalován 10m stožár s otočnou barevnou IP kamerou s IR přísvitem: u SOS hlásky v km 0,570 vpravo; u mostu SO 204 v km cca 4,063 vlevo; variantně u SOS hlásky v km 4,820 vpravo.

SO 492.5 Dálniční informační systém DIS

Předmětem tohoto objektu je výstavba rozvaděčů dálničního informačního systému (DIS) přednostně určených k přenosu ovládní proměnného dopravního značení (PDZ) a zařízení pro provozní informace (ZPI). Vlastní PDZ a ZPI jsou součástí objektu dopravního značení.

Řada 700 Objekty pozemních staveb

SO 760 Protihluková zeď v km 1,350–1,720 D6 vpravo

Protihluková stěna (PHS) vpravo ve směru staničení délky cca 371 m, v nezpevněné krajnici š. 2,65 m. V úseku km 1,350–1,590 výšky 6 m, pohltivá A4 se zvukovou neprůzvučností B2; v úseku km 1,590–1,720 výšky 4 m, odrazivá, transparentní A0 se zvukovou neprůzvučností B2. Kotvení PHS na mostním objektu SO 202 bude rozpracováno v dalším stupni projektové přípravy.

SO 761 Protihluková zeď v km 1,400–1,720 D6 vlevo

PHS vlevo ve směru staničení délky cca 319 m, v nezpevněné krajnici š. 2,65 m; výška PHS je 4 m. V úseku 1,400–1,590 pohltivá A4 se zvukovou neprůzvučností B2, v úseku 1,590–1,720 odrazivá, transparentní A0 se zvukovou neprůzvučností B2. Kotvení PHS na mostním objektu SO 202 bude rozpracováno v dalším stupni projektové přípravy.

SO 762 Protihluková zeď v km 4,059–4,500 D6 vpravo

PHS vpravo ve směru staničení délky cca 447 m, v nezpevněné krajnici š. 2,65 m; výšky PHS jsou 3,5 m v km 4,100–4,300, ve zbylém úseku výšky 3 m. V celém úseku je navržena jako pohltivá A4 se zvukovou neprůzvučností B2.

SO 763 Protihluková zeď v km 6,310–6,590 D6 vlevo

PHS vlevo ve směru staničení délky cca 280 m, v nezpevněné krajnici š. 2,65 m. V celém úseku je navržena jako pohltivá A4 se zvukovou neprůzvučností B2 o výšce 3,0–5,0 m s plynulým náběhem.

SO 765 Clonící zeď v km 0,260–0,560 D6 vpravo

Clonící zeď vpravo ve směru staničení délky 300 m, v nezpevněné krajnici š. 2,65 m, výšky 4 m, zajišťující minimalizaci střetu ptáků s automobily.

SO 766 Clonící zeď v km 0,260–0,560 D6 vlevo

Clonící zeď vlevo ve směru staničení délky 300 m, v nezpevněné krajnici š. 2,65 m, výšky 4 m, zajišťující minimalizaci střetu ptáků s automobily.

Řada 800 Objekty úpravy území

Jedná se o opatření, která souvisejí se záměrem nebo jej podmiňují (jako kompenzační opatření); ačkoliv se tedy neumísťují jako stavby, jsou podmínkou pro uvedení záměru do provozu, proto je územní rozhodnutí obsahuje. Těmito SO nejsou dotčeny podmínky ve výroku IV.

SO 801 Vegetační úpravy dálnice D6

Objekt vegetačních úprav řeší zatravnění a osázení ploch trvalého záboru stavby. Před vlastními vegetačními úpravami musí být ohumusovány všechny nově vzniklé plochy. V okolí stavby jsou zastoupeny následující druhy dřevin: olše šedá i lepkavá, topol osika a vlašský, břízy a různé druhy vrb v porostech na vlhčích pozemcích, v okolí vodotečí, ale mohutně i na relativně suchých svazích stávající l/6; borovice lesní na sušších místech; jasanů a javorů v alejových výsadbách; jilm vaz (starší stromy až na výjimky většinou ve špatném zdravotním stavu - grafióza), ovocné stromy (jabloně, hrušně, třešně, ořešáky) podél stávajících komunikací a vtroušeně i v porostech a na zahradách v okolí. Z keřů jsou zastoupeny bez černý, keřové vrby, pámelník a výmladky všech výše uvedených druhů. Vzhledem ke konfiguraci terénu a charakteru okolní krajiny bude v okolí stavby navržena kombinace alejových stromů ve skupinách, alejových stromů v liniové výsadbě, smíšených výsadeb v nepravidelných skupinách a skupin keřů.

Projekt navrhuje osázet vybrané svahy zářezů i násypů rozvolněnými a nepravidelnými skupinami keřů, v kombinaci se stromy, alejové stromy pak budou umístěny převážně podél přeložek a doprovodných komunikací, nebo v dostatečné vzdálenosti i podél hlavní trasy. Keře budou rozmístěny na svazích v kombinaci s travnatými plochami a na vnitřních plochách okružních křižovatek. Výsadba keřů se předpokládá v pásích, které jsou tvořeny 2–4 řadami ve vzdálenosti 1,2 m od sebe. V řadách budou keře sázeny ve vzdálenosti 0,8 m od sebe, v rovině cca 1 keř/m², malé keře v plochách okružních křižovatek dle druhu a velikosti keře (cca 2–6 ks/m²). Některé partie budou pouze z keřů, jinde v kombinaci se skupinami, soliterami či linií stromů. Základní dřevinou pro aleje je javor mléč, javor klen a jasan ztepilý (který je stejně jako oba předchozí druhy majoritním druhem a zatím v této lokalitě nevykazuje žádné známky houbových onemocnění voskovičkou jasanovou (*Chalara fraxinea*) ani hmyzími škůdci - zejména lýkohub jasanový (*Hylesinus fraxini*)).

Ostatní dřeviny v navrženém sortimentu budou ve skupinových kombinacích. Na sušších místech bude vysazena borovice lesní. Vlhkomilné dřeviny (olše a vrby) budou u retenčních nádrží a na vlhčích místech. Soliterní a alejové stromy budou vysazeny jednotlivě s ukotvením ke kůlům do předem připravených jam. Keře budou vysazeny v řadách nebo v plochách. Veškeré výsadby budou náležitě ošetřeny a pohnojeny a následně pravidelně zalévány (dle aktuální potřeby a klimatických podmínek). Součástí vegetačních úprav je i zamulčování všech sazenic. Keře a stromy mezi keři na svahu budou mulčovány v řadách, keře v rovině celoplošně, stromy na svazích na ploše výsadbové mísy cca 0,5 m², stromy v rovině cca 1 m². Na ploše vrstva mulče cca 10 cm.

Doporučený sortiment dřevin: *Acer platanooides* (javor mléč), *Acer pseudoplatanus* (javor klen), *Alnus glutinosa* (olše lepkavá), *Fagus sylvatica* (buk lesní), *Fraxinus excelsior* (jasan ztepilý), *Sorbus aucuparia* (jeřáb ptačí), *Tilia cordata* (lípa srdčitá).

Jehličnaté stromy: *Pinus sylvestris* (borovice lesní).

Keře: *Corylus avellana* (líška obecná), *Crataegus monogyna* (hloh jednosemenný), *Lonicera xylosteum* (zimolez obecný), *Rhamnus cathartica* (řešetlák počistivý), *Salix purpurea* (vrba nachová), *Salix cinerea* (vrba popelavá), *Viburnum opulus* (kalina obecná).

Výsadby budou navrženy tak, aby nedocházelo k zakrytí pohledových dominant v krajině, zejména výhledů na Andělskou Horu, kapli, výhledy do krajiny atd. Podél obslužných komunikací budou navrženy aleje z jasanů a klenů. Směrem k Žalmanovu skupiny stromů s podsadbou keřů v zářezech komunikace. Obslužná komunikace k lomu v Tašovicích s oboustrannou jasanovou alejí. Úsek se stoupáním bude osázen pestrými rozvolněnými skupinami listnatých stromů. Důležitá je úprava okolo všech mostů nad biokoridory (typ A, B, C).

Zejména u mostního objektu SO 220 Most na biokoridoru přes D6 v km 0,150. Migrační objekt doplněný ochranným oplocením bude doplněn výsadbou geograficky původních dřevin ve stylu živého plotu. V místě vyústění podchodu u doprovodné komunikace bude liniová výsadba keřů.

Při osazování ekoduktů a ostatních objektů přes biokoridory budou dodrženy zásady a kompenzační opatření stanovené v Migrační studii (Mgr. Melichar, 2005).

SO 810 Příprava území a ploch dočasného záboru

Objekt řeší přípravné práce před zahájením vlastních stavebních prací. Součástí objektu je sejmutí orníčních vrstev na ploše trvalého i eventuálního dočasného záboru v tloušťce podle pedologického průzkumu (0-0,4 m) ze zabíraných ploch ZPF, odstranění dřevin na ploše stavby (podrobněji E.1.5 Dendrologický průzkum).

Nakládání s orníci:

Část ornice sejmuté z ploch trvalého záboru, která bude určena k následnému využití na stavbě (ohumusování svahů silničního tělesa, rekultivace zrušených částí komunikací apod.), bude do doby využití deponována na ploše zařízení staveniště. Deponovaná ornice bude ošetřována podle Technických kvalitativních podmínek staveb pozemních komunikací (kap. 4 „Zemní práce“, bod 4.4.1.5 Ornice). Podle těchto předpisů může být ornice skladována na deponii ve vrstvě max. 3 m se sklonem svahu 1:2. Povrch deponie bude urovnán a oset travním semenem nebo zeleným hnojivem, aby se zabránilo růstu a rozšíření plevelu. Pokud dojde k zaplevelení deponie, musí zhotovitel provést chemické ošetření a nové osetí. Podrobnosti o skladování a ošetřování ornice jsou v ČSN 83 9011 Práce s půdou.

Přebytečné množství ornice z trvalých záborů bude podle dispozic příslušného orgánu ochrany ZPF nabídnuto zemědělsky hospodařícím subjektům, které budou stavbou dotčeny, případně dalším subjektům hospodařícím v zájmovém území stavby, a to především pro rekultivační práce. Ornice určená k předání bude buď dočasně skladována na mezideponii, nebo rovnou odvážena na určené lokality k rozprostření. Časový plán bude upřesněn v dalším stupni projektové dokumentace tak, aby rozprostření ornice bylo realizováno mimo vegetační období. Odběratel by měl být včas informován o termínu skryvky a rozvozu, je nutno požádat o souhlas k přístupu na jednotlivé určené pozemky a dodržet pokyny a požadavky odběratele.

Dočasné zábery nad 1 rok – zařízení staveniště (ZS), manipulační plochy nejsou součástí stavby, zajišťuje si je zhotovitel stavby zvlášť, včetně nakládání s humusovými materiály z ploch ZPF. Součástí záměru jsou pouze dočasné zábery pro provizorní objížďky na ZÚ a KÚ stavby. Pokud se nacházejí na plochách ZPF s doporučenou nenulovou skryvkou, bude i z těchto ploch sejmuta ornice a deponována na ploše ZS či na mezideponii. Po dokončení stavby bude v rámci SO 831 vrácena na původní místo v původním množství a poté na plochách dočasného záboru ZPF proběhne biologická rekultivace v rámci SO 832. Skryvka ornice na dočasném záboru do 1 roku (přeložky inženýrských sítí) a její následné zpětné rozhrnutí je součástí jednotlivých objektů přeložek sítí.

SO 830 Rekultivace opuštěných úseků silnice

Předmětem SO 830 je rekultivace opuštěných úseků stávajících komunikací, které se stanou v důsledku výstavby „D6 Olšová Vrata – Žalmanov“ nefunkčními. V rámci rekultivace bude odstraněna stávající vozovka, plocha bude vyrovnána s okolním terénem, ohumusována a zatravněna. Rekultivace každého jednotlivého úseku bude zahájena ihned po zprovoznění přeložky příslušné komunikace.

SO 831 Rekultivace dočasně zabraných ploch

Předmětem je technická rekultivace ploch dočasného záboru nad 1 rok. Jedná se především o plochy provizorních objížďek v místech, kde není navrženo následné překrytí novým silničním

tělesem. Dočasně zabrané plochy ZPF budou urovnány, bude na nich zpětně rozprostřena ornice v původní vrstvě a následně na těchto plochách proběhne biologická rekultivace v rámci SO 832. Nezemědělské plochy budou vyčištěny a urovnány.

SO 832 Biologická rekultivace

Předmětem je biologická část rekultivace, která by měla následovat bezprostředně po technické rekultivaci. Týká se dočasně zabraných ploch ZPF a rovněž ploch rekultivací opuštěných úseků silnic. Na většině rekultivovaných úseků silnic je navrženo zatravnění. Na případných dočasných záborech ZPF je navržena tříletá biologická rekultivace na ornou půdu nebo na trvalý travní porost.

SO 860 Oplocení dálnice D6

Trasa dálnice D6 bude v celém úseku oplocena z důvodu zamezení přístupu zvěře na dálnici.

2.

Část označená „**Vliv stavby na okolí**“ včetně nadpisu **nově zní**:

Území dotčené vlivy stavby

Toto území tvoří území, které bude dotčeno umístěním stavby (stavební pozemek) nebo které je dotčeno hranicemi maximálních dočasných záborů nebo dočasných staveb (vše zakresleno v koordinačních situačních výkresech, 1. až 3. část, Ing. Pavel Šlapa, 08/2022, 1 : 2000).

Dále jej tvoří území, které náleží do vzdálenosti 100 m od osy přilehlého jízdniho pásu dálnice anebo od osy větve její křižovatky s jinou pozemní komunikací; v případě stavebních objektů silnice I. třídy nebo místní komunikace I. třídy 50 m od osy vozovky nebo přilehlého jízdniho pásu, u stavebních objektů silnice II. třídy nebo III. třídy a místní komunikace II. třídy 15 m od osy vozovky nebo od osy přilehlého jízdniho pásu.

Území dotčené vlivem souvisejících staveb (stavebních objektů) včetně technické infrastruktury je vymezeno jejich ochrannými pásmy předpokládanými na základě příslušných právních předpisů (energetický zákon atd.).

Do tohoto území náleží také pozemky či stavby, které je nutné chránit protihlukovými opatřeními.

B. Ve výroku II. **se** text „*uvedených v Příloze č. 1, která je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí,*“ **nahrazuje** textem: „*uvedených v Příloze č. 1, která vychází z výčtu dřevin uvedených v závazných stanoviscích prvoinstančních orgánů ochrany přírody a revizního závazného stanoviska Agentury ochrany přírody a krajiny, Správy CHKO Slavkovský les, a která je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí,*“.

C. Ve výroku III.

1. **se** v podmínce e) za slova „8 kusů“ **vkládá** text: „(velikosti 30–40 cm, mimo vedení inženýrských sítí)“
2. **se** v podmínce f) „60 kusů“ **vkládá** text: „(velikosti 15–30 cm, mimo vedení inženýrských sítí)“
3. **se** v podmínce g) „30 kusů“ **vkládá** text: „(velikosti 30–40 cm, mimo vedení inženýrských sítí)“
4. **se** text

„*Termín provedení náhradní výsadby: do kolaudace stavby D6.*

„*Zároveň Vám dle ust. § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny ukládáme povinnost péče o vysazenou dřevinu po dobu 3 let od vysazení. V tomto období uhynulé dřeviny máte povinnost dosadit.*“

nahrazuje textem:

„*Náhradní výsadby budou provedeny do kolaudace stavby.*

Podmínky pro náhradní výsadby:

Pro všechny náhradní výsadby:

- *Žadatel bude pečovat o vysazené dřeviny po dobu pěti let ode dne provedení výsadby.*

Pro správní obvod Městského úřadu Bochov:

- Náhradní výsadba bude konzultována s pracovníkem ochrany přírody před zahájení výsadby a bude v souladu s plánem vegetačních úprav dle návrhu Ing. Mileny Novákové, Ph.D., z listopadu 2021 vedené pod arch. č.: MN – 35-2021
- K výsadbě budou použity kvalitní sazenice, v případě úhynu budou vyměněny za nové.
- Případné změny ve výsadbě (druhové zastoupení, umístění dřevin) budou předběžně konzultovány s orgánem ochrany přírody.
- Výsadba bude provedena v souladu s aktuálním metodickým doporučením Arboristický standard: SPPK ‚Výsadba a řez keřů a lián‘ (ke stažení na <https://aopk.gov.cz/web/cz/platne-standardy>).
- Následná péče o vysazené dřeviny bude zajištěna v souladu s uvedeným metodickým doporučením především v pravidelné kontrole stavu sazenic minimálně jednou za měsíc za vegetační sezónu, zajištění případné výměny, dále pravidelné a dostatečné zálivce dřevin v úměrném množství po dobu dvou let.

Pro správní obvod Obecního úřadu Stružná:

- V případě uhynutí nebo znatelného výrazného poškození každé vysazené sazenice dřeviny, bude taková sazenice do 1 roku od tohoto zjištění nahrazena novou, s tím, že počátek následné péče se bude vztahovat k výsadbě náhradní sazenice. Zároveň se stanovuje jako povinnost stavebníka, následná péče o vysazené dřeviny, která bude spočívat v zajištění a údržbě ochrany proti poškození, v zajištění odborného provádění výchovného řezu dle potřeby a v zajištění zálivky v období s nižšími úhrny vodních srážek.

Pro správní obvod Obecního úřadu Andělská Hora:

- Výsadba bude provedena dle projektu výsadby zeleně v katastru obce Andělská Hora a dle projektu Revitalizace biotopů v lokálním biocentru KV007 (pozn.: LBC KV007 Za slachem mezofilní v OZ NRBK K41, které zasahuje na území obce jen v nejsevernější části zcela mimo řešené území), které tak budou nedílnou součástí projektové dokumentace stavby a po dohodě s obcí Andělská Hora.
- Výsadba bude provedena ve vhodném ročním období pro výsadbu dřevin. Vysazeny budou: stromy ve formě odrostků o minimální výšce 150 cm; sazenice pro keřový podrost o výšce 25 - 50 cm.
- Při výsadbě budou zajištěny dobré výsadbové podmínky (kvalitní substrát/zemina, příprava přiměřených výsadbových jam atd.), vysazované stromy budou fixovány nejméně k jednomu opěrnému kůlu tak, aby nebyla při větru odírána jejich kůra o kůl. K uvázání bude použito měkkého materiálu, který nezpůsobí poškození stromů. Dřeviny budou chráněny proti poškození větrem, zvířaty či proti okusu zvěří a zároveň před případným poškozením způsobeným při strojním vyžínání pozemků a rovněž proti korní spále.
- Péče o vysazené dřeviny bude spočívat v zajištění a údržbě ochrany proti poškození, v zajištění odborného provádění výchovného řezu dle potřeby a v zajištění zálivky v období s nižšími úhrny vodních srážek.
- V případě uhynutí nebo podstatného poškození budou dřeviny v nejbližším vhodném ročním období nahrazeny novými s tím, že počátek následné péče se bude vztahovat k výsadbě náhradních sazenic a stromů.“

D. Ve výroku IV.:**1.**

V podmínce č. 6 **se**

- a. za označením závazného stanoviska dvojtečka **nahrazuje** čárkou a **vkládá se** text: „ resp. změnového navazujícího závazného stanoviska č. j. MZDR 16425/2024-2/ČIL-Zd ze dne 11.06.2024“ a
- b. za poslední větu podmínky **vkládá** text „Na pracovišti nesmí být skladovány látky škodlivé vodám.“.

2.

V návěti podmínky č. 7 **se** dvojtečka nahrazuje čárkou a vkládá se text: „ *které se vztahuje na významné krajinné prvky Tašovický les a Lomnický potok v k. ú. Horní Tašovice v evropsky významné lokalitě Doupovské hory.*“.

3.

V souboru podmínek pod č. 10 **se** na konci věty dvojtečka nahrazuje čárkou a vkládá se text: „ *k ochraně vojenského lesního pozemku parc. č. 328 v k. ú. Žalmanov (dále jen „lesní pozemek“ nebo „lesní pozemky VLS ČR, s. p.“).*“.

4.

V souboru podmínek pod č. 11 podmínka pod druhou odrážkou **zní**:

„*V dostatečném předstihu před započítím stavby budou vyřízeny všechny nezbytné výjimky ze zákona o ochraně přírody a krajiny. Zde konkrétně se jedná o výjimku podle ustanovení § 43 odst. 1 zákona ze zákazů uvedených v § 26 odst. 1 písm. c) a f) zákona. Výjimka musí být pravomocná a vykonatelná před vlastním započítím stavby.*“

5.

V souboru podmínek pod č. 14 **se**

- a. za označení závazného stanoviska dvojtečka nahrazuje čárkou a vkládá se text: „ *které se vztahuje na území Chráněné krajinné oblasti Slavkovský les i mimo toto území, vše v k. ú. Andělská Hora.*“
- b. v podmínce pod druhou odrážkou tečka na konci věty nahrazuje čárkou a vkládá se text: „ *tj. dřeviny podle výroku II. tohoto rozhodnutí.*“.

6.

V souboru podmínek pod č. 15

- a. **se** za označení závazného stanoviska dvojtečka nahrazuje čárkou a vkládá se text: „ *které se vztahuje na k. ú. Žalmanov a Horní Tašovice.*“
- b. podmínka pod první odrážkou nově **zní**: „*Kácení dřevin rostoucích mimo les a odstraňování vegetačního krytu musí být prováděno mimo vegetační období a mimo období hnízdění ptáků, kácení dřevin je tedy možné provádět od 01.10. kalendářního roku do 31.03. následujícího roku.*“
- c. podmínky pod druhou a třetí odrážkou **se vypouštějí**.

7.

V souboru podmínek pod č. 16:

- a. Podmínka pod první odrážkou (A.2 závazného stanoviska) **zní**: „*V dokumentaci pro navazující řízení (DNŘ) zpracovat podrobný Projekt monitoringu ŽP, který bude vycházet z Návrhu monitoringu, který je součástí části I.9 stanoviska (který vychází z kapitoly D. IV. dokumentace EIA), tj. návrh biomonitoringu, monitoringu povrchových a podzemních vod, půdy, hluku a kvality ovzduší.*“
- b. Do podmínky pod sedmou odrážkou (A.9 závazného stanoviska) **se** za konec odstavce **vkládá** text: „*Týká se především Lomnického potoka a jeho údolní nivy v km 1,6 a Žalmanovského potoka v km 3,95.*“
- c. V podmínce pod osmou odrážkou (A.10 závazného stanoviska) **se** poslední věta nahrazuje textem:

„*V této souvislosti respektovat především následující zásady:*

 - *v maximální možné míře ponechání přirozeného či přírodě blízkého stavu včetně břehů a přirozených břehových porostů kolem toku*
 - *zajištění plynulého přechodu mezi upraveným tokem pod mostem a navazujícími úseky vodoteče*
 - *vyloučení návrhu nových trvalých příčných objektů (stupně, jezy, prahy, jímky apod.)*

- zachování diverzity hloubky a proudu
 - preference průtočného profilu a bermy v podmostí
 - preference tzv. rostlého dna a minimalizace tvrdého technického opevnění.“.
- d. V podmínce pod devátou odrážkou (A.11 závazného stanoviska) **se** tečka na konci **nahrazuje** čárkou a **vkládá se** text: „včetně úseku při průchodu trasy D6 PO Doupovské hory.“.
- e. V podmínce pod desátou odrážkou (A.12 závazného stanoviska) **se** za text „91E0“ vkládá text: „[dle přílohy 1 směrnice 92/43/EHS; smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae) v EVL Doupovské hory (a v přilehlém prostoru EVL Hradiště) v plochách severně od komunikace)]“.
- f. V podmínce pod dvanáctou odrážkou (A.13 závazného stanoviska) **se** tečka na konci **nahrazuje** čárkou a **vkládá se** text:
- „tj.:
- rámové konstrukce o minimální světlosti 2 m
 - složený profil bez tvrdého opevnění dna,
 - obě vyústění bezbariérová – řešit bez překážek vyšších než 10 cm
 - sedimentační jímky řešit s ohledem na prevenci vzniku pastí pro obojživelníky
 - jednotný spád bez vzniku trvale zatopených míst.“.
- g. V podmínce pod třináctou odrážkou (A.14 závazného stanoviska) **se vypouštějí** věty začínající slovy „V blízkosti městské čtvrti Drahovice v Karlových Varech ...“ a „V km 7,3 stavby D6 Karlovy Vary – Olšová Vrata ...“.
- h. Podmínka pod čtrnáctou odrážkou (A.15 závazného stanoviska) zní:
- „Do DNŘ, z důvodu prevence střetů vozidel s migrujícími motýly evropsky významného druhu hnědásek chrastavcový, navrhnout a podrobně technicky rozpracovat vegetační úpravy z obou stran dálničního tělesa v úseku km cca 6,6 (v místě původního SO 208 stavby D6 Olšová Vrata - Žalmanov, MÚK Andělská Hora) tak, aby výška vegetace nutila přeletující motýly dosahovat dostatečné letové hladiny. V této souvislosti projednat strukturu navržené vegetace s příslušným orgánem ochrany přírody.“.

8.

V podmínce č. 22 **se** tečka na konci věty **nahrazuje** čárkou a **vkládá se** text: „ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.“.

9.

Se doplňuje nová podmínka č. 24, která zní:

„Budou dodrženy podmínky závazného stanoviska Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství – souhlasu se zásahem do významných krajinných prvků les a vodní plocha v evropsky významné lokalitě Doupovské hory, zn. KK/3467/ZZ/24 ze dne 16.07.2024:

- V rámci dokumentace pro stavební povolení musí být příslušnému orgánu ochrany přírody a krajiny předložen k odsouhlasení dopracovaný projekt vegetačních úprav celé stavby. V rámci zpracování této části projektové dokumentace (ale také v rámci zpracování navazujících stupňů projektové dokumentace jako celku) musí být kladen důraz např. i na návrhy opatření a doporučení podle části 7 Hodnocení vlivu zamýšleného závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny – hodnocení podle § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny (zpracovatel Mgr. Radim Kočvara, autorizovaná osoba podle § 45i zákona) z 26.09.2022 (dále jen „Hodnocení vlivu“) či na souhlasné závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí č. j. MZP/2019/520/695 ze dne 23.07.2019.
- Při realizaci všech prací spojených s předmětnou stavbou budou zohledněny návrhy opatření a doporučení podle části 7 Hodnocení vlivu, včetně ustanovení biologického dozoru, který bude svou činností koordinovat na jedné straně s investorem (popř. přímo s provádějícími firmami) a na druhé straně pak se všemi příslušnými orgány ochrany přírody).“.

10.

Se doplňuje nová podmínka č. 25, která zní:

„Budou dodrženy podmínky závazného stanoviska Magistrátu města Karlovy Vary, odboru životního prostředí – souhlasu k odlesnění pozemků nad 0,5 ha mimo území Chráněné krajinné oblasti Slavkovský les, č. j. 4305/OŽP/24 ze dne 04.11.2024:

- *V rámci dokumentace pro stavební povolení musí být příslušnému orgánu ochrany přírody a krajiny předložen k odsouhlasení dopracovaný projekt vegetačních úprav celé stavby. V rámci zpracování této části projektové dokumentace (ale také v rámci zpracování navazujících stupňů projektové dokumentace jako celku) musí být kladen důraz např. i na návrhy opatření a doporučení podle části 7 Hodnocení vlivu či na souhlasné závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí č. j. MZP/2019/520/695 ze dne 23.07.2019.*

Toto se týká částí tohoto projektu, kterými budou dotčeny přímo lesní pozemky, popř. pozemky s nimi sousedící.

- *Při realizaci všech prací spojených s předmětnou stavbou budou zohledněny návrhy opatření a doporučení podle části 7 Hodnocení vlivu, včetně ustanovení biologického dozoru, který bude svou činností koordinovat na jedné straně s investorem (popř. přímo s prováděcími firmami) a na druhé straně pak se všemi příslušnými orgány ochrany přírody).“.*

11.

Se doplňuje nová podmínka č. 26, která zní:

„Budou dodrženy podmínky závazného stanoviska Magistrátu města Karlovy Vary, Úřadu územního plánování a stavebního úřadu, (vodoprávního úřadu) č. j. 477/SÚ/23 ze dne 11.01.2023, které je označené jako „rozhodnutí“, ve znění revizního závazného stanoviska Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, zn. KK/3265/ZZ/24-2 ze dne 02.07.2024 – vodoprávního souhlasu podle § 17 odst. 1 písm. a) a c) vodního zákona, které platí do dokončení stavebních prací, není-li dále u konkrétní podmínky uvedeno jinak:

- *Při realizaci stavby musí být eliminováno nebezpečí znečištění dotčených vodních toků stavebním materiálem a závadnými látkami. Na stavbě budou vždy prostředky pro likvidaci případné ekologické havárie. V případě, že bude při realizaci záměru užíváno závadných látek ve větším rozsahu, popřípadě se předpokládá zvýšené nebezpečí ohrožení povrchových nebo podzemních vod, bude vypracován plán opatření pro případ havárie (havarijní plán) platný podobu stavebních prací prováděných v blízkosti vodních toků dle ustanovení § 39 vodního zákona a vyhlášky č. 450/2005 Sb. a bude předložen k odsouhlasení Povodí Vltavy, s. p., i Povodí Ohře, s. p., a následně ke schválení zdejšímu vodoprávnímu úřadu.*
- *S přihlédnutím k § 71 odst. 4 vodního zákona bude pro řešenou stavbu zpracován povodňový plán, který bude před započítím prací předložen dotčeným obcím (Andělská Hora, Stružná, Bočov) za účelem zajištění součinnosti s povodňovými orgány dotčených obcí.*
- *Stavbou nedojde ke zhoršení odtokových poměrů v dotčených vodních tocích a nebude snížena kapacita jejich průtočných profilů.*
- *Umístění zařízení staveniště a deponií stavebního materiálu, parkování stavební a dopravní techniky po pracovní době bude navrženo i realizováno výhradně mimo aktivní zónu záplavového území vodního toku Lomnický potok. Také stavební materiál bude skladován výhradně mimo aktivní zónu uvedeného záplavového území, kde je přípustné pouze krátkodobé umístění stavebního materiálu, výkopové zeminy apod., a to v nezbytně nutném množství a pouze po nezbytně nutnou dobu.*
- *Veškeré překážky v záplavovém území a v inundačních územích vodních toků související s výstavbou budou minimalizovány a omezeny na nezbytně nutnou dobu.*
- *Při zimní údržbě komunikace bude používána taková technika, která umožní přesné dávkování směsí soli v nezbytně nutném množství a s minimálním obsahem látek, které by mohly mít negativní vliv na jakost povrchových a podzemních vod, především v povodí vodárenských nádrží Stanovice a Žlutice. Bude vedena evidence množství použitého*

prostředku na údržbu dálnice, včetně uvedení časového období nasazení techniky. Tato evidence bude kdykoli na vyžádání poskytnuta správcům povodí.

Celá tato podmínka k zimní údržbě platí po dobu životnosti stavby.

- *Pro zdržení vody budou příkopy pomístně vysypány kamenným pohozem.*

12.

Se doplňuje nová podmínka č. 27, která zní:

„Žadatel v dalším stupni projektové přípravy rozpracuje takové řešení zásad organizace výstavby, aby byly minimalizované nebo eliminované vlivy výstavby na sousední pozemky, které jsou ekologicky obhospodařované, tj. konkrétními technickými, organizačními apod. opatřeními promítne do další projektové přípravy záměru zásadu šetrnosti k zájmům vlastníků těchto sousedních pozemků, která je obecně vyjádřena v § 76 odst. 2 stavebního zákona (např. vezme v úvahu náměty/informace ekologických zemědělců z hlediska klíčových období pro hospodaření a přizpůsobí jim zásady organizace výstavby).“

13.

Se doplňuje nová podmínka č. 28, která zní:

„Žadatel zajistí obnovu nefunkční části prvku ÚSES, který vymezuje Územní plán Andělská Hora, v úplném znění, pod označením LBK.4. Obnova se bude týkat té části ÚSES, která bude případně přímo dotčena při stavbě dálnice D6. Žadatel bude potřebu konkrétního opatření i samotné opatření konzultovat s příslušným orgánem ochrany přírody a krajiny.“

14.

Se doplňuje nová podmínka č. 29, která zní:

„Budou dodrženy podmínky stanoviska (vyjádření) Státního pozemkového úřadu zn. SPU 411913/2022 ze dne 06.12.2022 k dotčení melioračních staveb:

- *Státnímu pozemkovému úřadu bude k odsouhlasení předložena projektová dokumentace, která bude řešit zrušení hlavních odvodňovacích zařízení, budou uvedeny přesné délky zrušených částí.*

V případě zjištění dalších neznámých podrobných odvodňovacích zařízení, než které řeší stavební objekty úprav meliorací, žadatel zajistí zachování a obnovení jejich funkčnosti.“

E. Příloha č. 1 (tabulka dřevin a náletových dřevin) rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru legislativního a právního, stavebního úřadu a krajského živnostenského úřadu, č. j. KK/743/LP/23-11 ze dne 06.02.2024 **se nahrazuje** přílohou, která je nedílnou součástí výrokové části tohoto rozhodnutí Ministerstva dopravy.

II.

Podle § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu **se** rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru legislativního a právního, stavebního úřadu a krajského živnostenského úřadu, č. j. KK/743/LP/23-11 ze dne 06.02.2024 **ve zbytku**, tj. ve změnami nedotčených částech, **potvrzuje**.

Účastníky řízení, na které se toto rozhodnutí vztahuje (§ 27 odst. 1 správního řádu), jsou:

- Ředitelství silnic a dálnic s. p., Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha
- Bartoňová Romana, nar. 29.11.1972, Stará Kysibelská 639/21, 36001 Karlovy Vary
- Bilčíková Alena, nar. 13.04.1957, Žalmanov 30, 36471 Stružná
- Bodláková Jana JUDr., nar. 21.09.1972, Kodaňská 1007/40, 10100 Praha
- Bratršovský Roman, nar. 16.05.1965, Žalmanov 73, 36471 Stružná
- Broft Vladimír, nar. 08.08.1975, Německý Chloumek 46, 36471 Bočov
- CETIN a. s., Českomoravská 2510/19, 19000 Praha
- Čeporanová Jarmila, nar. 28.12.1957, Bož. Němcové 251, Příbram VII, 26101 Příbram
- Češpivová Lucie, nar. 02.10.1974, Azalková 1233/22, 10200 Praha

- ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 40502 Děčín
- ČEZ Prodej, a. s., Duhová 425/1, 14000 Praha
- ČR – Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, 13000 Praha
- ČR – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 390/42, 12800 Praha
- DL holding s. r. o., Zátíší 83, 36263 Dalovice
- Doležalová Lydia Ing. DiS., nar. 10.05.1968, č.p. 402, 76302 Tečovice
- Drohobecký Václav, nar. 30.12.1980, č. p. 167, 36471 Andělská Hora
- Dřízhal Jiří, nar. 08.01.1952, Počernická 512/58, 10800 Praha
- Duřt Zdeněk Ing., nar. 28.08.1963, Zahradní 320, 36471 Bochov
- Englická Marie, nar. 13.11.1955, Horní Tašovice 2, 36471 Stružná
- Englický Viktor, nar. 03.06.1953, Horní Tašovice 2, 36471 Stružná
- Farma Kolová s. r. o., Libušina 527/36, 36001 Karlovy Vary
- Filippov Alexandr, nar. 27.10.1966, Jetřichovická 776/5, 19000 Praha
- Gilík Vladimír, nar. 10.02.1953, Jeseniova 734/105, 13000 Praha
- Götz Petr, nar. 13.09.1963, č. p. 109, 36471 Stružná
- Götzová Štěpánka, nar. 16.03.1964, č. p. 109, 36471 Stružná
- Grafton Land Epsilon s. r. o., Soukenická 1094/22, 11000 Praha
- Grundler Miloš, nar. 26.09.1964, Sokolovská 243/92, 36005 Karlovy Vary
- Grundlerová Eva, nar. 08.02.1967, Sokolovská 243/92, 36005 Karlovy Vary
- Hroudová Monika, nar. 22.09.1967, Kámen 50, 35801 Kraslice
- Hypoteční banka, a. s., Radlická 333/150, 15000 Praha
- innogy Energie, s. r. o., Limuzská 3135/12, 10800 Praha
- JIVAS AH s. r. o., Bayerova 803/34, 60200 Brno
- Juřica Michal, nar. 03.06.1981, Žalmanov 27, 36471 Stružná
- Juřicová Veronika, nar. 24.04.1984, Žalmanov 27, 36471 Stružná
- Karlovarský kraj, Závodní 353/88, 36006 Karlovy Vary (Krajská správa a údržba silnic Karlovarského kraje, příspěvková organizace, Chebská 282, 35601 Sokolov)
- Khol Zbyšek Mgr., nar. 07.04.1967, č. p. 172, 36471 Andělská Hora
- Klaban Jiří, nar. 26.07.1959, Žalmanov 52, 36471 Stružná
- Klaban Josef, nar. 04.08.1962, Žalmanov 81, 36471 Stružná
- Klaban Václav MUDr., nar. 16.11.1970, Lodní 1405/2, 40502 Děčín
- Klabanová Libuše, nar. 07.11.1962, Žalmanov 52, 36471 Stružná
- Klabanová Marie, nar. 06.06.1936, Žalmanov 52, 36471 Stružná
- Kooperativa pojišťovna, a. s., Vienna Insurance Group, Pobřežní 665/21, 18600 Praha
- Křivanec Miroslav, nar. 25.06.1956, Mariánská 388, 36471 Bochov
- Kšír Karel, nar. 07.06.1942, Sedlečko 23, 36272 Šemnice
- KUSHNIR FAMILY INVESTMENT GROUP s. r. o., Krále Jiřího 1346/15, 36001 Karlovy Vary
- Kutáč Karel, nar. 18.11.1961, 17. listopadu 1221/11, 74221 Kopřivnice
- Kutáč Petr, nar. 30.01.1967, č.p. 82, 74275 Lichnov
- Leasing České spořitelny, a. s., Budějovická 1912/64b, 14000 Praha

- Lesy České republiky, s. p., Přemyslova 1106/19, 50008 Hradec Králové
- Lučan Pavel, nar. 07.02.1972, č. p. 168, 36471 Andělská Hora
- Lukas Khollová Gabriela Ing., nar. 01.10.1977, Požární 822/6, 36005 Karlovy Vary
- Mašín Jiří, nar. 13.09.1975, nám. 17. listopadu 386/17, 36005 Karlovy Vary
- Matoušů Jarmila, nar. 20.07.1962, Za Rybníkem 20, 36401 Toužim
- Mazná Monika Mgr., nar. 15.05.1975, č. p. 78, 36001 Jenišov
- Michek Martin, nar. 17.08.1966, Martinelliho 300/2, 19016 Praha
- Nemravová Věra, nar. 06.12.1961, Heyrovského 1603, 35601 Sokolov
- Novotná Hana, nar. 14.09.1959, Jabloňová 278/10, Stará Role, 36017 Karlovy Vary
- Olšbauer Ladislav, nar. 04.07.1973, Tusarova 1267/9, Holešovice, 17000 Praha
- PERFECT INVEST, a. s., Karlovo nám. 34/28, 67401 Třebíč
- Petru Vladimír Ing., nar. 16.05.1959, třída Edvarda Beneše 571/98, 50012 Hradec Králové
- Plocová Lucie, nar. 20.08.1986, Děpoltovická 3, 36001 Otovice
- Povodí Ohře, státní podnik, Bezručova 4219, 43003 Chomutov
- Povodí Vltavy, státní podnik, Holečkova 3178/8, 15000 Praha
- Raiffeisen stavební spořitelna a. s., Hvězdova 1716/2b, 14000 Praha
- Raiffeisenbank a. s., Hvězdova 1716/2b, 14000 Praha
- Ripplová Lenka Ing., nar. 18.10.1976, č. p. 397, 46353 Křižany
- Růžičková Lucie, nar. 02.11.1972, Žalmanov 65, 36471 Stružná
- Rytíř Jan, nar. 25.05.1953, Cihelny 12, 36464 Karlovy Vary
- Římskokatolická farnost Bochoř, Opletalova 96, 36471 Bochoř
- Řízení letového provozu České republiky, státní podnik (ŘLP ČR, s. p.), Navigační 787, 25261 Jeneč
- Schmidtke Monika, nar. 05.11.1969, Libušina 686/13, 36001 Karlovy Vary
- Siegel František JUDr., nar. 08.03.1975, Polní 178, 36001 Karlovy Vary
- Siegel Štěpán, nar. 25.09.1981, Slunná 20, Pod Rohem, 36001 Jenišov
- Sila Miroslav, nar. 23.03.1952, Lidická 455/40, 36001 Karlovy Vary
- Silová Lada, nar. 12.03.1966, Lidická 455/40, 36001 Karlovy Vary
- Sokol Jaroslav, nar. 07.07.1964, Kpt. Jaroše 195/5, 36006 Karlovy Vary
- Společenství vlastníků jednotek v domě č.p. 75 a 77, ulice Vítězná Karlovy Vary, Vítězná 548/77, 36001 Karlovy Vary
- STATEK HROUDA s. r. o., Libušina 527/36, 36001 Karlovy Vary
- STRABAG SIS a. s., Kačírkova 982/4, 15800 Praha
- Škarda Jiří, nar. 08.09.1959, Hornická 32, 36001 Karlovy Vary
- Valášek Petr, nar. 18.02.1972, V. Meerwalda 200/17, Dvory, 36006 Karlovy Vary
- Valášková Radka, nar. 03.03.1973, Raisova 2030/2, 36001 Karlovy Vary
- Valášková Simona, nar. 03.03.1973, Sadová 957/34, 36001 Karlovy Vary
- Vantage Towers s. r. o., Závěšova 502/5, 14000 Praha
- Vodárny a kanalizace Karlovy Vary, a. s., Studentská 328/64, 360 07 Karlovy Vary
- Vodenka Tomáš Mgr., nar. 26.12.1971, č. p. 156, 36471 Andělská Hora
- Vodenková Petra, nar. 27.04.1972, č. p. 156, 36471 Andělská Hora

- Vodohospodářské sdružení obcí západních Čech, Studentská 328/64, 36007 Karlovy Vary
- Volksbank Raiffeisenbank Nordoberpfalz eG pobočka Cheb, Kubelíkova 602/4, 35002 Cheb
- VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA ČESKÉ REPUBLIKY, Orlická 2020/4, 13000 Praha
- Zamrzla Radek Ing., nar. 15.07.1957, Americká 1301/12, 36001 Karlovy Vary.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury, (dále jen „ministerstvo“) se v tomto odvolacím řízení zabývalo především těmito otázkami:

- určitostí vymezení a popisu záměru
- vlivy záměru na okolní pozemky jako např. imise, narušení meliorací, odvodněním pozemních komunikací
- dotčením ekologického obhospodařování některých okolních pozemků a dotčením honiteb
- kácením dřevin a náhradní výsadbou
- přebíráním podmínek ze závazných stanovisek dotčených orgánů.

II. Rekapitulace průběhu řízení

Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha, nyní Ředitelství silnic a dálnic s. p., Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha (dále bez rozdílu už jen „**RSD**“ nebo „**žadatel**“) podalo dne 27.02.2023 žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby označené „**D6 Olšová Vrata - Žalmanov**“ (dále také „**záměr**“, ledaže by toto obecné označení bylo na újmu srozumitelnosti, např. bude-li ministerstvo častěji hovořit i o sousedním úseku „**D6 Karlovy Vary – Olšová Vrata**“).

Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor legislativní a právní, stavební úřad a krajský živnostenský úřad, (dále jen „krajský úřad“) pod č. j. KK/743/LP/23-9 ze dne 15. 8. 2023 oznámil zahájení řízení a následně po proběhlém územním řízení vydal rozhodnutí č. j. KK/743/LP/23-11 ze dne 06.02.2024, kterým žádosti vyhověl a schválil záměr.

Proti tomuto rozhodnutí krajského úřadu č. j. KK/743/LP/23-11 ze dne 06.02.2024 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“) podali odvolání:

- Farma Kolová s. r. o., Libušina 527/36, 360 01 Karlovy Vary, (dále jen „**Farma**“)
- STATEK HROUDA s. r. o., Libušina 527/36, 360 01 Karlovy Vary, (dále jen „**Statek**“), zastoupené JUDr. Vítem Kučerou, MBA, advokátem ev. č. ČAK 16957, který vykonává advokacii jako společník endors advokátní kancelář s. r. o., se sídlem Obrovského 2407, 141 00 Praha, (zastoupení nebude dále uváděno).

II. 1.

Obsah odvolání (v závorce je uveden příslušný bod odvolání):

Odvolatelky zrekapitulovaly podstatu svých námitek z řízení v prvním stupni (identifikace pozemků, u nichž subjektivně vnímají dotčení; hrozící újmy). Dle jejich názoru je krajský úřad nevypořádal a nechránil práva odvolatelek.

Nedostatečné posouzení vlivu záměru na okolí (bod II.):

Krajský úřad neposoudil řádně vlivy záměru, převzal pouze „*vymezení ploch, které určil stavebník.*“ Žadatel se přitom „*prokazatelně snaží minimalizovat rozsah trvalých záborů*“, aby se vyhnul povinnosti je odkoupit. To dokládá např. závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí č. j. MZP/2023/222/1072 ze dne 12.10.2023 k ověření změn záměru (dále jen „**verifikační závazné stanovisko**“). Takto rozsáhlá stavba se dotkne podstatně rozsáhlejšího území než stavebního pozemku a „*pozemků bezprostředně s ním souvisejících*“.

Napadené rozhodnutí se jen paušálně odkazuje na závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí č. j. MZP/2019/520/695 ze dne 23.07.2019 (dále jen „**závazné stanovisko EIA**“). Závazné stanovisko EIA však posuzuje záměr podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní

prostředí), ve znění účinném do 31.12.2023, (dále jen „**zákon EIA**“) nikoliv vlivy na zemědělské hospodaření. Odvolatelky se navíc domnívají, že závazné stanovisko EIA stanoví „*rámcová doporučení*“, která bylo nutné konkretizovat v projektové dokumentaci (správně dokumentaci – viz § 158 odst. 1 × odst. 2 stavebního zákona; pozn. ministerstva) a krajský úřad měl stanovit „*odpovídající*“ podmínky.

Zásadní neurčitost vymezení stavby je evidentní z odůvodnění na str. 22, kde krajský úřad připouští, že stavba se bude přímo dotýkat i jiných pozemků, neboť poučuje podle § 28 správního řádu. Tento postup způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Odvolatelky namítají, že součástí záměru nejsou opatření k přiměřené ochraně porostů na pozemcích odvolatelek před znečištěním, před krátkodobě podprahovými emisemi (teplé emise), které definuje rozptylová studie (Eco-Envi Consult Jičín, 02/2018), která byla podkladem pro závazné stanovisko EIA, a před kontaminací půdy a spodních vod. Krajský úřad se nezabýval aktuálností závazného stanoviska EIA, které bylo vydáno před čtyřmi lety. Napadené rozhodnutí dostatečně nespecifikuje, jak jsou zapracovaná „*rámcová doporučení*“ do dokumentace nebo do podmínek pro navazující projektovou dokumentaci.

Rozptylová studie se omezila jen na vlivy k nejbližší obytné zástavbě v okolí záměru, nehodnotila vlivy na pozemky odvolatelek. V řízení nebylo prokázáno, že jim nehrozí vlivy, které identifikovaly. Rozptylová studie minimalizovala účelově rozsah posuzovaného území tak, aby záměr vyhověl limitům, zejména u NO₂. Odvolatelky avizovaly, že „*nad rámec svých povinností*“ a dle časových kapacit odborníků na ochranu ovzduší doplní během řízení odborné posouzení platnosti rozptylové studie.

Krajský úřad (povýšeně) přehlíží oprávněné zájmy soukromých vlastníků, na rozdíl od dotčených orgánů, jejichž závazná stanoviska nebo vyjádření téměř všechny převzal. Požadavky odvolatelek nikoliv a neodůvodnil, proč. Nezáměr vyjadřuje také názorem, že ochranu před negativními vlivy záměru lze provést vyvlastněním pozemků odvolatelek. Škodlivé vlivy tedy existují, ale krajský úřad rezignoval na opatření k ochraně. Vyvlastnit lze přitom jen části pozemků, zbytek je na žadatelově vůli.

Rozpory v úpravách záměru podle požadavků „*stanovisek*“, závazná stanoviska (bod III.):

Odvolatelky zopakovaly, že v první instanci namítaly neúplnost závazných stanovisek a vyjádření dotčených orgánů a správců sítí (pozn. ministerstva: odvolatelky zde pro obě skupiny subjektů nepochopitelně navzdory profesionálnímu právnímu zastoupení zavedly zkratku „**DOSS**“, čímž se zcela běžně rozumí „dotčené orgány státní správy“, což ministerstvo nepřejalo, aby bylo jasné, o jakých subjektech územního řízení hovoří ministerstvo dále v tomto rozhodnutí; **pokud bude tato zkratka uvedena, půjde o citaci**) a „*občasnou vzájemnou rozpornost*“ jejich požadavků. DOSS nehodnotily přímé a nepřímé vlivy záměru na pozemky odvolatelek.

Krajský úřad jen nekriticky vyšel z části souhrnné technické zprávy o splnění požadavků dotčených orgánů a vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury (dále jen „**VDTI**“). V souhrnné technické zprávě se také uvádí, že v době zpracování dokumentace probíhalo řízení o výjimce z požadavků na ochranu zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin. Ty se nacházejí i na pozemcích odvolatelek. Přesto nebyly odvolatelky zahrnuty mezi účastníky řízení o výjimce. Napadené rozhodnutí nepřevzalo závěry řízení o výjimce.

Krajský úřad nechal vymezit rozsah stavby na žadateli; neposoudil, nakolik se liší rozsah záměru od rozsahu dosud platného územního rozhodnutí (pozn. ministerstva: touto námitkou ke změně územního rozhodnutí se ministerstvo nebude zabývat, jelikož jde evidentně o nedopatřením ponechaný text z odvolání proti změně územního rozhodnutí pro záměr „*D6 Karlovy Vary – Olšová Vrata*“; nynější záměr „*D6 Olšová Vrata – Žalmanov*“ nemá pravomocné a platné územní rozhodnutí, které by se měnilo). Krajský úřad také neprověřil „*platnost předložených DOSSů*“ k okamžiku vydání napadeného rozhodnutí; navíc vycházely z jiné starší verze dokumentace.

Pro ochranu lesa a honiteb platí lesní plán a plány pro honitbu, které jsou veřejně dostupné, s nimiž se nikdo neseznámil. Pro orgán státní správy lesů nemůže být rozhodující záznam o způsobu užívání pozemků.

Odvolatelky požadují přezkum podle § 149 odst. 7 správního řádu u závazných stanovisek:

- „*orgánu bezpečnosti dopravy*“ (neúplné posouzení připojení okolních pozemků, dopravní obslužnost; Farma spatřuje dotčení zejména u SO 170–173)

- „orgánu ochrany životního prostředí“ (prašnost, hluk a jiné emise)
- „orgánu ochrany lesa“ („podstatně nedostatečné“ posouzení ochrany a újmy lesnímu hospodaření na pozemcích odvolatelek)
- „orgánu ochrany zemědělského půdního fondu“ (neúplné posouzení „nepřímých vlivů“ záměru na ekologické hospodaření – pozvolná kontaminace půdy)
- „orgánu ochrany přírody a krajiny“ (neúplné posouzení ochrany podzemních vod, migrace zvláště chráněných druhů živočichů a ochrana zvláště chráněných druhů rostlin)
- „orgánu ochrany povrchových vod“ (nedostatečné zajištění zachování vodoprávních a melioračních poměrů v území, ohrožení koryty Lomnického potoka a přítoků, změny odtokových poměrů mají vliv na plůdkový rybník odvolatelek, který se nachází „proti proudu Lomnického potoka“).

Nedostatky stanovených podmínek (bod IV.):

Napadené rozhodnutí je vadné z hlediska ochrany přírody, neboť:

- nevymezilo, jaký podíl z celkového rozsahu kácení připadá na pozemky odvolatelek
- nestanoví závazný termín pro náhradní výsadbu (SO 801 – Vegetační úpravy), tudíž není jednoznačné, jaký stav náhradní výsadby je podmínkou pro kolaudaci
- stanoví neurčitě ochranu území významných krajinných prvků na hranici pozemků odvolatelek (podmínka č. 7); podmínka č. 10 k ochraně okolních lesních pozemků před poškozením je nekonkrétní
- v podmínce č. 11 je nekonkrétní povinnost pro žadatele před zahájením záměru, aby získal „všechny nezbytné výjimky ze zákona“; chybí určení délky doby před zahájením stavby pro získání výjimek, na které není právní nárok (proto nelze předpokládat jejich udělení); získání výjimek bylo navíc nezbytným předpokladem pro toto řízení.

Napadené rozhodnutí nevymezilo dostatečně požadavky závazného stanoviska EIA v podmínce č. 16, jelikož nestanovilo konkrétně povinnosti: pro zajištění migrace (včetně „motýlů evropsky významného druhu“) a „faktor pohody migrace“, pro zachování proudění ve vodních tocích návrhem pilířů mostních konstrukcí, respektovat protihluková opatření dle akustického posouzení.

Napadené rozhodnutí je v podmínce č. 17 neurčitě co do ochrany pozemků odvolatelek, protože krajský úřad nestanovil určité povinnosti žadatelů:

- k zamezení kontaminace okolních zemědělských pozemků
- aby zajistil adekvátní přístupové cesty a jejich opravy, neboť neurčil přípustnou míru jejich porušení
- aby technicky zajistil plnou funkčnost meliorací pro zbylé části okolních zemědělských pozemků
- k nakládání se sejmutou ornici a jejím zabezpečením (vlastníkem ornice jsou i odvolatelky a napadené rozhodnutí nepodloženě uvádí, že na jejich pozemcích se zúrodnění schopné podorniční vrstvy nevyskytují).

Ochranná opatření tedy sice byla neurčitě uložena, ale nebyla definována a naprojektována, proto nelze ověřit jejich účinnost. Napadené rozhodnutí nevyhodnotilo komplexně požadavky na dostupnost a nerušené užívání pozemků odvolatelek.

Dále odvolatelky vytýkají napadenému rozhodnutí nedostatečnou ochranu veřejných sítí. Podmínka č. 18 stanoví povinnost s dostatečným předstihem geodeticky zaměřit vedení energetické sítě, aniž rozhodlo o dotčení jejích ochranného pásma. Napadené rozhodnutí neřeší respektování ochranného pásma, provádění přeložek sítě, tj. nevyhodnotilo vliv přeložek na pozemky odvolatelek.

Nedostatečné vypořádání námitek (bod V.):

Krajský úřad dle názoru odvolatelek nevypořádal dostatečně jejich námítky.

K namítanému omezení přístupnosti pozemků odkázal nedostatečně na stavební objekty SO 170–173, které mají řešit dočasné komunikace. Tím však nevyhodnotil zachování přístupnosti pozemků odvolatelek pro obhospodařování používanou zemědělskou technikou (projektant nezná dopravní nároky).

Námítku kontaminace z neudržovaných retenčních nádrží vypořádal krajský úřad jen odkazem na závazné stanovisko EIA a závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 32560/2022-2/ČIL/Sk ze dne 11.11.2022. Ani jedno však nehodnotí způsob údržby retenčních nádrží. Proto je nedostatečné i vypořádání námítky popisem filtračního systému při vtoku a výtoku, „*když nestanoví přístup k těmto filtračním systémům bez další újmy užívání*“ pozemků odvolatelek a podloží celého území. Nemožnost přístupu nevyhnutelně povede k jejich nefunkčnosti a hrozí kontaminace pozemků odvolatelek přepady kontaminovaných vod z retenčních nádrží. Není přípustné, aby krajský úřad odkázal na jiné nezapočaté řízení, protože údržba je nezbytným předpokladem funkční ochrany okolí.

Vypořádáním námítky nemůže být ani odkaz na žadatelovu povinnost zajistit adekvátní náhradní přístup, protože pro přístup k retenčním nádržím potřebuje souhlas odvolatelek, který nemá. Přístup kvůli údržbě filtrace a čištění musí být pravidelný, tj. žadatel nebude oprávněn k mimořádným vstupům podle § 141 stavebního zákona.

Krajský úřad zahrnul do vymezení funkce retenčních nádrží jen jejich primární funkci – zachycení přívalových dešťových vod, ale nezabýval se tím, že do nich budou stékat i ostatní povrchové vody.

Namítané hrozící vlivy záměru na omezení nebo znemožnění ekologického hospodaření odvolatelek vypořádal krajský úřad nedostatečně, jen se domnívá (slovem zřejmě), že řešení je jen majetkoprávním vypořádáním. Újma, která vznikne nedostatečnými ochrannými opatřeními, však není jen majetkoprávní věcí, kterou řeší civilní soudy, ale je nutné jí i předejít. Na to krajský úřad rezignoval.

Námítku o omezení zvěře v honitbách na pozemcích odvolatelek nevypořádal krajský úřad nijak, protože mu údajně není zřejmé dotčení jejich práv, ztíží-li se pohyb zvěře v honitbách. Odchod zvěře z honiteb kvůli negativním vlivům záměru však znehodnotí honební práva odvolatelek. Pokud nebyl krajský úřad schopen vyhodnotit tento vliv záměru, měl si obstarat vyjádření „*dotčeného odborného orgánu*“; což by nebyl jediný případ, kdy tak měl učinit.

Odvolací návrh:

Odvolatelky navrhly, aby ministerstvo zrušilo napadené rozhodnutí a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání.

Krajský úřad přípisem č. j. KK/743/LP/23-33 ze dne 12.03.2024 vyrozuměl ostatní účastníky o podaném odvolání a umožnil jim, aby se k němu vyjádřili ve lhůtě do 10 pracovních dnů ode dne jeho doručení.

Této možnosti (po předchozí žádosti o prodloužení lhůty k vyjádření) využil **žadatel** a dne 25.03.2024 se včas **vyjádřil** ke zhruba polovině odvolacích bodů (ke zbytku uvedl „*bez komentáře*“); navrhl zamítnout odvolání a potvrdit napadené rozhodnutí. Ministerstvo zde neshrnuje obsah vyjádření, materiálně se s ním vypořádalo níže.

II. 2.

Další průběh řízení:

Upřesnění odvolání:

Ministerstvo vyzvalo pod č. j. MD-20105/2024-910/8 ze dne 23.05.2024 právního zástupce odvolatelek, aby **upřesnil odvolání**, neboť napadl nedostatky rozptylové studie, kterou zpracovala společnost Eco-Envi Consult Jičín dne 02/2018 a která je odborným podkladem pro závazné stanovisko EIA (č. j. MZP/2019/520/695 ze dne 23.07.2019) [odst. 12 písm. b) odvolání]. Z názoru o nedostatečnosti této rozptylové studie dovozoval nezákonnost závazného stanoviska „*orgánu ochrany životního prostředí*“ [odst. 28 písm. b) odvolání]. Podkladem pro závazné stanovisko EIA však byly dvě rozptylové studie označené stejným datem a zpracované stejným zpracovatelem, jedna pro etapu výstavby, druhá pro etapu provozu. Dále ministerstvu nebylo jasné, vzhledem k účelu, za jakým vznikly rozptylové studie (tj. podklad pro EIA), který dotčený orgán je dle jeho mínění „*orgánem ochrany životního prostředí*“.

Ministerstvo obdrželo od právního zástupce odvolatelek dne 28.05.2024 **upřesnění**, že napadají **obě rozptylové studie** a posouzení podle zákona EIA i podle zákona o ochraně ovzduší.

Rozptylová studie pro etapu výstavby měla dle zadání vyhodnotit vliv výstavby „D6 Karlovarský kraj“ na imisní situaci zájmového území. Hodnotila však jen vliv na nejbližší okolní zástavbu.

Rozptylová studie pro etapu provozu měla dle zadání vyhodnotit předpokládaný vliv provozu na „D6 – Karlovarský kraj“ na imisní situaci zájmového území. Hodnotila však jen vliv na nekonkrétně určené zájmové území bez specifikace, zda zahrnuje také pozemky odvolatelek.

Studie nehodnotí všechny vlivy emisí na konkrétní okolní pozemky podle podaných námitek, tedy na možnost překročení limitů podle zákona o ochraně ovzduší. Nezohledňují veřejně dostupná data o zemědělském využití pozemků odvolatelek a namítané využití pozemků pro ekologické zemědělství. Obě studie jsou tedy neúplné.

Dále odvolatelky vytkly dotčeným orgánům, že se nezabývaly záměrem z hlediska zákona o ochraně veřejného zdraví, ale i dalších předpisů a vyjmenovaly, jaká závazná stanoviska jsou dle jejich názoru nezákonná.

Přezkumy závazných stanovisek, opatřování dalších podkladů:

Ministerstvo v odvolacím řízení požádalo podle § 149 odst. 7 správního řádu o potvrzení nebo změnu následujících závazných stanovisek, která přezkoumaly níže uvedené nadřízené dotčené orgány revizními závaznými stanovisky:

prvoinstanční dotčený orgán	závazné stanovisko č. j./zn.	oblast úpravy	nadřízený dotčený orgán	revizní závazné stanovisko č. j./zn.
Magistrát města Karlovy Vary	477/SÚ/23 ze dne 11.01.2023	§ 17 odst. 1 písm. a) a c) vodního zákona	Krajský úřad Karlovarského kraje	KK/3265/ZZ/24-2 ze dne 02.07.2024 (změnové)
	38/OŽP/23-4 ze dne 30.01.2023	krajinný ráz mimo CHKO		KK/4274/ZZ/24-5 ze dne 26.09.2024 (potvrzující)
	45/OŽP/23-5 ze dne 01.02.2023	významné krajinné prvky mimo CHKO		KK/4438/ZZ/24-3 ze dne 01.10.2024 (potvrzující)
Obecní úřad Andělská Hora	233/23/AH ze dne 21.02.2023	kácení mimo CHKO	Krajský úřad Karlovarského kraje	KK/2661/ZZ/24-7 ze dne 04.07.2024 (potvrzující)
		kácení v CHKO	Agentura ochrany přírody a krajiny	SR/0439/SL/2024 - 3 ze dne 06.09.2024 (změnové)
Obecní úřad Stružná	2/2023 ze dne 08.02.2023	kácení mimo CHKO	Krajský úřad Karlovarského kraje	KK/2999/ZZ/24-5 ze dne 28.06.2024 (změnové)
Krajský úřad Karlovarského kraje	KK/6357/ZZ/22-7 ze dne 07.02.2023	§ 14 odst. 2 lesního zákona	Ministerstvo zemědělství	MZE-51428/2024-16211 ze dne 11.07.2024 (potvrzující)
Ministerstvo životního prostředí	MZP/2019/520/695 ze dne 23.07.2019 MZP/2023/222/1072 ze dne 12.10.2023	EIA	ministr životního prostředí	MZP/2024/290/1615 ze dne 05.11.2024 (potvrzující)

Odvolatelky napadly také závazné stanovisko **Vojenského lesního úřadu** č. j. Sp MO 1407/2023-4707/2 ze dne 04.01.2023, ale ministerstvo pokládalo toto napadení za zdánlivé (resp. za nedorozumění), což ministerstvo předestřelo k žádosti, kterou adresovalo Ministerstvu zemědělství, jež se s tímto názorem ztotožnilo v přípisě č. j. MZE-51876/2024-16211 ze dne

11.07.2024. Závazné stanovisko Vojenského lesního úřadu tedy nebylo přezkoumáno (k důvodům blíže vizte odůvodnění ke změně podmínky č. 10 napadeného rozhodnutí).

Ministerstvo pod č. j. MD-4566/2024-910/10 ze dne 22.05.2024 požádalo Ministerstvo zemědělství o vyjádření ke svému předběžnému názoru k vypořádání námitek, které se vztahovaly k dotčení ekologického hospodaření na okolních pozemcích.

Ministerstvo zemědělství ve vyjádření č. j. MZE-47755/2024-13112 ze dne 17.06.2024 k dotazům ministerstva uvedlo (stručně shrnuto), že blízkost dálnice (ať už novostavby, nebo vzniklé přestavbou silnice I. třídy) nemá vliv na rozhodnutí o registraci ani na vydání certifikátu, které je vázáno pouze na dodržování pravidel ekologické produkce. Souhlas k odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu nemá souvislost s registrací a certifikací.

(Tato žádost ministerstva i odpověď Ministerstva zemědělství byla společná pro toto odvolací řízení i pro odvolací řízení ve věci změny územního rozhodnutí pro záměr „D6 Karlovy Vary – Olšová Vrata“. Jelikož se řešily stejné právní otázky, ministerstvo žádalo společně v řízení o sousedním úseku a do spisu k odvolacímu řízení pro záměr „D6 Olšová Vrata – Žalmanov“ založilo kopie, resp. elektronické stejnopisy těchto písemností.)

Ministerstvo také opatřilo tato tři prvoinstanční závazná stanoviska:

prvoinstanční dotčený orgán	závazné stanovisko č. j./zn.	oblast úpravy	důvod, proč jej ministerstvo obdrželo
Ministerstvo zdravotnictví, Český inspektorát lázní a zřídels	MZDR 16425/2024-2/ČIL-Zd ze dne 11.06.2024	ochranné pásmo lázeňského místa	původnímu závaznému stanovisku vypršela platnost (do 12.04.2024)
Krajský úřad Karlovarského kraje	KK/3467/ZZ/24 ze dne 16.07.2024	významné krajinné prvky v EVL Doupovské hory	v první instanci chybělo
Magistrát města Karlovy Vary	4305/OŽP/24 ze dne 04.11.2024	odlesnění podle § 4 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny, ve znění účinném do 31.12.2023	

Seznámení s podklady:

Ministerstvo pod č. j. MD-20105/2024-910/29 ze dne 12.11.2024 vyzoomělo účastníky o skutečnosti, že obdrželo **revizní závazná stanoviska, prvoinstanční závazná stanoviska a vyjádření dotčených orgánů**, ke kterým měli možnost se seznámit do 15 dnů ode dne doručení tohoto vyzoomění, resp. prvoinstanční závazná stanoviska napadnout ve stejném rozsahu jako v řízení v první instanci (tj. těm účastníkům, jimž se doručuje veřejnou vyhláškou, bylo doručeno ve středu 27.11.2024 a poskytnutá lhůta skončila 12.12.2024).

Této možnosti nikdo z účastníků nevyužil.

III. Přípustnost a včasnost odvolání

Krajský úřad oznámil napadené rozhodnutí odvolatelkám doručením veřejnou vyhláškou dne **22.02.2024** (vyvěšena dne 07.02.2024, sejmuta dne 26.02.2024). Odvolatelky podaly (společné) odvolání prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky dne **05.03.2024**, tj. v zákonné 15denní lhůtě.

Odvolání je **přípustné a včasné**.

IV. Odvolací přezkum

IV. 1. Úvod

Podle § 89 odst. 2 věty první a druhé správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy.

Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Souvislost s územním řízením o záměru „D6 Karlovy Vary – Olšová Vrata“:

Statek a Farma byly mezi odvolateli v územním řízení o změně územního rozhodnutí pro sousední úsek – záměr „**D6 Karlovy Vary – Olšová Vrata**“. V územním řízení pro tento sousední úsek rozhodl krajský úřad o změně územního rozhodnutí pod č. j. **KK/595/LP/23-30 ze dne 16.10.2023**, které ministerstvo změnilo mj. na základě odvolání Statku a Farmy rozhodnutím č. j. **MD-4566/2024-910/16 ze dne 18.09.2024** (dále také „**ÚR pro sousední úsek**“).

V nynějším řízení uplatnily Statek a Farma k záměru „**D6 Olšová Vrata – Žalmanov**“ **zčásti stejné nebo v principu shodné** odvolací námitky jako ve výše uvedeném pravomocně skončeném řízení. Ministerstvo se tedy ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu bude držet svých závěrů z pravomocného rozhodnutí č. j. MD-4566/2024-910/16 ze dne 18.09.2024, na čemž nic nemění fakt, že odvolatelky a Zbyšek Kholm napadli ÚR pro sousední úsek žalobou (právní účinky ÚR pro sousední úsek jsou zachovány i navzdory soudnímu řízení, o odkladný účinek žaloby nežádali).

Některé části stavby spolu také souvisejí v k. ú. Andělská Hora, kde na sebe mají oba záměry navazovat (např. meliorace a odvodnění, které se týkají pozemku parc. č. 1600, str. 64 ÚR pro sousední úsek).

Rozhodná právní úprava:

Ministerstvo rozhodlo stále jako odvolací správní orgán podle § 2e odst. 3 písm. a) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění účinném **do 31.12.2023**, (dále jen „**liniový zákon**“) a dokončilo řízení podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném **do 31.12.2023**, (dále jen „**stavební zákon**“).

Zákonodárce sice zrušil stavební zákon k 01.01.2024, ale pravomocně neskončená řízení do 31.12.2023 se dokončovala podle dosavadních předpisů (§ 330 odst. 1 nového stavebního zákona). Nynější územní řízení ve druhém stupni dokončí ministerstvo na základě § 330 odst. 3 věty druhé nového stavebního zákona, neboť stavba hlavní v souboru staveb, které tvoří záměr, je **dálnice**, tj. **vyhrazená stavba** podle přílohy č. 3 písm. a) k novému stavebnímu zákonu a územní řízení **tvoří v obou stupních jeden celek**.

Datum 31.12.2023 ministerstvo uvedlo proto, že u vyhrazených staveb se dnem nabytí účinnosti nového stavebního zákona rozumí den 01.01.2024; datum 01.07.2024, které je pro účely § 330 fiktivně datem nabytí účinnosti nového stavebního zákona (na základě § 334a odst. 3 se datum 01.07.2024 vztahuje na jiné než vyhrazené stavby).

Z úřední povinnosti (jednalo-li se převážně o tuto rovinu přezkumu, jinak vizte vypořádání odvolacích námitek):

Ministerstvo podobně jako v ÚR pro sousední úsek shledalo nedostatečný popis záměru ve výrokové části, kde nyní krajský úřad jen vypsál seznam stavebních objektů. Jelikož odvolatelkám i krajskému úřadu je známa tato praxe ministerstva, není nutné podrobně rozebírat, proč ministerstvo zastává tento přístup. Proto jen stručně: rozhodnutí stavebních úřadů nemá jen odkázat na (projektovou) dokumentaci, ale má stavbu i **základním způsobem popsat, nikoliv však vyčerpávajícím technickým popisem** (srov. rozsudek NSS č. j. **7 As 26/2011-175** ze dne 22.07.2011 citovaný např. v rozsudku NSS č. j. **3 As 420/2021** ze dne 17.10.2022, odst. [26]).

Ministerstvo doplnilo do napadeného rozhodnutí **nové podmínky č. 24 a 25**, které vycházejí z nových prvoinstančních závazných stanovisek, které ministerstvo obdrželo během odvolacího řízení (vizte tabulku na str. 37). Ministerstvo upravilo podmínky pouze stylisticky bez dopadu do věcné podstaty, např. aby se neopakoval název Hodnocení vlivu (Mgr. Radim Kočvara) nebo v textu, který požaduje projednat projektovou dokumentaci s konkrétním dotčeným orgánem, což ministerstvo jen zobecnilo; dále také vypustilo údaj, že závazné stanovisko EIA se vztahuje na více úseků D6 v Karlovarském kraji, který nemá normativní (regulatorní) povahu pro záměr.

Dále ministerstvo doplnilo jednu větu do podmínky č. 6 napadeného rozhodnutí, neboť Ministerstvo zdravotnictví v novém závazném stanovisku stanovilo podmínku mírně jinak než v původním, jemuž vypršela platnost.

Kromě závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, které hájí veřejný zájem podle lázeňského zákona, se jednalo o dvě závazná stanoviska, která měl žadatel doložit správně už do

územního řízení v prvním stupni, resp. krajský úřad měl jejich potřebu identifikovat a postupovat podle § 2 odst. 7 liniového zákona. Jejich absence tedy představovala vadu řízení.

Pro nápravu vad řízení však neslouží jen postup podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu. Podle rozsudku NSS č. j. **6 As 286/2018-34** ze dne 10.12.2018 (č. 3837/2019 Sb. NSS; zvýraznilo ministerstvo) „**zrušení rozhodnutí a vrácení věci odvolacím orgánem zpět na první stupeň [§ 90 odst. 1 písm. a) správního řádu] je až krajní možností, jak řešit vady rozhodnutí prvního stupně zjištěné v odvolacím řízení. Pokud je možné napadené rozhodnutí změnit [§ 90 odst. 1 písm. c) správního řádu], je odvolací orgán povinen tak v zájmu hospodárnosti řízení učinit (§ 6 odst. 2 správního řádu). Za tímto účelem je oprávněn provést v odvolacím řízení potřebné důkazy a doplnit další nezbytné podklady, musí s nimi ovšem seznámit účastníky řízení a umožnit jim se k nim vyjádřit. Stejně tak je odvolací orgán oprávněn zaujmout jiný právní názor a posoudit zjištěný skutkový stav po právní stránce odlišně než správní orgán prvního stupně. I zde ovšem musí účastníky řízení na možný odlišný právní náhled na věc předem upozornit a dát jim možnost se k němu vyjádřit, pokud by pro ně nové právní posouzení mohlo být s ohledem na dosavadní průběh řízení překvapivé.**“

Ministerstvo dlouhodobě postupuje tak, že v odvolacím řízení připouští opatřit nové podklady, včetně nových prvoinstančních závazných stanovisek, což je obecně možné jak podle výše uvedeného rozsudku, tak podle judikatury, která se vztahuje přímo k opatření nových závazných stanovisek (rozsudky NSS č. j. **1 As 208/2018** ze dne 24.10.2019 nebo č. j. **10 As 211/2017-47** ze dne 18.04.2018) a umožňuje účastníkům obranu proti nim „kvazi odvoláním“ při postupu podle § 36 odst. 3 správního řádu (rozsudek NSS č. j. **9 As 52/2024-32** ze dne 18.04.2024).

Jelikož proti novým prvoinstančním závazným stanoviskům nikdo z účastníků neuplatnil nesouhlasné námítky (tj. „kvazi odvolání“), ačkoliv k tomu ministerstvo dalo všem příležitost pod č. j. MD-20105/2024-910/29 ze dne 12.11.2024, ministerstvo pokládá tuto vadu řízení za **plně napravenou** a nové podmínky převzalo formou změny napadeného rozhodnutí.

Zbylá doplnění nebo upřesnění podmínek napadeného rozhodnutí byla reakcí na odvolací námítky, proto je ministerstvo vysvětluje níže v kapitole o jejich vypořádání.

Obecně k vypořádání odvolacích námitek:

Odvolací námítky byly často koncipované jako jakási obecná negace, tj. že krajský úřad nebo žadatel něco nezjistili a měli zjistit (zhodnotit) lépe, aniž by odvolatelky uvedly, jak, v čem a co konkrétně je chybně. Při posuzování záměrů podle § 3 správního řádu a § 90 odst. 1 stavebního zákona však není úkolem stavebních úřadů, aby neomezeně vyvracely sebemenší pochybnosti (tím spíše pouze obecné pochybnosti) či v krajním případě dokazovaly negativní skutečnosti. Účastník řízení nemůže jen obecně tvrdit, že něco je špatně, že něco chybí, ale přitom nedokázal identifikovat, co konkrétně mělo být správně v řízení zjištěno či přítomno. Obecnost námitek předurčuje obecnost vypořádání.

IV. 2.

Nedostatečné posouzení vlivů na okolí

Ministerstvo souhlasí, že krajský úřad byl v některých ohledech stručnější, úsporný anebo neposkytl úplně adekvátní a přiléhavé vypořádání námitek odvolatelek. Na rozdíl od odvolatelek se ministerstvo domnívá, že cestou nápravy není zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání, ale **změna** napadeného rozhodnutí (ve výrokové části) a podrobnější vysvětlení, neboli **korekce odůvodnění** napadeného rozhodnutí prostřednictvím odůvodnění tohoto rozhodnutí ministerstva.

IV. 2. 1. Vlivy trvalých a dočasných záborů:

Vlivy **trvalých záborů** pro záměr jsou takové, že si vyžadují získat vlastnické právo k takto dotčeným pozemkům. Takové pozemky nebo jejich části (po oddělení na základě pravomocného územního rozhodnutí a geometrického plánu a zápisu záznamem do katastru nemovitostí) je nutné pro výstavbu získat (koupí, nebo vyvlastněním). Odůvodnění na str. 32 a 33 napadeného rozhodnutí tedy není mimoběžné; krajský úřad dostatečně popsal, proč majetkoprávní vypořádání nepatří do územního řízení, které naopak zakládá nejdůležitější předpoklad pro majetkoprávní vypořádávání.

Ministerstvo příliš nerozumí odvolací námítce (a jejímu smyslu), že se ŘSD „*prokazatelně snaží minimalizovat rozsah trvalých záborů*“ aby se vyhnulo povinností k jejich odkupu, popř. zajištění „*jiných ochranných opatření*“. Za prvé, ŘSD jako státní podnik nemůže nakládat

s finančními prostředky nevhodně, tudíž nabývat do svého vlastnictví (nebo snažit se nabýt) i takové nemovité věci, které zjevně nepotřebuje. Za druhé, což je výrazně důležitější hodnota, minimalizace odnímání vlastnických práv je v kontextu čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod a § 4 odst. 1 zákona o vyvlastnění naprosto stěžejní požadavek. Naopak se lze v drtivé většině územních a vyvlastňovacích řízení setkat s námitkami opačnými, tj. aby trvalé zábory nebyly anebo nebyly takové, jaké žadatelé požadují. ŘSD se tedy návrhem trvalých záborů nevyhýbá povinností odkoupit více pozemků. Skutečnost, že krajský úřad převzal rozsah trvalých záborů, se nazývá pojmem „vázanost žádostí“, kde se projevuje dispoziční zásada – ŘSD navrhlo záměr sestávající z popsání objektové skladby umístit na určité pozemky.

Jinou otázkou samozřejmě je zajištění „jiných ochranných opatření“ (např. náhrada za zrušený přechod pro pěší lávkou SO 222; zajištění přístupů tam, kde záměr nějaký zruší apod.). Tato otázka však buď vůbec, anebo příliš nesouvisí s rozsahem trvalých záborů, ale mnohem více souvisí např. s požadavkem na zachování kvality prostředí [§ 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona] nebo § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona – zemědělské pozemky musejí zůstat obhospodařovatelné (přístupné), krajina nesmí být znepřístupněna, nesmí být zrušené energetické vedení, ale jeho přeložení musí žadatelé projednat s jeho vlastníkem (provozovatelem) atd.

Vlivy **dočasné** (zábory, dočasná propojení; k. ú. Andělská Hora): **SO 170** je dočasné propojení na zamýšlený navazující úsek „D6 Žalmanov–Knínice“ u Bochova, odvolatelek se netýká už tím, že je několik km od pozemků, které uvedly v úvodu odvolání. Stačí tedy popis tohoto SO ve výrokové části. **SO 171** řeší dočasné napojení na silnici III/22224. Odvolatelky mají sice v okolí některé pozemky, ovšem dotčen SO 171 je hlavně pozemek parc. č. 1501 (Státní pozemkový úřad); kdyby SO 171 nebyl navržen, bylo by napojení obce i okolních pozemků naopak mnohem horší, tj. v rozporu se zájmy, které odvolatelky prezentují. Pro **SO 172** platí prakticky totéž, pro pozemky odvolatelek nemá žádný negativní vliv z hlediska přístupnosti a bez něj by bylo nefunkční řešení propojení na stávající silniční síť. **SO 173** nemá žádný dopad na Statek, týká se však Farmy, na jejímž pozemku parc. č. 1593 je primárně navržen. Jedná se však o SO, který by řešil pouze provizorium, kdyby nebyla realizovaná doprovodná komunikace sousedního úseku „D6 Karlovy Vary – Olšová Vrata“, s čímž ovšem ŘSD muselo počítat, jinak by chybělo územní řešení propojení silniční sítě. Tento dočasný a alternativní SO nemusí být vůbec realizován, jelikož sousední úsek má územní rozhodnutí v právní moci od 03.10.2024, tj. je i poměrně pravděpodobné, že SO realizován nebude. Jinak dotčení tohoto pozemku trvalou stavbou pozemní komunikace nelze řešit v tomto řízení, jelikož pozemek je dotčen v sousedním úseku (SO 116 ÚR pro sousední úsek).

Jinak ministerstvo může jen dodat, že zemědělský půdní fond dotčený dočasnými zábory, bude podle podmínek napadeného rozhodnutí rekultivován podle plánu rekultivace, což není nic nestandardního (a odvolatelky proti plánu rekultivace nebrojily).

IV. 2. 2. Vlivy na ekologické zemědělství:

Obecně:

Krajský úřad opravdu nevypořádal tuto námitku příliš relevantním způsobem. Odkázal totiž obecně na dotčené orgány, studie (hluk, ovzduší), že není kompetentní posuzovat ochranu přírody a krajiny apod. (str. 50). Ministerstvo stejně jako v kauze sousedního úseku „D6 Karlovy Vary – Olšová Vrata“ ale konstatuje, že samotný vliv na (ekologické) zemědělské hospodaření na sousedních pozemcích se nechrání žádným závazným stanoviskem dotčeného orgánu, ani orgánu ochrany ZPF, neboť ten hodnotí, připouští a reguluje trvalé a dočasné zábory. Neodsouhlasuje, zda na okolních sousedních zemědělských pozemcích bude nějak dotčeno obhospodařování a jaká přijmout opatření.

Krajský úřad nebyl povinen ukládat **trvalá** opatření na ochranu ekologického hospodaření na okolních pozemcích. Ministerstvo obecně uznává, že na základě § 90 odst. 1 písm. a) a c) stavebního zákona je nutné se zabývat nezhoršením kvality prostředí nebo požadavkům, které plynou ze zvláštních právních předpisů.

Jedná se o úplně stejnou otázku, proto ostatně ministerstvo opatřilo stanovisko (vyjádření) Ministerstva zemědělství jak pro úsek Karlovy Vary – Olšová Vrata, tak nynější úsek Olšová Vrata – Žalmanov. Skutkově jsou oba případy také shodné, jelikož sousední úsek byl v posuzovaných částech charakterem „přestavba“ silnice I/6, což platí i nyní, neboť úsek Olšová Vrata – Žalmanov je navržen v podstatě kompletně ve stávající stopě silnice I/6.

Ministerstvo si je vědomo, že odvolatelky rozporují tento názor ministerstva v žalobě proti ÚR pro sousední úsek (žalobu projednává Krajský soud v Ostravě pod spis. zn. 39 A 4/2024), ovšem to

není důvod odchylovat se od tohoto předchozího názoru, neboť tento názor je pouze žalobou rozporován, nikoliv zpochybněn kasačním rozsudkem s jiným závazným právním názorem soudu. Ke dni vydání nynějšího rozhodnutí tedy není důvod se odchýlit ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu.

Vlastní posouzení:

Krajský úřad nebyl povinen ukládat trvalá opatření na ochranu ekologického hospodaření na okolních pozemcích. Ministerstvo obecně uznává, že na základě § 90 odst. 1 písm. a) a c) stavebního zákona je nutné se zabývat nezhoršením kvality prostředí nebo požadavkům, které plynou ze zvláštních právních předpisů. Ale to **neznamená, že blízkost záměru dálnice je důvodem pro jeho zamítnutí**, protože se v sousedství vyskytují ekologicky obhospodařované pozemky. To platí tím spíše, pokud se nacházejí v lokalitě, kde se už **nyní nachází silnice I/6** a podstatou záměru dálnice je její „přestavba“.

Registraci a certifikaci odvolatelek nebude ministerstvo podrobněji popisovat, neboť ji má v základu za prokázanou díky poznatkům z úřední činnosti z řízení pro sousední úsek: **Statek** má platný certifikát do 12.12.2025 pro deset plodin, pro k. ú. Andělská Hora, Žalmanov a Horní Tašovice (pro Horní Tašovice však v odvolání nic nezmínil); **Farma** má platný certifikát do 12.12.2025 pro sedm plodin, pro k. ú. Těšetice u Bochova, Herstošice, Údrč, tj. pro jiná k. ú., než která uvedla v úvodu odvolání.

Striktně vzato se tedy závěry vztahují na Statek, pro jednoduchost to však ministerstvo nebude rozlišovat.

Ekologické zemědělství je upraveno zákonem č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o ekologickém zemědělství“). Ministerstvo v tomto zákoně nenalezlo žádné ustanovení, na základě kterého by blízkost dálnice nebo její ochranné pásmo měly mít údajně negativní vliv na platnou registraci nebo na platný certifikát, anebo na nemožnost v budoucnu získat nové.

Ministerstvo se rovněž domnívalo, že ekologické obhospodařování okolních pozemků nemá žádnou souvislosti s odnímáním půdy ze zemědělského půdního fondu podle zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, neboť to neplyne z jeho účelu ani z § 9 a 10, které upravují podmínky odnímání. Z § 10 zákona o ekologickém zemědělství (*e contrario*) vyplývá, že **za škodlivý vliv se nepokládá blízkost pozemních komunikací vyšších kategorií** (např. právě dálnice).

Příslušným a kompetentním je však Ministerstvo zemědělství, které je příslušné podle zákona o ekologickém zemědělství, proto jej ministerstvo požádalo o zodpovězení těchto otázek:

1.

- a. Může mít blízkost dálnice (až do hranice ochranného pásma dálnice) obecně vliv na registraci a udělení certifikát o činnosti v ekologickém zemědělství nebo může vést k odnětí nebo zániku registrace anebo může vést k nemožnosti získat nový certifikát podle EZ a přímo použitelných předpisů EU?
- b. Může mít na tento závěr vliv, že dálnice vznikne víceméně „přestavbou“ stávající silnice I. třídy, tj. nebude se jednat o novostavbu?

2.

Je správný názor, že závazné stanovisko – souhlas k odnětí zemědělské půdy ze ZPF nemá žádnou spojitost s registrací a certifikací sousedních zemědělských pozemků pro účely ekologického zemědělství, tj. že pro zhodnocení této otázky neexistuje žádný dotčený orgán?

Ministerstvo zemědělství v principu potvrdilo předběžný názor ministerstva, neboť odpovědělo:

Ad 1. a.:

Podle § 6 zákona o ekologickém zemědělství podá osoba, která hodlá podnikat v ekologickém zemědělství, v souladu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie ministerstvu žádost o registraci. Při splnění dále uvedených podmínek vydá Ministerstvo zemědělství rozhodnutí o registraci a certifikát o činnosti v ekologickém zemědělství a zapíše tuto osobu na seznam osob podnikajících v ekologickém zemědělství i s informací o výměře obhospodařovaných pozemků.

Podle § 10 zákona tam, kde sousedí ekologicky obhospodařované pozemky s pozemky, které nejsou obhospodařovány ekologickým způsobem, musí ekologický zemědělec učinit vhodná opatření, kterými sníží riziko škodlivých vlivů na jím ekologicky obhospodařované pozemky, a to na nejnižší možnou míru; takovými opatřeními jsou zejména výsadba živých plotů, větrolamů, pásů zeleně, izolačních travnatých pásů nebo zřízení cest.

Při rozhodování o registraci Ministerstvo zemědělství nepřezkoumává charakter a způsob využití sousedních pozemků, blízkost dálnice tedy nemá vliv na rozhodnutí o registraci ani na vydání certifikátu, které je vázáno pouze na dodržování pravidel ekologické produkce.

Ad 1. b.:

Skutečnost, že dálnice vznikne přestavbou stávající silnice I. třídy a nejedná se o novostavbu, nemá dopad na registraci a certifikaci ekologických zemědělců.

Ad 2.:

Souhlas k odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu nemá žádnou souvislost s registrací a certifikací zemědělců, obhospodařujících sousední pozemky v režimu ekologického zemědělství.

Z uvedeného vyplývá, že přímo správní orgán příslušný podle zákona o ekologickém zemědělství při znalosti základních okolností případu **nevyvodil negativní vliv na registraci**. Ministerstvo se proto domnívá, že ekologické hospodaření odvolatelek nebude znemožněno nebo negativně dotčeno ani že jim hrozí odnětí registrace. Ministerstvo se jasně dotázalo mj. na to, zda blízkost dálnice až do hranice ochranného pásma **může mít vliv** na registraci nebo **zda může vést k odnětí nebo zániku** registrace. Ministerstvo zemědělství tedy dobře vědělo, na co odpovídá a svou rozhodovací praxi nepopsalo tak, že by hrozilo odnětí či zánik registrace. Výslovně se vyjádřilo i k alternativní otázce ministerstva, zda by mělo vliv, jakým způsobem vznikne dálnice (v tomto případě přestavbou silnice I/6). Tímto ministerstvo zamýšlelo vyjádřit pro případ, že by blízkost dálnic měla vliv na registraci, že v nynějším případě by nešlo o nové vlivy imisí, protože v území už se nachází silnice I/6.

Ministerstvo se dotázalo Ministerstva zemědělství v kontextu vlivů dálnice, která bude provozovaná, tj. bylo naprosto jasné, o jaké otázce je řeč (i laik nebo každá průměrná osoba, která se alespoň okrajově věnuje oblasti stavebního práva, si představí obvyklé vlivy provozu na dálnicích a jaké imise mohou působit na okolní pozemky).

Zde platí, že odvolatelky negují závěry učiněné v územním řízení, a hovoří o škodlivých vlivech a imisích, ale neidentifikovaly, co konkrétně údajně vadí (brání) ekologickému hospodaření. Nikde nezaznělo, že určitá imise brání ekologickému pěstování nějaké certifikované plodiny a pokud ministerstvo vpustí záměr do území, že ji bude moci pěstovat „jen“ konvenčním způsobem anebo dokonce vůbec. Skutečně není možné námítky koncipovat jen jako „negace“, tj. že ŘSD, krajský úřad i ministerstvo mají neustále vyvracet, ale odvolatelky nemusejí tvrdit a doložit, co konkrétního vadí. Takový požadavek přitom nemůže být přehnaný (nesplnitelný), neboť odvolatelky se prezentují jako podnikatelé na poli ekologického hospodaření, o čemž vypovídá i dlouholetá registrace Statku i Farmy, proto musejí velmi dobře vědět a dokázat popsat, co konkrétně vyžadují určité plodiny a co konkrétně nemusí být vhodné pro jejich pěstování.

Ministerstvo pokládá za důležitou okolnost, že dnes se v území nachází silnice I. třídy a ekologickému hospodaření to zjevně není na újmu. Z této silnice tedy zjevně nepocházejí takové imise, které by zhoršovaly využití okolních pozemků pro ekologické zemědělství a při registraci a certifikaci to každý věděl. Odvolatelky nevysvětlily, jak je možné, že tomuto stavu nevadí silnice I. třídy, ale její přestavba na dálnici by najednou měla (mohla) vést údajně až k omezení nebo ukončení tohoto způsobu hospodaření. Záměr není navržen tak, že by na okolí měl údajně působit imisemi nad míru přiměřenou poměrům. Dálnice D6 naopak přispěje k plynulosti dopravy; to platí i pro související stavební objekty pozemních komunikací, neboť budou eliminována úroňová křížení, kde při čekání vznikají zplodiny koncentrované na jednom místě a je také vyšší riziko nehod, při kterých může únik provozních kapalin poškodit častěji životní prostředí. Tento stav se zlepšil díky jiné organizaci dopravy, kterou přinese záměr (bude-li také povolen) a tyto vlivy (imise) budou potlačeny. Naopak zachování nulové varianty (stávající silnice I/6) by při postupném zvyšování dopravních intenzit dle názoru ministerstva plíživě zhoršovalo imisní situaci.

Ministerstvu není ani známo, že by existovaly nějaké speciální přísnější imisní limity pro pozemky, na nichž se ekologicky hospodaří. Proto ministerstvo nadále zastává názor, že § 10

zákona o ekologickém zemědělství **nečílí na jakékoliv okolní pozemky** (vůči těm ekologicky obhospodařovaným), ale jen na pozemky, kde se hospodaří konvenčním způsobem a ŘSD nebylo povinno navrhnout jako součást záměru nějaká opatření vůči ekologicky obhospodařovaným pozemkům.

Ministerstvo rovněž musí zdůraznit, že **koridor, který záměr respektuje, je vymezený v územně plánovací dokumentaci** – Zásadami územního rozvoje Karlovarského kraje, v úplném znění po změně č. 1 (veřejně dostupné z: <https://www.kr-karlovarsky.cz/temata/rozvoj-regionu-uzemni-planovani/uzemni-planovani/dokumentace-kraje>) (D01), Územním plánem Andělská Hora, v úplném znění po změně č. 1 (VD1 včetně staveb souvisejících a vyvolaných), a Územním plánem Stružná, v úplném znění po změnách č. 1 a 2 (D2 se všemi souvisejícími investicemi); oba veřejně dostupné z internetových stránek obcí, nebo orgánu územního plánování Magistrátu města Karlovy Vary.

Ze zásad územního rozvoje a územních plánů jasně vyplývá základní trasování záměru. Byť jsou koridory „širší“ než nakonec umístované stavby, základní trasování stavby je zřetelné už z územně plánovací dokumentace (zejména na úrovni podrobnějších územních plánů). Tím spíše, jedná-li se o „přestavbu“ stávající silnice I/6, u níž muselo být každému jasné, že nová komunikace bude přimknutá ke stávající, nebo ji bude maximálně využívat, nikoliv že by byla snad v odsunuté poloze. Odvolatelky tedy mohly a měly zjistit, že rámcově nelze záměr navrhnout jinde, tj. že se musí nacházet v blízkosti ekologicky obhospodařovaných pozemků.

Podle § 89 odst. 2 stavebního zákona se nepřihlíží mj. k námitkám k věcem, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územně plánovací dokumentace. Odvolatelky tedy nemohou až v územním řízení dosáhnout toho, čeho se mohly snažit dosáhnout při schvalování územně plánovací dokumentace (tj. koncepčního řešení, kde může být záměr umístěn, ve formě jiného vymezení ploch nebo vymezení ploch v okolí, které by plnily nějakou kompenzační funkci).

Za těchto okolností tedy vnímá ministerstvo své závěry jako plně souladné s rozsudkem NSS č. j. **6 As 191/2019-37** ze dne 30.04.2020, poněvadž stejně jako v kauze, kterou řešil, i nyní jde o podobu rozšíření stávající stavby, kterou předpokládá územně plánovací dokumentace, tudíž v místě nejde o nic neobvyklého, a samotná existence určitých rušivých vlivů neznámá snížení kvality prostředí. Každá stavba s sebou přináší určité rušivé vlivy, nepřijatelné jsou však stavby až tehdy, mají-li tyto vlivy nadlimitní nebo očividně zhoršující kvalitu prostředí.

Ministerstvo navíc už dříve ke kvalitě prostředí podle § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., uvedlo (rozhodnutí č. j. MD-38126/2021-930/37 ze dne 27.09.2022; „*rekonstrukce nelahozevských tunelů*“), že zhoršení jakéhokoliv parametru utvářejícího kvalitu prostředí nevede automaticky k nenaplnění diskutovaného požadavku na využívání území. Záměry obecně mohou některý faktor kvality prostředí i zhoršit, ale jiné zase zlepšit natolik, že v souhrnu se kvalita prostředí nezhorší, ale ilepší. Opačný výklad by vedl k absurdnímu důsledku, že např. obchvat obce značně uleví od hlukové a smogové zátěže v intravilánu, ale zemědělec po trase v extravilánu by namítal, že na své pozemky bude mít sice zachovaný přístup, ale mírně delší než dosud, tudíž se pro něj kvalita prostředí zhorší. Takto nelze záměry hodnotit. Hodnotí-li se záměry jako celek i z hlediska jiných kritérií, není důvod, aby se pro účely hodnocení kvality prostředí vyhledávala dílčí marginální zhoršení a na celkové zlepšení jiných parametrů v okolním prostředí se nehledělo. Nynější záměr rozhodně nezhorší kvalitu prostředí a vnímají-li odvolatelky nějaké dílčí zhoršení ukazatelů, které utvářejí kvalitu prostředí, pak to není důvodem pro shledání rozporu záměru s kritériem § 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona.

Výše uvedené vypořádání se vztahuje k trvalým opatřením. U dočasných opatření k ochraně ekologického zemědělství ministerstvo změnilo napadené rozhodnutí ve stejném duchu jako v ÚR pro sousední úsek, od čehož nemá důvod se odchýlovat. Navíc platí, že rozptylová studie pro etapu výstavbu (podrobněji k námitkám vůči rozptylovým studiím) navrhla kompenzační opatření pro období výstavby.

Související námitku narušení podmínek pro umístování včelstev pro opylování pozemků pokládá ministerstvo za **účelovou**. Farma i Statek vlastní v území rozsáhlé pozemky, tudíž neexistuje pochybnost, že je možné něco tak mobilního jako úly umístit velmi operativně a takové opatření (= přemístit úly) si musejí zajistit samy (podobně jako při pocitu běžného obtěžování obvyklými imisemi pohledem si má dle judikatury opatřit žaluzie ten, kdo se cítí být obtěžován, nikoliv že mu je má zaplatit stavebník). Včely jsou chované i ve velkých městech a ministerstvo nezná studii prokazující nekvalitní med z městského prostředí. Odvolatelky netvrdily, že produkují med v BIO kvalitě (což ani tak neznámá, že včely opylují pouze a jen bioplodiny). I pro tento případ

ministerstvo racionálně předpokládá, že by odvolatelky těžko měly nyní úly hned vedle silnice I/6, která se má (zjednodušeně řečeno) „pouze“ ve stávající stopě přestavět na dálnici D6.

IV. 2. 3. Imise obecně:

Ministerstvo nesouhlasí s východiskem odvolatelek, že dotčení ostatních pozemků (myšleno jiných než v trvalém záboru) nemůže být bez kompenzace.

Zemědělské pozemky se nechrání před vlivy imisí prostřednictvím závazných stanovisek (např. u hluku zcela zjevně nepředstavují chráněné prostory podle zákona o ochraně veřejného zdraví).

Stavební úřady v územních řízeních nejsou oprávněné přiznávat finanční kompenzace. Stavební úřady posuzují, zda záměry nemají vlivy, které by **nadlimitně** zatěžovaly okolí; neplatí, že záměr nesmí mít žádný vliv, aby mohl být umístěný. V jistém přeneseném slova smyslu mohou stavební úřady schvalovat nebo díky podmínce zajistit jakousi „naturální kompenzaci/opatření“. Např. nadlimitnímu hluku se zabrání protihlukovou stěnou, zrušení příjezdové komunikace musí být nahrazeno jinou, pokácení velkého množství dřevin má být co nejčastěji nahrazeno přiměřenou náhradní výsadbou. Jinak stavební úřady hodnotí ve formě úsudku námítky občanskoprávní povahy (§ 89 odst. 6 stavebního zákona).

Jestliže mají odvolatelky na mysli jako problémové vypořádání větu: „*Námítky zřejmě směřují do oblasti majetkoprávního vypořádání, ke kterému stavební úřad není kompetentní.*“, protože krajský úřad užil slovo „zřejmě“ (bod 21. odvolání), pak toto vypořádání není prostým odkazem na vyvlastnění, jelikož majetkoprávní vypořádání nepředstavuje jen odkaz na vyvlastnění.

Pro vykoupení či vyvlastnění jiných (částí) pozemků, než které se nacházejí v trvalém záboru, slouží institut rozšíření vyjednávání i na jiné než nezbytné pozemky (§ 3b odst. 8 liniového zákona, ve znění účinném od 01.01.2024), resp. rozšíření vyvlastnění (§ 4 odst. 3 zákona o vyvlastnění). O tomto požadavku na rozšíření však nerozhoduje stavebník, ale dotčený vlastník, který takto nemůže nárokovat rozšíření na cokoliv, ale je tehdy, pokud pozemek nebo stavbu nebylo možné užívat vůbec nebo jen s nepřiměřenými obtížemi.

Je to primárně proces pořizování územně plánovací dokumentace, kam se mají subjekty zainteresované v území soustředit „*a snažit se tak zasadit o takovou formu zástavby, kterou považují pro sebe za přijatelnou*“ (rozsudek NSS č. j. 7 As 13/2010-145 ze dne 12.03.2010, který je opakovaně citován, proto již zjevně reprezentuje ustálenou rozhodovací praxi). V územním řízení jsou poté již jen velmi omezené nástroje, jak se zabývat otázkou snížení hodnoty okolních nemovitostí.

Jelikož záměr je v souladu s územně plánovací dokumentací (což odvolatelky ani nezpochybňovaly) a z hlediska namítaných vlivů a imisí byly námítky buď nedůvodné, nebo ministerstvo doplnilo na jejich základě několik podmínek, je tím dán výsledek úsudku ve smyslu § 89 odst. 6 stavebního zákona.

Použil-li krajský úřad pojem „*majetkoprávní vypořádání*“ je v tomto ohledu potřebné jej chápat také tak, že vypořádání vztahů s ŘSD se mohou domoci také občanskoprávní cestou (§ 1004, § 1013, příp. § 1042 občanského zákoníku), anebo v souvislosti s hospodařením v lesích dle § 11 odst. 3 či § 21 odst. 2 a 3 lesního zákona.

Imise anebo jiné vlivy způsobené záměrem nebudou překračovat míru obvyklou poměrům ani pozemky odvolatelek zatěžovat nadlimitně.

IV. 2. 4. Vlivy krátkodobě podprahových emisí (teplé emise), rozptylové studie:

Podkladem pro územní řízení byly dvě rozptylové studie „*D6 - Karlovarský kraj, rozptylová studie - etapa výstavby*“ a „*D6 - Karlovarský kraj, rozptylová studie - etapa provozu*“ (obě zpracovali: RNDr. Tomáš Bajer, CSc., Ing. Martin Šára, Ing. Jana Bajerová, Eco-Envi Consult Jičín, 02/2018) (dále jen krátce, tj. rozptylová studie pro etapu provozu, nebo pro etapu výstavby).

Odvolatelky avizovaly, že doplní odborné posouzení platnosti rozptylové studie (bod 18. odvolání). Dodaly však, že tak učiní nad rámec svých povinností.

Odvolatelky tedy interpretují nesprávně **rozložení břemen** v řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí. Samozřejmě platí, že žadatel má náležitou dokumentaci včetně příloh, tvrdit a prokázat, že stavba je umístitelná. ŘSD však doložilo rozptylové studie pro fázi výstavby a pro fázi provozu. Nejde tedy o to, že by ŘSD nedoložilo (neprokázalo) nic a netvrdilo prostřednictvím

rozptylových studií, že záměr je přípustný. Jsou to odvolatelky, kdo rozporuje obě rozptylové studie. Důkazní břemeno tedy netíží ŘSD, ale odvolatelky, neboť tvrdí nějaký pro sebe příznivý následek (že studie nejsou relevantní a záměr nevyhovuje). Proto musejí odvolatelky prokázat (doložit) toto tvrzení.

Protože nic takového neučinily, ministerstvo vychází z obou rozptylových studií, které zpracovali odborníci a jsou zjevně na odborné úrovni.

Odvolatelky namítly, že záměr neobsahuje dostatečná opatření „před krátkodobě podprahovými emisemi, které definuje jako tzv. teplé emise“ rozptylová studie.

Ministerstvo v obou rozptylových studiích našlo k tzv. teplým emisím toto (str. 14 a 232 rozptylové studie pro etapu provozu, str. 9 rozptylové studie pro etapu výstavby; zvýraznilo ministerstvo):

*„Program MEFA 13 navazuje na freewareovou verzi programu na výpočet emisních faktorů (MEFA 06). V roce 2012 byl program aktualizován v rámci projektu č. TA01020491 - „Vývoj aplikačního prostředí pro implementaci aktualizace metodiky MEFA“, který finančně podpořila Technologická agentura České republiky z programu Alfa. **Výchozí verze modelu MEFA umožňovala provádět výpočty pouze pro emise z běžného provozu automobilů na komunikaci (tzv. „teplé emise“), a to pouze pro výfukové emise. Výstupy metodických projektů řešených v minulých letech obsahují komplexní výpočetní postupy pro dosud nesledované složky emisí. V rámci aktualizace programu MEFA byly do programového kódu vneseny příslušné matematické vztahy, byly vytvořeny obslužné procedury, kontrolní mechanismy a cykly pro sumarizaci výsledků. Pro obsluhu nových funkcí byly do uživatelského rozhraní přidány ovládací prvky a nové dialogy umožňující uživatelská nastavení potřebných parametrů.***

Aktualizovaný program tak dokáže hodnotit nejen emise z běžného provozu, ale zahrnuje nově i vyčíslení nárůstu emisí při studených startech vozidel, zohledněny byly emise z otěru brzd a pneumatik, z resuspenze prachu ležícího na vozovce a samostatně i emise spojené s průjezdem automobilů křižovatkou.“

Dílčím závěrem tedy je, že rozptylová studie rozlišuje teplé emise (emise z provozu) a emise vznikající při studených startech vozidel. Ministerstvo nikde v rozptylových studiích nenalezlo ztotožnění tzv. teplých emisí s „krátkodobě podprahovými emisemi“. Pokud těmito emisemi odvolatelky rozumějí nějaké krátkodobě dosažené nebo překročené limity, anebo téměř dosažené limity, ministerstvo upozorňuje, že legislativně nejsou limity nastavené tak, že nesmějí být nikdy překročeny, ale pracuje se s určitým počtem dní s překročeným limitem i dlouhodobými aritmetickými průměry.

Za tímto popisem výpočtových možností použitého software následovaly výsledky a zhodnocení jednotlivých plánovaných úseků dálnice D6 v Karlovarském kraji, na str. 257-264 pro nynější záměr, kde je popsána výpočtová síť (5000 m × 6000 m s krokem 50 m) na 12.221 výpočtových bodů a sedm modelových výpočtových bodů pro „hygienicky významné objekty“. Autoři vyhodnotili příspěvky NO₂, CO, PM₁₀, PM_{2,5}, benzen a benzo(a)pyren. Vyhodnotili i variantu pro rok 2040, stav s realizací záměru, se závěrem: „Nedojde i při předpokládaném nárůstu dopravy v hodnocených časových horizontech, k významnější změně imisní zátěže v zájmovém území. Vzhledem k aktuálnímu imisnímu pozadí nelze předpokládat, že by realizací D6 mohlo dojít k překračování imisního limitu pro znečišťující látky hodnocení předkládanou rozptylovou studií.“

Namítají-li odvolatelky v upřesnění odvolání, že zájmové území nebylo vymezené konkrétně (zda zahrnuje i jejich pozemky), je tento požadavek přemrštěný. Výpočtová síť byla jasně popsána, v rozptylové studii se nachází řada obrázků v měřítku 1 : 25000 nebo 1 : 30000, kde jsou graficky znázorněny aritmetické průměry koncentrací. Ministerstvo nenalezlo v zákoně o ochraně ovzduší ani ve vyhlášce č. 415/2012 Sb. žádné ustanovení, které by ukládalo znázorňovat tzv. zájmové území v obrázcích (výkresech) v měřítku s viditelnými parcelními čísly pozemků (tj. zhruba měřítko 1 : 5000 a podrobnější), proto k této námitce údajně nedostatečného vymezení zájmového území nedoptávalo na součinnost některého z orgánů ochrany ovzduší (ideálně Ministerstva životního prostředí).

Ministerstvo vychází z úvahy, že pokud existují obecné legislativní emisní/imisní limity, které platí plošně, a rozptylové studie dospěly k závěru, že pro výpočtově relevantní území (oblast) záměr není nepřípustný z hlediska ochrany ovzduší, logicky při nepostižení nejbližší obytné zástavby nemohou být nepřípustně dotčeny ani jiné pozemky včetně zemědělských. Z přílohy č. 15, bodu 3.4 vyhlášky č. 415/2012 Sb. ostatně vyplývá, že (zvýraznilo ministerstvo):

„Krok sítě výpočtových bodů je volen tak, aby byly vyhodnoceny maximální úrovně znečištění v místě dotyku kourkové vlečky s terénem resp. v místě dosažení výpočtové (respirační) výšky. Volba velikosti modelovaného území zohledňuje i umístění zdroje a výškový profil území.

Zohledněna musí být místa s nejvyšší koncentrací obyvatel v zájmovém území v podobě vybraných specifických referenčních bodů, jedná se zejména o nejbližší obytnou zástavbu, vzdělávací a zdravotnická zařízení apod.

Výpočtová síť a vybrané specifické referenční body jsou zobrazeny v mapě tak, aby bylo zřejmé jejich rozložení s ohledem na obytnou zástavbu v okolí zdroje nebo v zájmovém území.“

Vyhláška tedy zcela zjevně klade důraz na zjišťování situace vůči obytným, vzdělávacím, zdravotnickým zařízením apod. O údajně účelovém omezení posuzovaného území nemůže být v tomto kontextu evidentně ani řeč a jde spíše o zbytečné napadání práce zpracovatelů obou rozptylových studií, kterým právní předpis ukládal zvolit výpočtovou síť způsobem, který dodrželi.

Ministerstvo si nedovede dost dobře představit, že by záměr byl z hlediska emisí/imisí v pořádku vůči obytné zástavbě, ale nebyl přípustný vzhledem k zemědělským pozemkům. Vzhledem k závěru rozptylových studií, že „vzhledem k aktuálnímu imisnímu pozadí nelze předpokládat, že by realizací D6 mohlo dojít k překračování imisního limitu pro znečišťující látky“, je dle názoru ministerstva zřetelné, že stav nebude horší než nyní při existenci silnice I/6 v území.

Etapa výstavby s sebou samozřejmě přináší jiné vlivy než běžný provoz na hotové dálnici, proto rozptylová studie pro etapu výstavby stanovila kompenzační opatření (str. 88), např. protiprašná opatření, eliminaci volnoběhů techniky na staveništi, stroje v lepší emisní normě a další standardní opatření, která se běžně objevují v zásadách organizace výstavby.

Námítka je tedy **neopodstatněná**.

IV. 2. 5. Dotčení honiteb:

Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění účinném do 31.12.2023, neupravoval institut závazného stanoviska orgánu státní správy myslivosti pro územní řízení, tudíž neexistuje žádný dotčený orgán. Odvolatelky ani nevysvětlily, proč by snad měl záměr znemožnit nebo ztížit užívání honebních pozemků, resp. výkon myslivosti. Ministerstvo se naopak domnívá, že vzhledem k velikostem honiteb mohly odvolatelky už z územně plánovací dokumentace bezpečně poznat polohu koridoru vůči honitbám; na toto srovnání či poznání opravdu při velikosti honiteb muselo stačit měřítko územního plánu, potažmo zásad územního rozvoje. Ministerstvo zemědělství výslovně uvedlo, že záměr nepovede k odloučeným částem lesa. Záměr jako celek nezhoršuje prostupnost území, neboť obsahuje mostní objekty a propustky, které budou adekvátní náhradou stávajících objektů, a ekodukt, který v území nyní vůbec není.

V zásadách územního rozvoje není vymezen (zakreslen) migrační koridor; je vymezen jediný prvek územního systému ekologické stability krajiny – regionální biocentrum RC10006, kde je právě navržen ekodukt SO 220.

V Územním plánu Andělská Hora je vymezen lokální biokoridor LBK.4 (hygrofilní), kde záměr navrhuje propustek (rámový 200/200), u něhož územní plán stanoví: „*Návrh opatření: funkční část: ponechat přirozenému vývoji; nefunkční část: revitalizace toku a údolní nivy, obnovit při stavbě dálnice D6, zajistit dostatečnou šíři propustku pro průchod LBK (přesné umístění vyplyne z návazné podrobnější dokumentace)*.“ Podobně jako v ÚR pro sousední úsek tedy ministerstvo doplnilo do napadeného rozhodnutí podmínku k obnově prvku ÚSES, kterou napadené rozhodnutí neobsahovalo.

V Územním plánu Žalmanov (veřejně dostupný z: <https://mmkv.cz/cs/obec-struzna>) je vymezen k založení (návrhový) prvek lokálního ÚSES (X2.2.9.) (biokoridor č. 10), kde žadatel navrhl most SO 221 k náhradě stávajícího mostu, kterým zachová propojení obou stran dálnice biokoridorem. Územní plán neobsahuje žádné bližší opatření k založení prvku ÚSES.

Vhodností záměru z hlediska migrace se zabývalo také Hodnocení podle ustanovení § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny (EKOLA group, spol. s r. o., 09/2022, str. 18–20, 56–59; obdobné závěry rámcová migrační studie téhož zhotovitele a data) kde zpracovatel podrobně zhodnotil stavební objekty z hlediska migrace pro všechny živočichy všech kategorií – se závěry, že na trase jsou dva **vhodné** objekty pro živočichy kategorie A (např. jelen, los nebo medvěd), tři objekty **velmi vhodné** pro živočichy kategorie B (např. srnec, prase) a čtyři **ideální** objekty pro živočichy kategorie C (např. liška, jezevec, vydra).

Ministerstvo tedy nevidí žádné zhoršení prostupnosti území ani pro člověka, ani pro zvěř, resp. nepřijatelnou fragmentaci území. ŘSD naopak předložilo záměr, který skladbou stavebních objektů navazuje a respektuje (či nahrazuje ekvivalentně) současné způsoby prostupnosti území. Jelikož z hlediska myslivosti (výkonu honebního práva) je evidentně nejvýznamnější vysoká a černá zvěř, má ministerstvo za dostatečně podložené, že tato zvěř nebude nepřijatelně blokována dálnicí.

IV. 2. 6. Přístupnost pozemků a „orgán bezpečnosti dopravy“:

Ministerstvo stejně jako ve svém rozhodnutí ve věci záměru „D6 Karlovy Vary – Olšová Vrata“ (str. 50 a násl.) uvádí, že otázka připojení a zpřístupnění okolních pozemků není otázkou, kterou by se zabýval nějaký dotčený orgán, ale **přísluší ji posoudit stavebním úřadům**.

Ministerstvo nepožádalo ministra dopravy o přezkum svého závazného stanoviska č. j. MD-37595/2022-910/2 ze dne 28.11.2022. Odvolatelky vytkly „*orgánu dopravní bezpečnosti*“ neúplné posouzení a nedostatečnosti dopravního připojení okolních pozemků a jejich dopravní obslužnosti (zejména Farmy vůči SO 170–173).

Tyto výhrady dle názoru ministerstva **neobsahovaly** žádnou výtku do posouzení podle § 40 odst. 2 písm. g) zákona o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31.12.2023, podle kterého ministerstvo mj. uplatňuje závazné stanovisko v územním řízení **z hlediska řešení dálnic** a silnic I. třídy.

Předmětem posouzení podle tohoto ustanovení totiž **vůbec nejsou** otázky „*dopravní bezpečnosti*“ nebo „*dopravní obslužnosti*“, kterou odvolatelky očividně vzhledem k jejich argumentaci rozumějí zajištění přístupu (připojení) k okolním pozemkům.

Zpřístupněním okolních pozemků se zabývá ve smyslu § 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona přímo **stavební úřad, který vede řízení**, jelikož otázka přístupu k pozemkům se vztahuje k požadavkům stavebního zákona a vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, je (stručně řečeno), aby nevznikaly dopravně nepřístupné pozemky (§ 20 odst. 3, který náleží do části třetí vyhlášky, která se použije v územním řízení). Dále toto plyne ze souvislosti s dělením a scelováním pozemků, neboť podle § 82 odst. 3 stavebního zákona se nevyžaduje rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků, pokud podmínky pro dělení nebo scelení pozemků jsou dány mj. **rozhodnutím stavebního úřadu**. Tímto rozhodnutím je právě územní rozhodnutí o umístění stavby, protože podle § 2 písm. a) katastrálního zákona mj. toto rozhodnutí vytváří hranici pozemku (podle územního rozhodnutí o umístění stavby lze pozemek rozdělit na základě geometrického plánu i bez souhlasu vlastníka na základě ohlášení katastrálnímu úřadu). V případě samostatného územního řízení o dělení nebo scelení pozemků je třeba doložit celkovou situaci se zakreslením požadovaného dělení nebo scelování pozemků s vyznačením přístupu z veřejné komunikace ke všem pozemkům (část B. bod 5. přílohy č. 4 vyhlášky č. 503/2006 Sb.). Pokud se tedy v územním řízení o dělení nebo scelování pozemků zkoumá otázka přístupu k pozemkům, logicky se totéž zkoumá v územním řízení o umístění stavby, kterým se pozemky rovněž rozdělují a nahrazují územní rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků. Nečiní se tak samozřejmě úplně stejně ve formě vyznačení přístupu z veřejné komunikace na situačním výkresu, ale přímo návrhem stavebních objektů, kterými se zajistí přístup těch pozemků, které by byly jinak kvůli záměru znepřístupněné.

Ministerstvo proto odkazuje na názor Krajského soudu v Plzni vyjádřený v rozsudku č. j. **57 A 173/2018-91** ze dne 28.02.2020 (odst. 42., kde se opírá i o názor rozšířeného senátu NSS z usnesení č. j. **2 As 43/2016-72** ze dne 29.08.2017), že „**přístupnost pozemku a povolované stavby z pozemní komunikace je požadavkem stavebních předpisů**“ (takto zvýraznil soud v rozsudku).

Slovní obrat „z hlediska řešení“ použitý v § 40 zákona o pozemních komunikacích neznamená, že příslušný silniční správní úřad má kompetenci zabývat se jakýmkoliv širšími souvislostmi záměru té které pozemní komunikace (nyní dálnice D6) včetně toho, jaké vlivy a důsledky vyvolá na své okolí, ale že je oprávněn zabývat se otázkou, jak „je řešena“ tato pozemní komunikace (tj. přímo její umístění), příp. jak by její řešení mohlo být ovlivněno cizím záměrem, který je projednáván v územním řízení (např. přemostěním).

Podle obsahu požadovaného posouzení je tedy „*orgánem dopravní bezpečnosti*“ míněn stavební úřad.

V upřesnění odvolání (aniž by ministerstvo odvolatelky v tomto smyslu vyzvalo, neboť požadovalo upřesnit pouze a jen některé otázky spojené s rozptylovými studiemi a zákonem EIA

a zákonem o ochraně ovzduší) odvolatelky ještě z vlastní iniciativy uvedly, že údajně už předtím napadly závazné stanovisko Magistrátu města Karlovy Vary, odboru životního prostředí, **č. j. 279/OZP/23-5 ze dne 30.01.2023.**

Není pravda, že jej dříve napadly. Odvolání se ani implicitně nezmiňuje o napadení tohoto závazného stanoviska, proto ministerstvo nepožádalo o potvrzení nebo změnu ani tohoto závazného stanoviska.

Přezkum by postrádal smysl také proto, že odvolatelky nesprávně pochopily účel tohoto závazného stanoviska. Jedná se sice o závazné stanovisko, které se v širším smyslu týká zpřístupnění území účelovými komunikacemi, ovšem vůbec neřeší, co zamýšlejí řešit a chránit odvolatelky. Jedná se totiž **o souhlas podle § 63 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny**, podle jehož věty první není dovoleno zřizovat nebo rušit veřejně přístupné účelové komunikace, stezky a pěšiny mimo zastavěné území bez souhlasu příslušného orgánu ochrany přírody.

Smyslem tohoto souhlasu ve formě závazného stanoviska (§ 90 odst. 1 věta druhá téhož zákona) není řešit zpřístupňování pozemků, aby byly dopravně napojené na silniční síť. Tyto otázky přísluší řešit stavebním úřadům, jak ministerstvo vyložilo výše. Souhlasem podle § 63 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny se realizuje výhradně právo veřejnosti na zpřístupnění krajiny v mezích omezení daných zákonem o ochraně přírody a krajiny anebo jiných právních předpisů (srov. též rubriku „*Přístup do krajiny*“), což souvisí s větou druhou téhož ustanovení, která zakotvuje povinnost obcí vést přehled o cestní síti v obvodu své působnosti.

Na tomto principiálním účelu § 63 odst. 1 se shodují všechny ministerstvu dostupné komentáře k zákonu o ochraně přírody a krajiny (a. STEJSKAL, V., 2016, ISBN 978-80-7552-229-0, v ASPI pod KO114_1992CZ; b. JELÍNKOVÁ, J., 2021, ISBN 978-80-7676-021-9, v ASPI pod KO114_p11992CZ; c. VOMÁČKA, V., KNOTEK, J., KONEČNÁ, M., HANÁK, J., DIENSTBIER, F. PRŮCHOVÁ, I., 2018, ISBN 978-80-7400-675-3).

Jak budou zpřístupněné pozemky odvolatelek?

Zpřístupnění pozemků je **vyřešeno** a níže ministerstvo vysvětlí proč.

Farma (k. ú. Andělská Hora):

Pozemky mezi koncem úseku až km cca 7,2 (od parc. č. 1593 k 1602). Zde záměr souvisí se sousedním úsekem, proto ministerstvo přebírá svůj závěr z rozhodnutí k sousednímu úseku č. j. MD-4566/2024-910/16 ze dne 18.09.2024 (str. 52): „*Záměr nemá žádný vliv na přístupnost pozemků z východu a jihu. Ze západu je přístup navržen ze samého cípu pozemku parc. č. 1593, kde se SO 116 nachází u rekreačních objektů (mezi parc. č. 909/5 a 1000 a 998). Jinak je ale tento pozemek Farmy dle názoru ministerstva samozřejmě přístupný průjezdem osadou z jihu, kde záměr nemá žádné vlivy a nic nenarušuje.*“ Dále jsou ve výkresech úplně jednoznačně popsány hospodářské sjezdy z doprovodné komunikace SO 126 v km cca 0,8 (na obecní polní cestu) a 0,7 tohoto SO.

Pozemek parc. č. 582/1 je jednak zčásti v trvalém záboru (tudíž jeho zpřístupnění se zde logicky neřeší), jednak jeho zbylá část zůstane přístupná po stávajících komunikacích u kostela a k řadě domů začínající č. p. 167; jeho část je navíc součástí půdního bloku 4505/2 (840-1010), který je souvisle přístupný mezi těmito dvěma komunikacemi.

Pozemky parc. č. 523/5, 1399 a na ně navazující nejsou dnes přímo přístupné ze silnice I/6, ale nejspíše ze zadní části (obecní cesta na parc. č. 1335/1), od rybníků a jak vyplývá z ortofotomap podle vyježděných cest přes jiné pozemky, neboť tyto pozemky jsou součástí půdního bloku 3501/2 (840-1010), který dle veřejného registru půdy (LPIS) užívá Statek a který zahrnuje např. i pozemek parc. č. 1398, který vlastní odlišná fyzická osoba. V tomto místě právě mj. vede vyježděná cesta, k níž ŘSD navrhlo polní cestu SO 151, na kterou se sjíždí z SO 122. Tím se přístupnost dle názoru ministerstva naopak zlepšil a není na závadu, že pozemky (katastrálně několik pozemků, fyzicky jde však o souvislou plochu bez viditelných hranic, louku) vlastní ona odlišná fyzická osoba, protože právě její pozemek je součástí půdního bloku s pozemky Farmy.

Prakticky totéž platí pro parc. č. 1818 a související, které jsou většinou součástí půdního bloku 3604/18 (840-1010), který užívá Statek a který je obrovský (zasahuje i do k. ú. Žalmanov). Je zcela absurdní hovořit o tom, že není přístupný. Malá část pozemků, která do půdního bloku formálně (dle LPIS) nezasahuje, na něj bezprostředně navazuje bez jakékoliv překážky (na místě každý uvidí pole/louku a nerozezná, že katastrálně zde existuje více pozemků).

Farma (k. ú. Žalmanov):

Pozemky parc. č. 15/5 a 441/4 jsou zcela jasně navrženy jako přístupné z nového SO 127, na kterém je ve výkresu vyznačený sjezd na stávající polní cestu na parc. č. 1027. Pozemek parc. č. 413/1 je součástí půdních bloků 3604/2 (840-1010), 3604/18 (840-1010), kde je uživatelem Statek a které jsou velké a přístupné (prvně jmenovaný už zmíněnou polní cestou na parc. č. 1027).

Statek (k. ú. Andělská Hora):

Pozemky parc. č. 1453 a 1476 jsou přístupné stávajícím způsobem, opět jde totiž o jeden velký půdní blok 4401/3 (840-1010), uživatel statek ROMÁNEK s. r. o., jehož přístupnost záměr opravdu nijak nenarušuje. Naopak v rámci SO 121 je jasně zakreslen sjezd cca v km 2,4 tohoto SO, který je evidentně velmi dobře zasazený do území, jelikož přímo navazuje na obecní pozemek parc. 1454, který je určen pro realizaci společných zařízení a přímo navazuje na obec v místě, o kterém už ministerstvo psalo (nová plánovaná zástavba rodinných domů, parc. č. 1475/20). Pozemek parc. č. 1480 je také součástí tohoto půdního bloku a dle výkresu C 2.3 jsou navrženy dva sjezdy ze silnice III/22213 – jeden oboustranný téměř na konci stávající silnice, druhý cca v km 0,2 přeložené části silnice, oba přímo k pozemku Statku.

Statek (k. ú. Žalmanov):

Pozemek parc. č. 339/4 je součástí půdního bloku 3603 (840-1010), uživatel Statek; přístupný bude sjezdem v km 0,17 v rámci SO 121. Pozemek parc. č. 356/5 přes silnici I/6, resp. nově dálnici D6, je součástí obrovského půdního bloku 3604/18 (840-1010), který už ministerstvo zmínilo výše a jehož přístupnost opravdu není záměrem nijak zhoršena.

Na základě těchto skutečností tedy odpovídá navrženému záměru i tvrzení ŘSD z vyjádření k odvolání, že v dokumentaci jsou respektovány stávající sjezdy, navrženy nové sjezdy v místech, kde jsou odstraněny ty stávající, nebo kde požadavek napojení vyplývá z pozemkových úprav.

IV. 2. 7. Kontaminace pocházející z retenčních nádrží:

V územním řízení se záměr umísťuje, tj. řeší se územně plánovací dokumentace, vazby a vztahy v území. Při vyhovění žádosti se schvalují základní vlastnosti stavebních objektů (rozměry apod.). Jestliže odvolatelky namítají hrozbu kontaminace ze špatné údržby retenčních nádrží, pak takové spekulace nelze potvrdit ani vyvrátit v územním řízení. Hypotetické scénáře založené v podstatě jen na názoru, že vše se může porouchat, nejsou důvodem pro nevpustění záměru do území.

Ministerstvo tedy hodnotí námitku spíše jako **účelově spekulativní**, jelikož odvolatelky chtějí vyvrátit nějaký hypotetický případ hrozící kontaminace.

V popisu retenčních nádrží (SO 37x) ve výroku jsou jasně popsány vlastnosti. V technických zprávách a přílohách části D.3.1 dokumentace jsou přezkoumatelné hydrotechnické výpočty, podrobné popisy principu odvodnění čištění a dočištění (které dle názoru ministerstva už nepatří do výroku ve smyslu judikatury, neboť by výroky měly skutečně desítky stran a stavební úřady by naopak mohly být "obviňovány" ze záměrného zahlcení účastníků). Způsoby údržby nestanoví podrobně právní předpisy, ale výrobce použitých výrobků, normy apod. Povinnost udržovat stavbu stanoví obecně stavební zákon [§ 154 odst. 1 písm. a), v novém stavebním zákoně § 167 písm. a)] a samozřejmě kazuisticky neupravuje, jak konkrétně se má udržovat ten který stavební objekt.

Krajský úřad se popisu funkce retenčních nádrží věnoval adekvátně (str. 44, 45). Přesto se ministerstvo pokusí prostřednictvím technické zprávy vysvětlit, jak jsou tyto stavební objekty společně s ORL navrženy (citováno včetně zvýraznění):

„Odlučovače ropných látek na vtoku do RN

Veškeré vody z povrchu dálnice jsou odváděny přes ORL. Nádrže havarijního zabezpečení (ORL) jsou navrženy v souladu s ČSN 75 6551 Odvádění a čištění odpadních vod s obsahem ropných látek a ČSN EN 858-1, 2 Odlučovače lehkých kapalin. Návrh technologie čištění odpovídá třídě odlučovače Ib, tab.1 ČSN 75 6551 a ČSN EN 858-1, maximální přípustný obsah zbytkového oleje < 5 mg/l, sestava odlučovacího zařízení SIb- P dle ČSN EN 858-2, tab.B.1.

*Kapacita ORL je navržena na max. možný přítok (případně na výpočtové množství +10%). Velikost usazovacího prostoru 200*NS. Nádrže (ORL) jsou navrženy jako havarijní zabezpečení srážkových vod odvodnění komunikace, které nejsou odpadními vodami, ale u kterých může existovat riziko*

kontaminace ropnými látkami (např. při havárii, neodborné nebo neodpovědné manipulaci) před zaústěním těchto vod do vodních toků, viz čl. 4.6 ČSN 75 6551. Sestava odlučovacího zařízení S-Ib-P se primárně využívá pro čištění prvního splachu znečištěných dešťových vod.

Jsou navrženy sestavy podzemních prefabrikovaných nádrží s koalescenčním odlučovačem v modulovém provedení jako havarijní zařízení pro čištění zadaného průtoku. Součástí je obtokové potrubí, které slouží k odvedení přivalových vod.

Odlučovače ropných látek na výtoku z RN

Jako další bezpečnostní prvek jsou navrženy ORL na odtoku z RN. Vzhledem k požadavku Povodí Ohře je nutné osadit technologii, která zajistí dočištění vod odtékajících do vodoteče na požadovanou hodnotu obsahu zbytkového oleje <0,5mg/l.

Kapacita ORL je navržena na odtokové množství z RN. Velikost usazovacího prostoru 200*NS. Jsou navrženy sestavy podzemních prefabrikovaných nádrží s koalescenčním odlučovačem v modulovém provedení jako havarijní zařízení pro čištění zadaného průtoku. Součástí je obtokové potrubí, které slouží k odvedení přivalových vod.

Retenční nádrže

Další bezpečnostní prvek určený pro regulaci přivalových dešťů jsou navrženy retenční nádrže, které regulují množství odtékající vody do vodotečí.

Na výtoku z retenčního prostoru bude vybudován sdružený výtokový objekt, ve kterém bude osazen vírový ventil. Ten slouží k regulaci odtokového množství vody z RN do vodoteče.

V jednom případě v km 3,900 je vzhledem ke konfiguraci terénu navržena podzemní jímka.

Retenční nádrže (RN) jsou navrženy v souladu s ČSN 75 6201 „Dešťové nádrže“. Návrhová srážka se uvažuje s periodicitou $n=0,2$ dle ČSN 75 9010 „Vsakovací zařízení srážkových vod“.

Krajský úřad se námitce věnoval. Pokud odvolatelky nesouhlasí, není prostředkem obrany laicky namítat, že hrozí postupná kontaminace vod v retenčních nádržích v sedimentech z do nich stékajících vod a že ŘSD bylo údajně povinno navrhnout „návrhy stavebně technických opatření, která bez požadavků budoucích stavebních úprav či odstávky těchto nádrží k čištění trvale zabrání průsakům“. Z žádného právního předpisu nevyplývá, že retenční nádrž není možné v budoucnu nikdy stavebně upravovat, modernizovat, obnovovat nebo zlepšovat její funkce, nebo krátkodobě odstavit, tudíž musí být od počátku řešena tak, že bez jakéhokoliv zásahu má vydržet fungovat úplně stejně po celou dobu své životnosti a zajistit všechny požadavky.

Ministerstvo nerozumí dílčí námitce, že krajský úřad nevysvětlil přístup k filtračním systémům „bez další újmy užívání Pozemků Odvolatelů“; z nemožnosti přístupu pak sledem implikací dovozují nefunkčnost a zásad svých pozemků kontaminovanými vodami, potřebu aplikace § 141 stavebního zákona (opatření na sousedním pozemku). Tato námitka je neopodstatněná, jelikož koalescenční filtr (fungující na principu shlukování – koalescence – drobných ropných částic do větších kapek, které se ve shluku snadněji oddělí od vody a vystoupají na hladinu) je součástí ORL, k nimž je stejně jako k retenčním nádržím **navržen přístup** po pozemních komunikacích. Rovněž ŘSD ve vyjádření k odvolání názorně vysvětlilo, že obsluha a údržba probíhá tak, že se odstraní kaly, odčerpají zachycené ropné látky a případně vyčistí filtry. Čerpají se z nákladního vozidla.

K retenční nádrži **SO 375** na konci úseku (pozemky Farmy) je příjezd prostřednictvím SO 126, SO 144, což jasně plyne např. z koordinačního situačního výkresu C 2.3 (3. část, 08/2022). Osoba, která přijede, se dostane ke všem stavebním objektům včetně ORL.

Z opatrnosti ministerstvo ještě zmíní retenční nádrž **SO 374** cca v km 4,1, v jejímž širším okolí se nachází několik roztroušených pozemků Farmy, která je rovněž pohodlně přístupná ze stávající silnice III/20812 (její část se upravuje jako SO 129), jelikož retenční nádrž včetně ORL je umístěna bezprostředně za zastavěným územím obce Žalmanov.

Zbylé retenční nádrže jsou samozřejmě také přístupné, ministerstvo to však nebude již popisovat, jelikož se nacházejí mimo zájmové území odvolatelek, které je určené jimi vymezenými pozemky.

IV. 3.

Přezkumy závazných stanovisek

Ministerstvo nebude opakovat identifikační údaje závazných stanovisek atd., které už uvedlo v tabulce na str. 36.

IV. 3. 1. Lesní zákon:

Ministerstvo zemědělství revizním závazným stanoviskem potvrdilo souhlasné závazné stanovisko na úseku státní správy lesů. S odvolacími námitkami se vypořádalo.

Ministerstvo zemědělství shledalo nedostatky odůvodnění prvoinstančního závazného stanoviska, které bylo na hranici přezkoumatelnosti, a vady odůvodnění napravilo.

Záměr je významný negativní faktor působící směrem k lesnímu prostředí, v jehož důsledku mimo jiné dojde k trvalé destrukci lesní půdy a na ní se nacházejících lesních porostů v uvažované ploše cca 4, 2 ha. Je zasažen veřejný zájem na zachování lesa představující nenahraditelnou složku životního prostředí (§ 1 lesního zákona). Na druhé straně nelze opomíjet veřejnou prospěšnost záměru (zde Ministerstvo zemědělství nepřesně odkázalo na § 11 nového stavebního zákona, což však není věcná chyba revizního závazného stanoviska, protože už krajský úřad dostatečně zdůvodnil, proč je záměr veřejně prospěšný podle rozhodné právní úpravy – pozn. ministerstva).

Ministerstvo zemědělství vyjádřilo přesvědčení, že zkvalitnění dopravní infrastruktury nutně povede ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu. Zároveň nelze odhlédnout od obecně platného veřejného zájmu na existenci a fungování sítě pozemních komunikací, bez nichž si moderní společnost nelze představit (viz odůvodnění nálezu Ústavního soudu spis. zn. Pl. ÚS 25/15 ze dne 18.06.2019). Ministerstvo zemědělství shledalo existenci jiného veřejného zájmu na realizaci záměru.

Ministerstvo zemědělství poměřilo oba veřejné zájmy a zohlednilo fakt, že záměr je navržen převážně v místech vedení stávající silnice I/6 a **nedochází tak k významné fragmentaci** okolních lesních komplexů. Zvolené řešení významně předchází vzniku nevhodného tvaru lesa, respektive vzniku jeho odloučených částí. V obecné rovině tak nelze předpokládat významný negativní dopad na lesní hospodaření realizované na pozemcích sousedících s plochami uvažovaného záboru pozemků určených k plnění funkcí lesa (PUPFL), resp. na stavbou nepřímo dotčených PUPFL. Ministerstvo zemědělství při výkonu dozorové činnosti ověřilo faktický stav lesních porostů dotčených záměrem při terénním šetření dne 28.06.2024 (č. j. MZE-49161/2024-16211). Opticky zhodnotilo stav porostů z hlediska jejich prostorového a věkového členění, zápoje a stability. Na základě získaných poznatků dospělo ministerstvo k závěru, že v důsledku realizace stavby nedojde u lesních porostů navazujících na odnímané části PUPFL k výraznému zhoršení jejich současné schopnosti odolávat abiotickým či biotickým škodlivým činitelům. Záměr rovněž **nenarušuje současnou cestní síť, resp. dlouhodobě nezhoršuje dopravní obslužnost** okolních lesních pozemků a jejich obhospodařování.

Nevyhnutelné negativní dopady stavby na okolní lesní porosty pak lze **do velké míry eliminovat** vhodným postupem odlesnění a znovuzalesnění dočasně odnímaných ploch PUPFL, který bude řešen v nezbytném navazujícím řízení o odnětí PUPFL, vedeném dle § 13 odst. 1 lesního zákona. Z širšího pohledu zachování lesa v dané lokalitě a kvality plnění jeho produkčních a mimoprodukčních funkcí, Ministerstvo zemědělství konstatovalo, že zvolené řešení představuje minimální zásah do stávajících lesních komplexů vzhledem k jejich celkové rozloze a umístění. I při realizaci záměru bude zbývající velikost okolních lesních pozemků dostatečná z pohledu zabezpečení všech celospolečensky významných funkcí lesa pro širší veřejnost. Na záměr lze nahlížet jako na záměr realizovaný v převládajícím veřejném zájmu nad veřejným zájmem na zachování lesa.

K námitkám:

Z dokumentace vyplývá, že se záměr mimo PUPFL dotýká i pozemků, jejichž užití je od PUPFL odlišné (např. pozemky ZPF, dřeviny rostoucí mimo PUPFL). V zásadě nelze vyloučit případy, kdy faktický stav pozemku bude *prima facie* vyvolávat pochybnosti o souladnosti skutečného stavu pozemku s jeho evidenčním stavem ve veřejném seznamu katastru nemovitostí. K odstranění těchto pochybností lesní zákon předjímá využití institutu rozhodování v pochybnostech dle § 3 odst. 3, podle něhož orgán státní správy lesů vydá deklaratorní rozhodnutí, jímž závazně určí, zda se v daném případě jedná o PUPFL či nikoliv. Rozhodnutím v pochybnostech se sice přímo neukládají práva či povinnosti, nicméně určením, zda je pozemek PUPFL, se zároveň rozhodne

o aplikaci celé řady právních norem sloužících k ochraně těchto pozemků a závazně se tak určují práva a povinnosti vlastníků pozemků nebo jejich uživatelů (rozsudek NSS č. j. 9 As 230/2015-34 ze dne 07.01.2016). Vydáním závazného stanoviska dle § 14 odst. 2 lesního zákona nelze nahrazovat formalizovaný postup správního řízení vedoucí k vydání rozhodnutí v pochybnostech. Takový přístup by nutně vedl k riziku narušení legitimních očekávání jak vlastníků záměrem dotčených pozemků, tak osob žádajících o vydání závazného stanoviska. Krajský úřad tedy nepochybil, pokud hodnocení dopadu záměru na lesní pozemky vztáhl primárně k pozemkům jejichž způsob ochrany PUPFL je zanesen v katastru nemovitostí, který coby veřejný seznam naplňuje podmínky formální i materiální publicity.

Ministerstvo zemědělství nesouhlasilo s tvrzením odvolatelek, že by skutečnosti obsažené v platném lesním hospodářském plánu (dále též „LHP“) měly posuzovat stavební úřady či projektanti. LHP dle § 24 lesního zákona představují nástroj vlastníka lesa zpravidla zpracovávány na období deseti let, obsahující jak ustanovení závazná (odst. 2), tak ustanovení doporučující. Závazná ustanovení LHP jsou tedy **závazná pro vlastníka lesa** hospodařícího podle LHP (nepůsobí *erga omnes*). Rozhodnutí o odnětí PUPFL vydané dle § 13 odst. 1 lesního zákona (následující rozhodnutí o povolení záměru) představuje druh výjimky, kterým orgán státní správy lesů implicitně rozhodne o odchylném postupu nejen vůči příslušným ustanovením lesního zákona, ale i vůči závazným ustanovením platného LHP. Navíc samotné zařízení pozemku v rámci LHP ještě neznamená, že se jedná o pozemek mající ochranu PUPFL, neboť LHP coby plán s platností optimálně deseti let nemůže ze své podstaty postihovat veškeré změny související s přirozeným plynutím času. Zařazení pozemku v LHP nicméně může představovat jedno z kritérií aplikovaných při posuzování případného rozporu mezi evidenčním stavem ve veřejném seznamu katastru nemovitostí a stavem skutečným při řízení vedeném dle § 3 odst. 3 lesního zákona.

Odvolatelům rovněž nelze přisvědčit v jimi tvrzené veřejné dostupnosti dat LHP. Zadání a financování nákladů na pořízení LHP uskutečňuje vlastník lesa, neboť plány jsou nástrojem, který má napomáhat **k jeho činnosti při hospodaření** v lese. Je tak primárně na vlastníka lesa, zda a v jakém rozsahu zpřístupní svůj lesní hospodářský plán veřejnosti. Pro potřebu státní správy lesů jsou data LHP obsažena v rámci datového skladu Ustavu pro hospodářskou úpravu lesů, do kterého je třeba získat autorizovaný přístup (<https://www.uhul.cz/portfolio/katalog-mapovych-informaci/>; cit. 02.07.2024).

Od LHP (*sensu stricto*), je nezbytné lišit tzv. lesní hospodářské osnovy dle § 25 lesního zákona, (dále jen „LHO“) které jsou vyhotovovány z veřejných prostředků. LHO mají sloužit jako nástroj těm vlastníkům lesa kteří nemají povinnost hospodařit podle LHP, respektive se pro hospodaření podle LHP nerozhodli. Nicméně ani v tomto případě nelze uvažovat o veřejném přístupu ke všem informacím obsaženým v LHO (kvůli ochraně identifikačních údajů vlastníků). Závazná ustanovení LHO působí závazně jenom směrem k těm vlastníkům lesa, kteří si protokolárně převezmou tzv. vlastnický separát LHO. Z dlouhodobých poznatků z praxe přitom vyplývá, že tak činí cca 10 % vlastníků lesů.

Ministerstvo zemědělství nezastíralo, že povolovaný záměr sebou bezesporu přináší jistá negativa. Zajisté lze rozumně předpokládat určitá dopravní omezení po čas jeho realizace. Nejzávažnější omezení lesního hospodaření jsou pak přirozeně spojena se samotným plánovaným odnětím PUPFL. Řadu těchto negativních dopadů lze však z velké míry eliminovat **vhodným nastavením podmínek odnětí** v navazujícím řízení dle § 13 lesního zákona zabezpečujícím dostatečnou ochranu okolním lesním pozemkům. Na druhé straně nelze opomenout, že povolovaný záměr lze hodnotit pozitivně z hlediska zkvalitnění současné dopravní infrastruktury a Ministerstvo zemědělství tak do budoucna nepředpokládá zásadní zhoršení obslužnosti lesních pozemků nacházejících se v jeho bezprostředním okolí. Otázka případných újem, resp. jejich hrazení pak rovněž primárně souvisí s vlastním rozhodováním o odnětí PUPFL v navazujícím správním řízení (§ 11 odst. 3, § 13 odst. 1 lesního zákona).

IV. 3. 2. Vodoprávní souhlas, vodní poměry:

U vodoprávního souhlasu nastala shodná situace jako v případě sousedního úseku Karlovy Vary – Olšová Vrata, pro něž vydal vodoprávní úřad souhlas podle § 17 vodního zákona ve formě rozhodnutí, nikoliv závazného stanoviska.

Ministerstvo pod č. j. MD-20105/2024-910/7 ze dne 29.05.2024 požádalo odbor životního prostředí a zemědělství krajského úřadu (dále jen „KÚ OŽPZ“) o potvrzení nebo změnu tohoto souhlasu. Jelikož postup podle § 149 odst. 7 správního řádu je možný jen u závazných stanovisek, nikoliv rozhodnutí dotčených orgánů, předestřelo ministerstvo současně svůj názor, že magistrát

označil souhlas formálně chybně jako „rozhodnutí“, ačkoliv jde ve skutečnosti o závazné stanovisko, protože na něj navazují rozhodnutí stavebních úřadů (podrobněji v rozsudku NSS č. j. 6 As 201/2022-44 ze dne 25.05.2023).

KÚ OŽPZ se s touto argumentací ztotožnil, upozornil na správnou formu tohoto správního aktu, kterou je závazné stanovisko, a vypořádal se s otázkou, zda formální vedení vodoprávního řízení mohlo mít vliv na práva třetích osob. Ministerstvo s tímto závěrem souhlasí, jelikož vodoprávní řízení mělo i širší okruh účastníků, než je okruh dotčených osob při postupu k vydání závazného stanoviska (kde figuruje jen žadatel) a podle § 154 správního řádu se při tomto postupu nepoužijí všechna ustanovení jako ve správním řízení. Na odvolatelky ani nikoho jiného tedy formálně jiný postup magistrátu nemohl mít žádný negativní vliv.

KÚ OŽPZ změnil vodoprávní souhlas v doplnění krátkého popisu stavby a o zhodnocení možnosti vlivu záměru na stav dotčeného vodního útvaru: Z hlediska zájmů daných platným Národním plánem povodí Labe, Plánem dílčího povodí Ohře, dolního Labe a ostatních přítoků Labe, a Plánem dílčího povodí Berounky je záměr stavby možný, protože lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení chemického stavu a ekologického stavu dotčených útvarů povrchových vod a chemického stavu a kvantitativního stavu útvarů podzemních vod, a že nebude znemožněno dosažení jejich dobrého stavu.

Ministerstvo **převzalo podmínky vodoprávního souhlasu, ve znění revizního závazného stanoviska**, jako doplnění podmínky č. 26 do výroku IV. napadeného rozhodnutí (KÚ OŽPZ zohlednil jako aktuální i podmínku Povodí Ohře, s. p., ke způsobu úpravy příkopů). Krajský úřad totiž podmínky nepřevzal, zjevně v domněnku, že jde o rozhodnutí, která jsou samostatně závazná podle § 73 odst. 2 správního řádu, tudíž se jejich podmínky nepřebírají (resp. mohou, ale je to nadbytečné). Ministerstvo nepřevzalo popis záměru ani popis zhodnocení možnosti vlivu záměru, který citovalo v předchozím odstavci, jelikož se v obou případech jednalo o změny v popisné části vodoprávního souhlasu bez regulativního významu pro záměr (stejně jako další popisné části vodoprávního souhlasu nedotčené revizním závazným stanoviskem).

K námitkám:

KÚ OŽPZ konstatoval, že odvolatelky nepopsaly svůj plůdkový rybník umístěním vůči záměru ani z hlediska jimi předpokládaných negativních vlivů na jeho stav (jen že změny v odvádění povrchových vod mají na něj vliv). KÚ OŽPZ se proto tímto obecným tvrzením nezabýval a pouze konstatoval, že k dotčení Lomnického potoka záměrem dochází zejména formou navrhovaného křížení dálnice s korytem Lomnického potoka (most) v km 1,600 předmětné stavby v **k. ú. Horní Tašovice**, kam **nezasahují pozemky ve vlastnictví odvolatele** vyjmenované v jejich odvolání, a formou úpravy Lomnického potoka na km 1,655 předmětné stavby – stabilizace svahu nad břehovou čarou z důvodu ochrany mostního pilíře, koryto toku nebude tímto zasaženo.

[Pozn. ministerstva: V okolí Lomnického potoka pod navrženou dálnicí se nacházejí rybníky Malý a Velký tašovický, které odvolatelky nevlastní, a dvě malé vodní plochy na pozemcích parc. č. 10/10 a 1077, které také nevlastní. Pokud by šlo čirou náhodou o chybu a myšlen byl Žalmanovský (Mlýnský) potok, pak je v prvé řadě nutné podotknout, že omyl v procesním úkonu nemá právní význam, a pokud by si odvolatelky spletly, čím se vlastně cítí být dotčeny, správní orgány nemohou tuto vůli přetvářet; při jakési základní vstřícnosti přesto ministerstvo dodává, že vodní plochy nad dálnicí, kam tedy voda nepoteče, mezi Žalmanovem a Stružnou vlastní obec Stružná a Český rybářský svaz, z. s., místní organizace Karlovy Vary; pod dálnicí v bližším ani vzdálenějším okolí nejsou podle katastrální mapy žádné vodní plochy.]

K ochraně podzemních vod, přihlédl krajský vodoprávní úřad k vyjádřením správce povodí

- Povodí Ohře, s. p., zn. POH/56334/2022-2/037100 ze dne 15.11.2022
- Povodí Vltavy, s. p., zn. PVL-81655/2021/340/Ron ze dne 25.11.2022,

kteří konstatovali z hlediska své odbornosti, že předmětnou stavbou nedojde ke zhoršení chemického a kvantitativního stavu útvarů podzemních vod.

Tímto pokládá ministerstvo za vypořádané výtky vůči vodoprávnímu souhlasu.

IV. 3. 3. EIA:

Ministerstvo požádalo o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek ohledně dosti úzké materie, neboť odvolatelky rozporovaly použitelnost rozptylových studií a obecně napadly, že

závazné stanovisko EIA není validní (podrobně vizte žádost ministerstva MD-20105/2024-910/10 ze dne 30.05.2024).

Ministr životního prostředí potvrdil jak závazné stanovisko EIA, tak verifikační závazné stanovisko. Odvolací námítka vypořádal tak, že

Rozptylová studie je dokument, který na základě vypočtených modelových hodnot znečištění hodnotí vliv stávajících nebo plánovaných zdrojů znečišťování ovzduší na stávající úroveň znečištění v lokalitě. Obsahové náležitosti rozptylové studie stanoví příloha č. 15 vyhlášky č. 415/2012 Sb. Problematiku řeší Metodický pokyn odboru ovzduší pro vypracování rozptylových studií podle § 32 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně ovzduší. Ten slouží zpracovatelům rozptylových studií a orgánům ochrany ovzduší.

Obě rozptylové studie vypracovaly autorizované osoby a v intencích právních předpisů na ochranu ovzduší. Od jejího zpracování nepřibyl v úseku „D6 Karlovarský kraj“ nový stacionární zdroj znečišťování ovzduší, jenž by významným způsobem navýšil emise v záměrem dotčené oblasti a následně ovlivnil životní prostředí a zdraví lidí oproti stavu, který existoval v době vyhodnocení emisní situace. Nebyl tedy důvod rozptylovou studii aktualizovat.

Nelze za takové situace očekávat, že při posuzování vlivů či navazujících řízení bude rozptylová studie aktualizována a měněna, pokud k tomu nebudou podstatné věcné důvody, které by měly vliv na výsledek posouzení či správního řízení. Odvolatelky neuvedly, v čem údajně spočívá neaktuálnost rozptylové studie. U rozptylové studie zpracované autorizovanou osobou, příslušnou podle zákona o ochraně ovzduší ke zpracování rozptylových studií, je nutné vycházet z její presumované správnosti, kromě případů, kdy jde o zjevná a flagrantní pochybení rozptylové studie, což není evidentně v tomto případě.

Závazné stanovisko EIA i verifikační závazné stanovisko nepochybně zahrnuje i pozemky dotčené předmětným záměrem. Nejedná se tedy o určitý rozsah posuzování, jak odvolatelky namítají. Realizaci předmětného záměru nedojde při předpokládaném nárůstu dopravy v hodnocených časových horizontech k významnější změně imisní zátěže v zájmovém území. Vzhledem k aktuálnímu imisnímu pozadí nelze předpokládat, že by realizaci záměru mohly být překračovány imisní limity pro znečišťující látky hodnocené rozptylovou studií. Díky lepší plynulosti dopravy na D6 oproti stávající I/6 lze konstatovat, že realizace záměru je při očekávaném nárůstu dopravy na plánované D6 z hlediska imisní zátěže přínosným řešením oproti stávajícímu stavu. Z hlediska všech řešených škodlivin nelze předpokládat, že by realizace záměru mohla významněji ovlivnit imisní pozadí zájmového území, resp. že by mohla znamenat překračování imisních limitů hodnocených škodlivin.

IV. 3. 4. Významné krajinné prvky a krajinný ráz:

KÚ OŽPZ revizními závaznými stanovisky potvrdil závazná stanovisko – podmíněné souhlasy se zásahy do krajinného rázu mimo CHKO Slavkovský les a do významných krajinných prvků mimo CHKO Slavkovský les a EVL Doupovské hory. Ministerstvo požádalo KÚ OŽPZ o oba přezkumy hlavně z opatrnosti, neboť identifikace dotčených orgánů v bodě 28. odvolání byla na nízké úrovni, identifikace závazných stanovisek zde nebyla žádná; ministerstvo proto hodnotilo materiální hledisko napadených zájmů dle obsahu odvolacích námitek. Jelikož les se nenachází v k. ú. Andělská Hora na území CHKO, EVL Doupovské hory prochází trasou záměru až zhruba od Horních Tašovic, ministerstvo neuvažovalo odvolání ani z opatrnosti jako směřující proti obsahu závazných stanovisek k dotčení krajinného rázu a významných prvků v CHKO a EVL Doupovské hory.

Zde konkrétně šlo o implicitní napadení posouzení zásahů do lesa, který zároveň spoluutváří krajinný ráz a je také významným krajinným prvkem ze zákona. Ačkoliv jsou revizní závazná stanoviska značně stručná, zaměřená jen na rámcový přezkum zákonnosti a k obsahu odvolání uvádějí jen: „*Krajský úřad hodnotí výše uvedenou námítka odvolatelů jako zcela irelevantní a zmatečnou. Žádný orgán na ochranu funkce lesa neexistuje. Námítka není vůbec mířena na ochranu krajinného rázu (ani na předmětné ZS), ale na lesní plán a honitbu. Tato agenda není v dikci zdejšího orgánu ochrany přírody (a to ani subsidiárně), a proto na ni nelze blíže reagovat.*“ je toto vypořádání za daných okolností přijatelné.

Pro úplnost ministerstvo dodává, že *gros* odvolacích námitek stran dotčení lesa se vztahovalo k souhlasu podle lesního zákona a k dotčení honiteb, které vypořádaly Ministerstvo zemědělství a ministerstvo.

IV. 3. 5. Kácení a ochrana dřevin a porostů, náhradní výsadby:

Odvolací námítky se vzhledem k tvrzeným dotčeným pozemkům vztahovaly na území obcí Andělská Hora a Stružná (k. ú. Andělská Hora, Stružná, Žalmanov).

Jednodušší byla situace mimo CHKO Slavkovský les v k. ú. Andělská Hora a v k. ú. Žalmanov a Stružná, kde nadřízený dotčený orgán – KÚ OŽPZ – potvrdil co do odůvodnění napadená závazná stanoviska.

Kvalitu a význam dřevin zhodnotily orgány ochrany přírody ve formě koeficientů a poznámek v tabulce, nebo v odůvodněných závazných stanovisek. KÚ OŽPZ vypořádal odvolací námítky pro území k. ú. Andělská Hora mimo CHKO a pro správní obvod obce Stružná následovně:

Napadená závazná stanoviska jsou zformulovaná přehledně.

Není v kompetenci orgánů ochrany přírody **vymezovat podíl** z celkového rozsahu povoleného odstraňování dřevin a porostů, které rostou na pozemcích odvolatelek, ani druhy dřevin na nich. K naplnění díkce zákona o ochraně přírody a krajiny a prováděcí vyhlášky č. 189/2013 Sb. postačí uvedení katastrálního území, parcely a určení druhu dřevin, pro které je souhlas ke kácení požadován. Tento požadavek byl splněn, neboť přezkoumávaná závazná stanoviska obsahují tabulku, která přesně vymezuje tyto údaje. Odvolatelky se tedy domáhají něčeho, co je nad rámec právních předpisů, proto tomuto nelze vyhovět. Vlastnické vztahy je nutno řešit občanskoprávní cestou, nikoliv přes orgány ochrany přírody.

Časové určení „*do kolaudace stavby*“ uvedené v napadených závazných stanoviscích je dostačujícím časovým údajem a je běžnou správní praxí. Není tedy pravdou, že podmínka je neurčitá a není jednoznačná.

Pro výrokovou část napadeného rozhodnutí nastala jen změna díky částečné změně závazného stanoviska Obecního úřadu Stružná, kde KÚ OŽPZ upřesnil zmocňovací ustanovení (což ministerstvo nepřevzalo, jelikož v územním rozhodnutí nedává smysl uvádět zmocňovací ustanovení pro orgány ochrany přírody a krajiny, ale jen zmocňovací ustanovení pro stavební úřady, tj. § 8 odst. 6 zákona o ochraně přírody a krajiny, ve znění účinném do 31.12.2023). Zbylé změny ministerstvo samozřejmě plně zohlednilo – upřesnění **přípustného období kácení** (významem zůstala podmínka totožná) a **podmínek provádění náhradní výsadby** a dále zrušení dvou podmínek pro nadbytečnost (finanční, bezpečnostní, sousedské a majetkoprávní aspekty kácení nespádají do oblasti ochrany přírody).

Pro **území CHKO Slavkovský les** v k. ú. Andělská Hora změnila Správa CHKO napadené závazné stanovisko Obecního úřadu Andělská Hora **ve výčtu dřevin** určených ke kácení. Tím vyvolala potřebu poměrně netriviální změny napadeného rozhodnutí, protože krajský úřad zvolil povolovací výrok ke kácení ve formě přílohy č. 1, která však vycházela z kompetencí obecních úřadů, tj. nerozlišovala v k. ú. Andělská Hora pozemky v/mimo CHKO. Toto samozřejmě nebyl vadný postup krajského úřadu, ovšem pro přezkum závazných stanovisek se kompetence už „rozpadají“ mezi dva nadřízené orgány ochrany přírody a krajiny (navíc Správa CHKO vyžadovala o dřevinách mírně jiné údaje, resp. nevyžadovala redundantní údaje, proto se změnily i údaje ve sloupcích tabulky jen pro část dřevin v CHKO; stručně řečeno šlo o to, že ŘSD v žádosti udávalo díky sdružení dřevin i dřeviny takových rozměrů, pro které nebylo třeba přivolení orgánu ochrany přírody a krajiny, resp. stavebního úřadu).

Ministerstvo tudíž po zvážení okolností dospělo k závěru, že přehlednější a čtenářsky přívětivější (za současného zachování zákonných náležitostí kladených na výrok) bude **nahradit přílohu č. 1 napadeného rozhodnutí přílohou odvolacího rozhodnutí**, která je jeho nedílnou součástí, a podle toho přizpůsobilo změnový výrok.

Jinak Správa CHKO vypořádala odvolací námítky pro území k. ú. Andělská Hora v CHKO stejně jako KÚ OŽPZ, proto ministerstvo neopakuje tentýž text.

Jinou otázkou, než která spadá do přezkumu závazných stanovisek, bylo přílišné zestručnění některých podmínek krajským úřadem (podrobnější způsob výsadeb, kontroly atd. dle Městského úřadu Bochova), nebo zjevná chyba v určení délky péče o náhradní výsadbu (krajský úřad stanovil tři roky, ačkoliv správně mělo být pět let pro všechna k. ú.). Ministerstvo napravilo z úřední povinnosti i tyto nepřesnosti, ačkoliv nevyplývaly z odvolacích námitek.

Odvolatelky tedy s odvolacími námítkami převážně uspěly, neboť **podmínky kácení i náhradních výsadeb byly precizovány**.

IV. 4.

„Neurčitost vymezení Stavby“

Odvolatelky se domnívají, že ze str. 22 vyplývá, že krajský úřad výslovně připustil, že se záměr bude týkat i jiných pozemků než těch, které jsou předmětem řízení, tj. jejich seznam není vyčerpávající. Není možné poukazovat na § 28 správního řádu, podle kterého musí někdo tvrdit, že je účastníkem.

Námítka **není důvodná**.

Podle § 45 odst. 1 věty druhé správního řádu je žadatel povinen označit další jemu známé účastníky.

Podle § 86 odst. 1 stavebního zákona obsahuje žádost o vydání územního rozhodnutí obsahuje kromě obecných náležitostí podle správního řádu základní údaje o požadovaném záměru, identifikační údaje o pozemku nebo stavbě, na nichž se má záměr uskutečnit, uvedení **osob, které mají vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním pozemkům nebo stavbám na nich, jestliže může být jejich právo územním rozhodnutím přímo dotčeno**.

Podle § 86 odst. 5 stavebního zákona se v případě řízení s velkým počtem účastníků v žádosti o vydání územního rozhodnutí účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) **identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí** dotčených vlivem záměru.

Konkretizace vyplývá z přílohy č. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb., část B bod 4. formuláře – k žádosti je třeba připojit seznam účastníků – sousedů.

Nynější řízení je řízením s velkým počtem účastníků (§ 144 odst. 1 správního řádu, § 9b odst. 3 zákona EIA).

Žadatel tuto povinnost splnil, neboť ve spise se nachází samostatný šanon **s přehledně uspořádanými přílohami** žádosti, mezi nimiž je i tento seznam těch, které žadatel považuje za vedlejší účastníky označené parcelními čísly dle katastru nemovitostí.

Seznam osob, které jsou dle názoru žadatelů (vedlejšími) účastníky, není pro stavební úřady závazný. Jedná se víceméně o přílohu, která má stavebnímu úřadu pomoci s projednáním žádosti. S obsahem seznamu se může, ale nemusí ztotožnit. Pokud se ztotožní, není to automaticky projev nějakého nekritického smýšlení (zvláště pokud nikdo další nepřijde s konkrétním tvrzením, že se považuje také za účastníka). Neztotožní-li se s ním, je sice možné vyzvat žadatele k odstranění nedostatku žádosti, ale takový postup není vždy efektivní, jelikož stavebnímu úřadu nic nebrání učinit si vlastní názor na účastenství a s těmi, které žadatel neuvedl, prostě začal jednat jako s účastníky, tj. označovat je v písemnostech a doručovat jim (zákonem předvídaným způsobem). Ministerstvo pokládá za formalistický postup, při kterém by stavební úřady snad předestřely žadatelům správný výčet (seznam), aby ho formálně opravili jako přílohu žádosti a poté se jí stavební úřady už mohly řídit.

Ministerstvo nezpochybnuje, že podle ustálené judikatury je správní orgán povinen během řízení zabývat se okruhem účastníků řízení a aktualizovat ho. U liniových nebo obecně rozsáhlých staveb je samozřejmě možné, že stavební úřad vedený i těmi nejpečlivějšími úvahami, nebude mít 100% správný názor a někoho neuvede (resp. neuvede parcelní číslo pozemku, kterým se účastník identifikuje místo označení jménem, příjmením a adresou), ať už proto, že ho vědomě za účastníka nepovažuje, anebo ho opravdu opomene.

Ani předestřené pochybení anebo nesprávný výklad neurčitého právního pojmu „*možnost přímého dotčení*“ však díky vyvěšování písemností na úřední desce nikomu nebrání, aby se ozval sám a tvrdil, že s ním stavební úřad nejedná, ačkoliv jednat má. Je tomu tak díky § 86 odst. 3 části věty před středníkem stavebního zákona, který jasně stanoví, že účastník řízení uvede ve svých námitkách **skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka** řízení, a důvody podání námitek.

Právě za těchto okolností je prostor pro rozhodování podle § 28 správního řádu. Odkázal-li tudíž krajský úřad na toto ustanovení a uvažoval-li možnost (slovy „*nelze vyloučit*“), že účastníkem podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona může být hypoteticky i někdo další, nejde automaticky o vadu. Primárně se jedná o projev zásady obsažené v § 4 odst. 2 a 4 správního řádu, čímž dal krajský úřad najevo každému, kdo by četl vyvěšenou písemnost, že považuje-li se za účastníka, nic mu nebrání odeslat krajskému úřadu podání, kterým se přihlásí do řízení, a nastanou-li pochybnosti, krajský úřad by rozhodl podle § 28 správního řádu s možností obrany odvoláním i správní žalobou.

Odvolatelky z tohoto faktu dovozují neadekvátní důsledky, protože nemohou usuzovat, že by mohl být i někdo jiný, kdo mohl být účastníkem. Takovou úvahu může učinit jen ten, kdo se účastníkem cítí být, nikoliv paternalisticky odvolatelky, které účastníky byly. Vytykají-li krajskému úřadu, že stanovil nedostatečně ochranná opatření, jde už o projev věcného posouzení záměru, nikoliv o otázku vymezení, kam až sahá sousedství a možnost přímého dotčení ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Odvolatelky tedy nemají právo namítat, že by **někdo jiný mohl být** účastníkem, když se nikdo takový neozval; nepřisluší jim hájit (domnělé) dotčení cizích práv.

Ministerstvo se proto zabývalo tvrzením o „neurčitém vymezení stavby“ jen z hlediska dotčení odvolatelek.

V právní sféře odvolatelek z pohledu tohoto vymezení nenastala žádná újma, jelikož krajský úřad vymezil na str. 2 odvolání označené pozemky takto:

vlastník	parc. č.	důvod	výskyt v napadeném rozhodnutí
Farma	523/5, 546/2, 582/1, 1399, 1595, 1602, 1593, 1818 v k. ú. Andělská Hora	§ 85 odst. 2 písm. a)	str. 2 a 3
Statek	1453, 1476, 1480 v k. ú. Andělská Hora		
Farma	1400 v k. ú. Andělská Hora	§ 85 odst. 2 písm. b)	str. 21 a 56
Farma	15/5, 413/1, 441/4 v k. ú. Žalmanov	§ 85 odst. 2 písm. a)	str. 4
Statek	339/4 a 356/5 v k. ú. Žalmanov	§ 85 odst. 2 písm. a)	str. 4

Jsou to spíše odvolatelky, kdo **nemá úplně dobrý přehled o pozemcích**, které krajský úřad uvedl ve výčtech v napadeném rozhodnutí.

Farma např. ve výčtu v bodě I. 1. odvolání nezmínila své pozemky parc. č. 1601 a 1817 v k. ú. Andělská Hora, které jsou uvedené ve výrokové části na str. 2 nebo 3 napadeného rozhodnutí, nebo parc. č. 1819, který je uvedený jako sousední (str. 21 a 56). Dále pozemky parc. č. 15/1, 500/2, 500/4 v k. ú. Žalmanov (str. 4), nebo parc. č. 17/1 (str. 21).

U **Statku** je situace podobná a navíc poněkud zvláštní. Statek např. nezmínil pozemek parc. č. 1475 v k. ú. Andělská Hora, který přitom krajský úřad uvedl na str. 56 jako sousední. Tento pozemek byl následně rozparcelován a nyní existuje pozemek se stejným kmenovým číslem, ale poddělením 3, tj. parc. č. 1475/3, který zůstal polem, které se nachází v půdním celku 4401/3 (hospodaří statek ROMÁNEK s. r. o., certifikované ekologické zemědělství). Nad tímto pozemkem je z katastrální mapy jasně patrný vznik jedenácti nových parcel pravidelného tvaru evidentně pro rodinné domy se zahradami (poddělení 8–16, 18, 19) a přístupovou komunikací (poddělení 20). To odpovídá i Územnímu plánu Andělská Hora, v úplném znění po změně č. 1 (plochy Z.12a/BI, ZZ a PU, tj. pro individuální bydlení, zeleň zahrad a veřejné prostranství všeobecné pro přístupovou místní komunikaci funkční třídy C3 MO8)

Statku tedy vadí přestavba silnice I/6 na dálnici D6, protože údajně bude působit imisemi nepříjemnými pro jeho ekologické hospodaření, které vytyká jakékoliv myslitelné imise a potenciální hrozbu kontaminace, ale současně vznikla nad jeho ornou půdou komunikace pro přístup k nově odděleným parcelám, která bezprostředně sousedí s ornou půdou a nachází se nad ní. Ministerstvo samozřejmě nemá důkaz pro to, zda tato komunikace je/není opatřena všemi opatřeními a vymoženostmi se zárukami, které Statek požaduje po projednáváním záměru (tj. nejen odlučovače ropných látek, retenční nádrže, ale také zcela konkrétní způsob údržby, aby bylo jasně zajištěno zamezení kontaminace závadnými vodami), ovšem přesto si ministerstvo dovoluje vyjádřit domněnku, že tyto typy komunikací v obcích obvykle nemají sofistikovaná opatření na ochranu životního prostředí vyšší nebo srovnatelné kvality než dálnice. Nad pozemky Statku je navržena plocha čerpací stanice kanalizace (TU dle hlavního výkresu územního plánu), která má podle části 4.2.2. textové části územního plánu zajišťovat také odkanalizování této nově vznikající lokality zástavby rodinných domů, kterou tvoří jen oněch 11 pozemků pro rodinné domy nedávno oddělených z původního pozemku Statku, ale jde o celou lokalitu. Statek si jistě musí být vědom tohoto koncepčního rozvojového záměru v obci, neboť byl vlastníkem celého pozemku, z něj se

pozemky oddělily a Statek je rozprodává, jak se zřetelně podává z veřejně dostupných dat katastru nemovitostí (např. parc. č. 1472/14 v únoru 2024).

Ministerstvo tedy pokládá obranu Statku zaměřenou na údajně nedostatečně zdůvodněná a příliš obecná opatření k ochraně životního prostředí před možnými negativními následky provozu dálnice D6 za **zčásti účelovou**, jelikož ve výše popsaném kontextu není přístup Statku úplně soudržný s jeho procesním postojem v tomto řízení.

Již spíše nad rámec ministerstvo dodává, že si je samozřejmě vědomo, že provoz na dálnici je mnohem vyšší než na místních obslužných komunikacích v obcích. Vezme-li se však v úvahu výhledový provoz na dálnici pro rok 2050 cca 12.000 vozidel za den a na místní komunikaci třeba 30 vozidel denně, nejde vnímat pravděpodobnosti uniknutí nadlimitního množství nežádoucích (např. ropných) látek do okolí laicky jako diametrálně odlišnou, protože dálnice má mnohem vyšší standard ochranných opatření (ORL atd.) než „obyčejná“ místní obslužná komunikace bez opatření na stejné nebo podobné úrovni; pro případ havárie, kdy hrozí únik většího množství ropných látek do kanalizace, jsou před vtokem osazeny bezpečnostním šoupětem (vizte ve změnovém výroku popisem vodohospodářských SO), které odtok uzavře, aby ropné látky neunikly do životního prostředí. Tento jev hrozí zejména u nehod, při kterých uniknou provozní kapaliny, avšak ne každá nehoda má tento následek (ze statistik vyplývá, že v okolí Andělské Hory bylo v roce 2024 sedm nehod: <https://nehody.cdv.cz> a ne vždy unikly provozní kapaliny). Ani běžný provoz nepovede automaticky k úniku nežádoucích látek do životního prostředí, protože pak odlučovač funguje ve standardním režimu a nelze jen tak obecně spekulovat, že nemusí být plně funkční. Na dálnici je navíc provoz o něco bezpečnější než na stávající dvoupruhové silnici I/6, na níž se pod Andělskou Horou nachází úroňové křížení u kostela, které by díky záměru zmizelo.

Vše se může porouchat, což není důvod pro nevpustění stavby do území, riziko těžké nebo velmi těžké havárie hrozí i u jaderné elektrárny, ale s velmi nízkou četností, která se navíc empiricky ověřuje celosvětově (k základnímu přehledu vizte např. str. 424 dokumentace EIA pro nový jaderný zdroj v lokalitě Dukovany, kód MZP469 na portálu CENIA). Pouze obecný poukaz na možnost nefunkčnosti nějakého zařízení/opatření není dostatečný pro zamítnutí žádosti.

Krajský úřad tedy evidentně **posoudil dotčení pozemků**, jak ve smyslu § 85 odst. 2 písm. a), tak b) stavebního zákona **svědomitě**, jelikož uvedl mezi dotčenými více pozemků, než které odvolatelky zahrnuly do svého výčtu v odvolání, kterých se záměr dle jejich názoru „*rovněž dotýká, ať už přímo (zábory) nebo nepřímo (občasným využitím či jinými vlivy)*“.

IV. 5.

Podmínky závazného stanoviska EIA

Odvolatelky označily požadavky závazného stanoviska EIA jako „*rámcová doporučení*“ a konstatovaly, že je obecné. Rámcová doporučení bylo nezbytné konkretizovat „*v PD*“ (projektové dokumentaci, tj. správně v dokumentaci, pozn. ministerstva) a krajský úřad měl správně stanovit „*odpovídající podmínky*“, resp. vymežit dostatečně požadavky závazného stanoviska EIA.

Ministerstvo v první řadě konstatuje, že je z podstaty věci vyloučené, aby nevyhodnocení odvolatelkami spatřovaných dopadů bylo vadou závazného stanoviska EIA, které se zabývá posouzením vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví (§ 1 odst. 2 zákona EIA, nikoliv podle zákona o ochraně přírody a krajiny, jak odvolatelky nesprávně uvedly v bodě 13. odvolání) z jakéhosi „makropohledu“, nikoliv detailním posouzením vlivů na jednotlivé pozemky. To pouze krajský úřad ne úplně přílehlavě odkázal na str. 42 a 44 na toto závazné stanovisko (a závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zřidel) i za účelem vypořádání námítky, kterou mohl a měl ve větším rozsahu vypořádat sám. Tuto dílčí vadu odůvodnění ministerstvo napравuje napříč svým rozhodnutím.

Neaktuálnost EIA:

Poněvadž odvolatelky úplně stejně jako v územním řízení pro „*D6 Karlovy Vary – Olšová Vrata*“ namítly jen obecně, že krajský nevyhodnotil aktuálnost závazného stanoviska EIA, zda nenastaly nějaké změny, ministerstvo shledává tuto námítku za neopodstatněnou ze stejných důvodů jako v ÚR pro sousední úsek (závazné stanovisko EIA je navíc pro celou dálnici na území Karlovarského kraje).

Odvolatelky obsahově neuvěděly nic, co by vyvolalo pochybnosti o možné neaktuálnosti závazného stanoviska EIA. Účastník navazujícího řízení nemůže jen tak obecně uvést, že posouzení vlivů na životní prostředí už není či nemusí být aktuální anebo že to stavební úřad měl ověřit, aniž

by účastník uvedl, co konkrétně by mohlo být neaktuální. Stavební úřady nemohou na základě obecných námitek rozsáhle prověřovat preventivně cokoliv a v podstatě dojít až na hranici prokazování tzv. negativních skutečností. V takovém případě by stačilo obecně namítat, že je ohrožen nějaký veřejný zájem, který je stavební úřad povinen chránit [§ 2 odst. 4 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 písm. a) a c) a § 92 odst. 2 stavebního zákona], a taková námitka by v podstatě bez ohledu na obecnost vyvolala ověřování jakéhokoliv aspektu záměrů a podrobné popisování, proč veřejný zájem není ohrožen.

Naopak platí, že úroveň konkrétnosti vypořádání námítky se odvíjí od konkrétnosti námítky. To platí zvláště u námítky neaktuálnosti posouzení EIA, jelikož § 9a odst. 4 zákona EIA stanoví jako **základní sedmiletou platnost** stanovisek, čímž normuje, že po tuto dobu je typově daná („zafixovaná“) trvanlivost poměrů v území, které byly rozhodné pro posouzení vlivů na životní prostředí. Funkce platnosti je zde stejná jako u územního rozhodnutí, u něhož se po právní moci během doby (lhůty) jeho platnosti také nezkoumá, zda je aktuální, poněvadž zákon díky době (lhůtě) platnosti jasně vyjádřil, že se poměry v území považují v tomto období za zachované.

Ministerstvo tudíž k takto obecné odvolací námitce konstatuje, že závazné stanovisko EIA **bylo** v době vedení územního řízení a v době vydání napadeného rozhodnutí **aktuální** (platnost do **23.07.2026**), tudíž nelze spekulovat o neaktuálnosti závazného stanoviska EIA (tím spíše bez konkretizace, co by mohlo být údajně neaktuální). Ani ze spisu nevyplývá nic, na základě čeho by ministerstvo objektivně začalo pochybovat o použitelnosti závazného stanoviska EIA. Nebylo tedy ani co přezkoumávat podle § 149 odst. 7 správního řádu.

Ministerstvo dodává, že tuto odvolací námitku nevyhodnotilo (a nemohlo vyhodnotit) jako námitku směřující materiálně proti obsahu tzv. **verifikačního závazného stanoviska** č. j. MZP/2023/222/1072 ze dne 12.10.2023 (č. 22 spisu) podle § 9a odst. 6 zákona EIA (ve znění účinném do 31.12.2023). Účelem tohoto závazného stanoviska bylo totiž ověřit, že se záměr podstatně nezměnil od podoby záměru, který byl posouzen v EIA, nikoliv hodnotit aktuálnost závazného stanoviska EIA (srov. rozsudek NSS č. j. **1 As 236/2018-86** ze dne 17.12.2021, č. 4292/2022 Sb. NSS). Odvolání neobsahuje žádné tvrzení, že by se snad záměr podstatně změnil.

Převzetí podmínek závazného stanoviska EIA:

Podmínky nejsou „*rámčovými doporučeními*“, ale jsou závazné (§ 50 odst. 4 a § 149 odst. 1 správního řádu, § 9a odst. 3 zákona EIA).

Odvolatelky pouze tvrdí, že krajský úřad je měl konkretizovat v „*projektové dokumentaci*“ (dokumentaci pro vydání rozhodnutí o umístění stavby, pozn. ministerstva) a po vyhodnocení všech vlivů záměru měl krajský úřad stanovit „*odpovídající podmínky*“ pro záměr. Neuvádějí tedy nic podrobnějšího k tomu, co mělo být konkrétnější a co jsou „*odpovídající podmínky*“.

Ministerstvo se tedy zaměřilo na to, jak krajský úřad naložil s podmínkami závazného stanoviska EIA a **zčásti dalo odvolatelkám za pravdu**, že krajský úřad mohl lépe vystihnout např. kontext podmínky. Jednalo se však spíše o komunikační než věcnou vadu.

Z podmínky č. 16 napadeného rozhodnutí je patrné, jaké podmínky z opatření A.1–30 **převzal** krajský úřad; jednalo se o podmínky **A.2–4, A.6–12, A.13** (relevantní část pro projednávaný úsek), **A.14–18, A.21, A.22, A.26** (relevantní části pro projednávaný úsek), **A.28, A.30**.

Nepřevzal podmínky **A.1, A.5, A.19, A.20, A.23–25, A.27, A.29**, které se vztahují naprosto jasně na jiné úseky (etapy) dálnice D6.

Ministerstvo změnilo napadené rozhodnutí u některých převzatých podmínek, neboť shledalo, že převzetí nebylo úplné či přesné ve všech souvislostech (většinou však nešlo o nezákonnost, ale o upřesnění):

- **A.2:** Doplněním neúplného textu, aby bylo jasné, o jakou část jde, a doplnění, čeho se rámcově monitoringy týkají.
- **A.9:** Doplněním výčtu vodních toků, u kterých má být podmínka splněna.
- **A.10, A.13:** Doplněním příliš zestručněného textu, který by měl být dle názoru ministerstva uveden přímo ve výrokové části.
- **A.11:** Doplněním textu, který zdůrazňuje plnit podmínku v ptačí oblasti Doupovské hory (byť jde „pouze“ o důraz).
- **A.12:** Doplněním textu, které blíže vysvětlí, co je označeným stanovištěm.

- **A.14:** Vypuštěním části podmínky týkající se ochrany netopýrů v blízkosti městské čtvrti Drahovice v Karlových Varech, tj. relevantní pro sousední úsek, nikoliv pro nyní projednávaný úsek. Relevantní není ani požadavek na propustek v km cca 7,3 sousedního úseku, kde je ÚR pro sousední úsek schváleno řešení ve formě mostu SO 211.1 a navazujícího 211.2, který nahradil původně uvažovaný propustek. V nynějším řízení se tento SO neřeší.
- **A.15:** Přeformulováním části podmínky, jelikož SO 208 ani MÚK Andělská Hora neexistuje. Podmínka vycházela ze závazného stanoviska EIA, ovšem v tomto místě se liší řešení v dokumentaci EIA od dokumentace (DUR). Původně zde ŘSD uvažovalo nadjezd (viz např. výčet mostních objektů na str. 460 a násl. dokumentace EIA s mostem SO 208 přes D6 v km 6,538) a k němu se vázalo znění podmínky. Jenže zde doznalo navržené řešení změn a dokumentaci (DUR) není a ani napadeným rozhodnutím není schválen žádný SO 208. S tím ostatně pracuje i verifikační závazné stanovisko, jež v bodě 2. jasně hovoří o přepracování celého uzlu v km 6,650 a vpuštění nadjezdu (pro III/22213) na základě podkladu pro verifikaci (E.11 dokumentace). Ministerstvo proto nevidí jiné východisko, než že **beze změny věcné podstaty** podmínky (ochrana hnědáka chrastavcového) upravit text podmínky; objektivně by ŘSD nemohlo vegetačně upravovat strany dálničního tělesa v místě neumístěného stavebního objektu, který nebude existovat.

Ministerstvo **nesouhlasí** s názorem odvolatelek, že závazné stanovisko obsahuje „*rámcová doporučení*“, která nejsou příliš konkrétní. Průměrný čtenář závazného stanoviska EIA dospěje u mnoha podmínek k závěru, že jsou **dosti kazuistické** (A.16, A.17, A.21 aj.). Koneckonců není ani pravda, že by se podmínky neprojevovaly v dokumentaci – např. podmínka A.21, byť ji krajský úřad i převzal, byla splněna návrhem SO 765 a 766, které krajský úřad také schválil napadeným rozhodnutím.

Proto ministerstvo shledalo, že krajský úřad až na drobné nepřesnosti, které byly napravitelné (spíše upřesnitelné) v odvolacím řízení, **naložil se závazným stanoviskem EIA zodpovědně**.

Úplným závěrem by ministerstvo ilustrovalo nedůvodnost kritické výtky odvolatelek, že krajský úřad „*spíše (...) žádné ověření neprovedl*“ (bod 15. odvolání) na skutečnosti, že krajský úřad naopak uměl být při posouzení pečlivý (jen to stejně pečlivě nepopsal), jak ukazuje převzetí podmínky A.22 i v části, která se na první pohled týká sousedního úseku Karlovy Vary – Olšová Vrata; jenže na konci tohoto úseku (km 8,021) se tento sousední záměr „*prolíná*“ s nyní projednávaným záměrem, kde na sebe provozně navazují (jak pro dočasnou dopravu při případné výstavbě, tak samozřejmě trvale). Při povrchním čtení by tedy vypadala podmínka v poslední odrážce na str. 13 napadeného rozhodnutí jako zbytečná, ale není tomu tak.

IV. 6.

Neurčité povinnosti stran dotčení ZPF

Jedná se o výtky vůči podmínce č. 17 napadeného rozhodnutí (závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí č. j. MZP/2023/530/252 ze dne 13.03.2023).

Je pravda, že opatření proti **kontaminaci, opravy** přístupových komunikací a opatření k zajištění funkčnosti **meliorací**, nejsou konkrétně specifikovaná. To však není vada, ale důsledek nynější fáze přípravy záměru. Podobné stavební postupy apod. budou známy ve stavebním řízení, proto nedává smysl, aby v územním řízení mohlo orgán ochrany ZPF nebo krajský úřad vědět, jak konkrétněji se bude stavba provádět, aby mohl regulovat konkrétními opatřeními prevenci kontaminace. Podobně nejde znát podrobné stavební postupy ani stav přístupových komunikací, aby se dal splnit požadavek odvolatelek na definici přípustné míry porušení cest (nikdo nyní neví, jaké budou povětrnostní podmínky, je přitom jasné, že na poškození cest může mít vliv množství srážek apod.).

V územním řízení tedy není chybou obecnější podmínka, ale že podmínka existuje a brání nějakému nežádoucímu následku a bude rozpracována v dalším stupni přípravy. Nesplnění některé z podmínek ochrany ZPF stanovené rozhodnutím vydaným na základě souhlasu s odnětím zemědělské půdy ze ZPF je přestupek jak fyzické, tak právnické osoby podle zákona o ochraně ZPF. V případě oprav cest na náklady žadatele je kromě přestupkové odpovědnosti náprava stanovena přímo podmínkou – opravit je anebo zajistit náhradní přístup. Nehraje tedy roli podrobně stanovit přípustnou míru porušení či poškození, poněvadž žadatel je povinen opravit nebo nahradit každé poškození.

Pro úplnost ministerstvo dodává, že hned první podmínkou, kterou odvolatelky necitovaly, je **notifikace uživatelům půdy tři měsíce před zahájením prací**. Dle názoru ministerstva jde o dostatečnou dobu pro přípravu na opatření a komunikaci mezi dotčenými stranami. Jednotlivé podmínky nejde číst izolovaně, zde kontext vypovídá o dostatečných možnostech na přípravu pro všechny subjekty.

Souhlas s odnětím ze zemědělského půdního fondu (dále jen „ZPF“) má **veřejnoprávní povahu**, tj. dotčený orgán se zabývá veřejnoprávními a odbornými aspekty odnětí ze ZPF, nikoliv soukromoprávní rovinou – kdo vlastní pozemky, zda vlastníci souhlasí atd.

Vlastníkem neskrýté ornice, která není oddělená od pozemku, je samozřejmě vlastník pozemku (po skrývce se stane ornice movitou věcí), ale odvolatelé opomíjejí podstatu souhlasu s odnětím ze ZPF. Orgán ochrany ZPF totiž (při udělení souhlasu) logicky předpokládá, že se stavba bude realizovat (což ale neznamená, že stavební úřad musí stavbu umístit/povolit), proto **v podmínce pochopitelně implicitně předpokládá, že žadatel/stavebník bude před zahájením výstavby oprávněn nakládat s pozemky**, které náležejí do ZPF – typicky se stane jejich vlastníkem. Bez získání potřebných práv k pozemkům nemůže žadatel/stavebník začít stavět, tedy ornici nevlastní. Podmínka, která předpokládá dohodu jen se zhotovitelem, vychází z tohoto předpokladu. Nejde tedy vůbec o opomíjení vlastníků pozemků, kteří jsou rovněž vlastníky a že by žadatel směl nakládat bez souhlasu s ornici, která byla součástí jejich pozemků.

Podobně nemá relevanci zpochybňovat chybějící konkrétní opatření, jak zabezpečit ornici – účelem územního řízení není technicistní popis ochrany ornice. Opět není známo roční období, kdy se bude ornice skrývat (v zimě nebo při krátkodobější deponii patrně nehrozí tak rychlé zaplevelení). Sklon, velikost a tvar deponie, aby se ornice příliš nezhutnila, stejně jako volba materiálu a jeho prodyšnosti, aby ornici neodfoukával vítr, aby se nevysušila apod. nemusí být dle názoru ministerstva stanoven konkrétně podmínkou vzešlou už z územního řízení.

U těchto požadavků na technicistní a podrobný popis je viditelný dvojitý přístup odvolatelek – samy často nezformulovaly nic konkrétního (kde je plůdkový rybník, jaké konkrétní zvláště chráněné druhy živočichů či rostlin se údajně vyskytují přímo na jejich pozemcích nebo přes ně migrují, jaké ekologicky pěstované plodiny jsou údajně náchylné a na co konkrétně), nebo je textace odvolání obecnou floskulí (např. bod 33. odvolání). Navzdory tomuto svému přístupu napadenému rozhodnutí často vytýkají, že je nekonkrétní nebo neurčité a vyžadují mnohdy enormní podrobnost.

K dílčí námitce či zmínce, že krajský úřad neměl podložené, že se v zájmovém území nevyskytují zúrodnění schopné vrstvy podorniční vrstvy, ministerstvo uvádí následující:

Jedná se o skutkové zjištění, nikoliv o výsledek právního posouzení věci.

Krajský úřad zřetelně převzal toto skutkové zjištění ze závazného stanoviska. Odvolatelky pouze uvedly, že zjištění není podložené. S uvedeným závazným stanoviskem však měly možnost se seznámit – krajský úřad ho identifikoval v podmínce č. 17 a také ho vypsals mezi podklady pro vydání napadeného rozhodnutí na str. 27.

Podkladem pro jeho vydání, jakož i dokladem v dokladové části dokumentace (část E) byl **pedologický průzkum** (dokumentace k odnětí ze zemědělského půdního fondu, 02/2023). Tento průzkum, resp. dokumentace, je zpracovaná dostatečně podrobně, včetně příloh má zpráva 238 stran (+ tabulkové části na dalších 86 stran). Na str. 17 zprávy je srozumitelně a přezkoumatelně uvedeno, že průzkum hloubky orniční vrstvy za účelem stanovení mocnosti humózního a zúrodnění schopného horizontu byl proveden **sondami na 114 místech**; „*podorničí není uváděno, v tomto regionu je buď příliš kamenité nebo jílovité a není vhodné pro zemědělské využití.*“

Toto skutkové zjištění, které je přezkoumatelně a adekvátně podložené a které nevyvolává žádné pochybnosti, odvolatelky rozporují pouhým obecným tvrzením, že není podložené. Takové obecné tvrzení ovšem není způsobilé zpochybnit výše uvedené skutkové zjištění, odvolatelky nepřišli s vůbec žádným průzkumem, aby alespoň vznikly pochybnosti o stavu podorniční vrstvy. Takový požadavek přitom není tzv. nesplnitelným důkazním břemenem, jelikož se jedná o jejich pozemky, na kterých jim nic nemohlo (objektivně) bránit provést sondy, které by skutkové zjištění o stavu podorniční vrstvy potvrdily, anebo vyvrátily.

Ministerstvo tedy nemělo nejmenší důvod pochybovat o tomto závěru ani vyvolávat přezkoumání souhlasu s odnětím ze ZPF Ministerstva životního prostředí podle § 149 odst. 7 správního řádu (k nepotřebnosti tohoto postupu u nepodložených námitek vizte např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. **30 A 15/2019-107** ze dne 18.02.2021, publikovaný pod č. 4194/2021 Sb. NSS).

K melioracím:

Ministerstvo uznává, že kdyby krajský úřad popsal stavební objekty, které řeší úpravy meliorací nebo melioračních odpadů (SO 38x, 39x) odvolatelky by třeba odvolací námitky ani neuplatily. Na druhou stranu odvolatelky nemohly objektivně nabýt dojem, že ŘSD a krajský úřad nijak neřeší meliorace, jelikož v dokumentaci jsou tyto SO zavedeny a krajský úřad je vypsals ve výrokové části napadeného rozhodnutí alespoň výčtem (str. 6).

Jelikož odvolatelky pouze obecně namítly, že záměr ohrozí „*meliorační poměry v území*“ a nesouhlasily s údajnou nekonkrétností podmínky ze souboru podmínek č. 17, ministerstvo primárně odkáže na doplněný popis SO 38x a 39x do výrokové části napadeného rozhodnutí, u čehož není důvod znovu vypisovat totéž. Z popisu stavebních objektů je dostatečné zjevné, že všechny meliorace (ať už hlavní, nebo podrobná odvodňovací zařízení – POZ) nezůstanou neřešena, a záměr tedy obsahuje opatření k zajištění (obnovení) jejich funkčnosti.

Ministerstvo rovněž uvážilo na základě odvolací námitky, že by bylo správné, aby krajský úřad zahrnul do podmínek napadeného rozhodnutí také stanovisko Státního pozemkového úřadu zn. SPU 411913/2022 ze dne 06.12.2022 (platné pět let od vydání), které sice citovalo jako podklady pro vydání rozhodnutí, ale nic konkrétního z něj nevyvodil. Jelikož se týká dotčení melioračních staveb a vydal ho odborný subjekt, ministerstvo ho pokládá vzhledem k pochybám odvolatelek o zachování funkčnosti staveb (zařízení) k melioracím za podstatnější podklad, a proto změnilo napadené rozhodnutí tak, že do něj doplnilo relevantní podmínky.

Závěrem ministerstvo podotýká, že toto územní řízení se sice vede podle právní účinné do 31. 12. 2023, ale vzhledem k nynějšímu datu je více než jasné, že potřebné zásady do POZ budou provedeny za účinnosti nové právní úpravy, která nově upravuje i strpění změny POZ (§ 2h odst. 5 liniového zákona, ve znění účinném od 01.01.2024).

IV. 7.

Zvláště chráněné druhy:

Námitka není důvodná.

Rozhodnutí o povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů, které vydal KÚ OŽPZ pod č. j. **KK/2745/ZZ/21-27 ze dne 13.09.2022** (platné do 31.12.2031) pro celý záměr „D6 – Karlovarský kraj“.

Podobnou otázkou se ministerstvo zabývalo v ÚR pro sousední úsek a odvolatelkám vysvětlilo, že výjimka pro zvláště chráněné druhy se vydává ve formě rozhodnutí [srov. § 77a odst. 5 písm. o) zákona o ochraně přírody a krajiny, ve znění účinném do 31.12.2023]. Ve formě závazného stanoviska se vydává jen tehdy, pokud jde o zvláště chráněné druhy, které byly nově zjištěné až po zahájení řízení podle stavebního zákona (srov. § 56 odst. 6 zákona o ochraně přírody a krajiny). Řízení o výjimce ze zákazů u zvláště chráněných druhů sice musí být podkladem pro vydání územního rozhodnutí [§ 86 odst. 2 písm. b) stavebního zákona], ale to neznamená, že řízení, ve kterém ho orgán ochrany přírody vydá, má identický okruh účastníků jako územní řízení. Účastníky řízení, ve kterém bylo vydáno, byl žadatel, vlastníci pozemků dotčených kompenzačními opatřeními a dva ekologické spolky. Odvolatelky nemají právo účastnit se každého postupu, který úzce či šířeji souvisí se záměrem.

K tomu ministerstvu dodává, že jemu ani krajskému úřadu nepřísluší hodnotit, zda KÚ OŽPZ jako orgán ochrany přírody, který toto řízení vedl, vymezil správně okruh účastníků řízení, pouze jako svůj názor uvede, že se ještě nesetkalo s výkladem, že by výskyt zvláště chráněného druhu živočicha nebo rostliny na něčím pozemku zakládal právo na účast osoby, která má k pozemku věcné právo. Předmětem a smyslem řízení podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny je posoudit otázku, zda ten, kdo zamýšlí škodlivý zásah, získá veřejnoprávní oprávnění podle tohoto zákona, aby nemusel dodržovat všechny zákonné zákazy, které jinak platí, a aby tyto úlevy (výjimky) byly konkrétně závazně stanoveny (např. že může živočichy rušit nebo neúmyslně usmrtit).

KÚ OŽPZ vymezil jako účastníky ŘSD (§ 27 odst. 1 správního řádu), pět fyzických osob a obec Andělská Hora (§ 27 odst. 2 správního řádu, neboť se jich týkaly tzv. kompenzační opatření) a dva ekologické spolky a zbylé obce v trase D6 (§ 27 odst. 3 správního řádu ve vazbě na § 70 odst. 2 a 3 a § 71 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny). Rozhodnutí KÚ OŽPZ přezkoumalo Ministerstvo životního prostředí a v rozhodnutí č. j. MZP/2023/530/22 ze dne 06.01.2023 uvedlo tentýž okruh účastníků.

I kdyby však snad měly být odvolatelky účastníky řízení o výjimce, v žádném případě by nebyly účastníky podle § 27 odst. 1 správního řádu, tzn. že by se proti rozhodnutí nemohly už včasné odvolat (§ 84 odst. 1 správního řádu) a rozhodnutí o výjimce by bylo i v takovém hypotetickém případě stále způsobilým podkladem pro nyníjší územní řízení.

Podmínky těchto rozhodnutí o výjimkách se obvykle nepřebírají do územních rozhodnutí, neboť mají formu rozhodnutí, která jsou samostatně závazná (§ 73 odst. 2 správního řádu), což rozlišuje i vyhláška č. 503/2006 Sb., podle jejíhož § 9 odst. 2 písm. a) se předpokládá (zjevně z výše uvedeného důvodu) převzetí podmínek uvedených v závazné části závazného stanoviska dotčeného orgánu, popřípadě vyplývající z výsledku řešení rozporů; o rozhodnutích dotčených orgánů nehovoří.

Ministerstvo tedy ani nežádalo o přezkum podle § 149 odst. 7 správního řádu, jelikož ten se vztahuje jen na přezkum závazných stanovisek.

[Pro úplnost, pro obecnou ochranu platí obecná ochrana (zejména § 4, 5 a 5a zákona o ochraně přírody a krajiny), tudíž krajský úřad ani žadatel nebyli povinni řešit konkrétně ochranu každého myslitelného druhu – forma ochrany je stanovena zákonem. Neexistence podmínky nebo nějakého opatření neznamena, že žadatel může navrhnout a provádět stavbu, jak se mu zachce.]

IV. 8.

Nevyždření změny oproti dosud platnému územního rozhodnutí:

Bod 26. b) odvolání je evidentně reliktem, který vznikl tak, že právní zástupce odvolatelek vyšel z textu odvolání proti územnímu rozhodnutí k sousednímu úseku, kde se však vedlo řízení o změně původního územního rozhodnutí [v tamějším odvolání téměř shodný text v bodě 11. b)]. Nyní projednávaný úsek nemá žádné platné územní rozhodnutí a vede se „standardní“ územní řízení, nikoliv územní řízení o změně územního rozhodnutí (§ 94 odst. 1 a 4 stavebního zákona). Fakticky tedy **nejde o námitku**.

IV. 9.

Aktuálnost podkladů

IV. 9. 1. Obecně k platnosti stanovisek a závazných stanovisek:

Bude-li ministerstvo citovat z odvolání, námitka zněla na prověření „*platnosti DOSSů*“, které odvolatelky definovaly v bodě 23. odvolání jako dotčené orgány a správce sítí. Ministerstvo s touto zavádějící nepřesností pracovat nebude, ale bude rozlišovat **dotčené orgány** (které mají často ve spojení s dovětkem „státní správy“ v hantýrce zkratku DOSS) a vlastníky či správce veřejné dopravní a technické infrastruktury (dále jen „**vlastník VDTI**“).

Odvolatelky zkritizovaly, že krajský úřad zohledňoval požadavky dotčených orgánů, ale požadavky odvolatelek nepromítl ani jednou, aniž by to dostatečně odůvodnil.

Za prvé, postavení dotčených orgánů je jiné – závazná stanoviska jsou, jak název napovídá, závazná, tudíž je triviální zdůvodnit, proč je převzal. Nezávazná vyždření (stanoviska) se obvykle také přejímají, byť to není povinností, jelikož se vyjadřují k nějaké odborné otázce (tj. pomáhají správnímu orgánu s posouzením nějaké otázky implicitně dle § 56 správního řádu). Takto krajský úřad např. převzal podmínky z koordinovaného stanoviska Magistrátu města Karlovy Vary (soubor podmínek č. 8), které stran ochrany nekácené zeleně a obecných povinností mělo charakter vyždření dle § 65 zákona o ochraně přírody a krajiny. Tento přístup **nebyl nezákonný**.

Právní základ pro zohlednění požadavků účastníků ve formě podmínky (pokud není důvod k zamítnutí žádosti) poskytuje § 92 odst. 1 stavebního zákona a § 9 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 503/2006 Sb. Tato ustanovení nejsou příliš konkrétní, tj. stavební úřady mají poměrně volnost, co „přetaví“ do formy podmínky, neboli v takovém případě závisí rozhodnutí na správním uvážení. Výsledek správního uvážení může odvolací správní orgán přezkoumat k námitce. Takto ministerstvo učinilo v jiných pasážích tohoto rozhodnutí a některé požadavky zahrnulo do napadeného rozhodnutí jeho změnou. Zde se tedy tomuto tématu nebude věnovat a zaměří se pouze na namítané neproověřené aktuálnosti.

IV. 9. 2. Závazná stanoviska dotčených orgánů:

Shodně jako bod 26. b) odvolání působí tato dílčí odvolací námitka pod bodem 26. c) jako relikty z odvolacího řízení k sousednímu úseku, kde odvolatelky uplatnily opět velmi podobnou odvolací námitku v bodě 11. c).

Změna dokumentace automaticky neznamená, že žadatelé o vydání rozhodnutí musejí automaticky požádat o vyjádření všechny vlastníky VDTI a dotčené orgány, anebo že má ve fázi už vedeného řízení stavební úřad učinit totéž.

Touto otázkou se také zabýval Krajský soud v Ostravě (rozsudek č. j. **39 A 7/2023-92**, odst. 18.), kde souhlasil s názorem ministerstva. Jelikož však jen odkázal na argumentaci ministerstva v naříkaném rozhodnutí, která tak není ze zveřejněného rozsudku zřejmá, ministerstvo uvádí kompletní shrnutí:

*„Ministerstvo nesouhlasí s obecným (implicitním) východiskem, že aktualizace dokumentace vyvolává automaticky potřebu aktualizovat závazná stanoviska. Dokumentace (nikoliv projektové dokumentace, jde o územní řízení – srov. § 158 odst. 1 a 2 stavebního zákona; pozn. ministerstva) se mohou měnit různými způsoby. Např. se mění jen v popisných částech průvodní zprávy anebo souhrnné technické zprávy, nebo zčásti v umístění stavby (výkresy, dokumentace objektů atd.). Změny tedy mohou být podružné i zásadní. **Objeví-li se na titulní straně dokumentace nebo její části údaj o revizi, rozhodně nejde o důvod, aby stavební úřady bez rozmyslu vyžadovaly rozeslání revidované dokumentace všem dotčeným orgánům.** Revize dokumentace pouze indikuje, že je potřeba se zabývat podstatou změny a posoudit, zda se mohla dotknout nějakého veřejného zájmu, resp. zda k němu může mít potenciálně nějaký vztah.*

*Principiálně stejné východisko zastává rovněž NSS (vizte nedávný rozsudek č. j. **4 As 139/2022-45 ze dne 18.01.2022**, odst. [28] a [29]).*

*Odvolatelé také opomíjejí, že na tento případ dopadá § 89 odst. 1 stavebního zákona, podle něhož platí: **Závazná stanoviska, která mohou dotčené orgány uplatňovat podle § 4 odst. 4, a námítky účastníků řízení a připomínky veřejnosti musí být uplatněny nejpozději při ústním jednání, případně při veřejném ústním jednání, při kterém musí být nejpozději uplatněny také připomínky veřejnosti; jinak se k nim nepřihlíží. Jestliže dojde k upuštění od ústního jednání, musí být závazná stanoviska dotčených orgánů podle § 4 odst. 4 a námítky účastníků řízení a připomínky veřejnosti uplatněny ve stanovené lhůtě; jinak se k nim nepřihlíží.***

*Podle § 4 odst. 4 stavebního zákona je dotčený orgán vázán svým předchozím stanoviskem nebo závazným stanoviskem. Navazující stanoviska nebo navazující závazná stanoviska mohou dotčené orgány v téže věci uplatňovat **pouze na základě nově zjištěných a doložených skutečností, které nemohly být uplatněny dříve a kterými se podstatně změnily podmínky, za kterých bylo původní stanovisko nebo závazné stanovisko vydáno, nebo skutečností vyplývajících z větší podrobnosti pořízené územně plánovací dokumentace nebo podkladů pro rozhodnutí nebo jiný úkon orgánu územního plánování nebo stavebního úřadu podle tohoto zákona, jinak se k nim nepřihlíží.***

Od tohoto závěru se ministerstvo nemá důvod odchylovat, jelikož jde o stejný případ (§ 2 odst. 4 správního řádu) a právní názor ministerstva prošel soudním přezkumem.

Krajský úřad v napadeném rozhodnutí v podmínce IV. 2. hovoří o dokumentaci z **08/2022**. O stejném datu hovoří **KÚ OŽPZ** v revizním závazném stanovisku ze dne 02.07.2024 ve věci vodoprávního souhlasu (stejně jako prvoinstanční **Magistrát měst Karlovy Vary** v závazném stanovisku ze dne 11.01.2023), v prvoinstančním závazném stanovisku ze dne 16.07.2024 k dotčení významných krajinných prvků v EVL Doupovské hory (stejný odbor vydal revizní závazná stanoviska ze dnů 28.06.2024 a 04.07.2024 ve věci kácení dřevin, ze dne 01.10.2024 ve věci významných krajinných prvků mimo CHKO a EVL a ze dne 26.09.2024 ve věci krajinného rázu mimo CHKO a přezkoumávaná závazná stanoviska výslovně označila dokumentaci z 08/2022).

O stejné verzi dokumentace hovoří také **Ministerstvo zemědělství** jako orgán státní správy lesů v revizním závazném stanovisku ze dne 11.07.2024, **Ministerstvo životního prostředí** jako orgán ochrany ZPF v závazném stanovisku ze dne 13.03.2023, zdejší **ministerstvo** v závazném stanovisku ze dne 28.11.2022, **odbor dopravy a silničního hospodářství krajského úřadu**, jako silniční správní úřad v závazných stanoviscích ze dnů 28.11.2022 a 11.01.2023 a v rozhodnutích ze dnů 16.02.2023 a 20.02.2023, **Magistrát města Karlovy Vary** jako orgán územního plánování v závazném stanovisku ze dne 16.12.2022, jako orgán ochrany přírody a krajiny v závazných stanoviscích ze dnů 01.02.2023 a 30.01.2023, **Krajská hygienická stanice Karlovarského kraje** v závazném stanovisku ze dne 09.12.2022, **Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje** ve stanoviscích ze dne 10.01.2023, 27.01.2023, 01.12.2022 a 10.02.2023

Ministerstvo zdravotnictví z hlediska ochranných pásem lázeňského místa v novém závazném stanovisku ze dne 11.06.2024 výslovně uvedlo, že od původních závazných stanovisek

z let 2021 a 2022 dokumentace doznala změny v km cca 6,500 (řešení přemostění dálnice), kde se kvůli památkové ochraně kostela změnilo několik stavebních objektů. O úpravě tedy vědělo a vydalo závazné stanovisko téměř shodného znění.

Ministerstvo životního prostředí také pracovalo se změnami (ovšem se změnami mezi dokumentací EIA a dokumentací pro vydání rozhodnutí o umístění stavby), změny popsal, vyhodnotilo a vydalo souhlasné verifikační závazné stanovisko; identifikovat změny je podstatou postupu podle § 9a odst. 6 zákona EIA (hlavní změna nastala kvůli původně nesouhlasnému závaznému stanovisku orgánu státní památkové péče, který byl právě iniciátorem změny dokumentace, se kterou posléze souhlasil v upravené verzi u stavebních objektů v blízkosti kostela).

Agentura ochrany přírody a krajiny, **Správa CHKO Slavkovský les** (dále jen „Správa CHKO“) pro své potřeby opatřila upřesnění, aby byly zřejmé parametry dřevin v CHKO podle vyhlášky č. 189/2013 Sb. a na jeho základě vydala změnové revizní závazné stanovisko ze dne 06.09.2024. Správa CHKO tedy také zohlednila novoty (které se navíc týkaly výhradně její působnosti, tudíž toto upřesnění nemusely vidět jiné dotčené orgány).

Jen **VLÚ** byl dotčeným orgánem, který viděl původní dokumentaci, ovšem jelikož vydal závazné stanovisko z hlediska 50m ochranného jediného lesního pozemku parc. č. 328 v k. ú. Žalmanov a zde se záměr z hlediska dotčení 50m ochranného pásma lesa nijak nezměnil, bylo by naprostým formalismem vyžadovat nové závazné stanovisko.

Závěrem ministerstvo poukazuje na skutečnost, že žádný dotčený orgán neuplatnil tzv. navazující závazné stanovisko podle § 4 odst. 4 ve vazbě na oznámení o zahájení řízení (§ 89 odst. 1 stavebního zákona), které slouží právě k posouzení novot, ani nepodal podnět k provedení přezkumného řízení (§ 136 odst. 4 správního řádu).

Stanoviska (vyjádření) vlastníků VDTI:

Ministerstvo se platností stanovisek vlastníků VDTI již ve své praxi podrobně zabývalo a tento právní názor přezkoumaly Krajský soud v Ostravě a NSS (rozsudky č. j. **39 A 7/2023-92** ze dne 22.11.2023 a č. j. **8 As 275/2023-86** ze dne 22.02.2024). Pro stručnost ministerstvo neopakuje všechny závěry, ale tu část, kterou považoval NSS za stěžejní – vizte odst. [25] jeho rozsudku a heslovitě základní východiska:

- stanovisko vlastníka VDTI musí být platné ke dni podání žádosti
- dále je však „normálním“ účastníkem řízení, který si hájí svá věcná práva k VDTI a ve fázi řízení jsou jeho požadavky materiálně námitkami (usnesení tzv. zvláštního senátu č. j. Konf 54/2017-11 ze dne 25.09.2018)
- skutečnost, že provozování VDTI je v drtivé většině ve veřejném zájmu, neznamená, že vlastník VDTI by měl mít silnější postavení než dotčený orgán, jelikož i ten hájí veřejný zájem a platí pro něj koncentrace řízení
- pro vlastníka VDTI tedy platí koncentrace včetně § 82 odst. 4 správního řádu.

V nyní projednávané věci jsou požadavky odvolatelek dokonce mnohem více zaměřené na ochranu obecné zákonnosti, než tomu bylo ve věci rozsouzené výše uvedenými soudy, neboť se domáhají ověření platnosti všech stanovisek obecně. V tamější kauze šlo přitom v podstatě o „bodový“ záměr střediska správy a údržby dálnice D10 a oddělení dálniční policie. Tamější žalobce přesto neuspěl s tím, že údajně nebyly aktuální požadavky vlastníka veřejné technické infrastruktury, která se nacházela v blízkém městysu přes dálnici D10.

Nyní se odvolatelky fakticky domáhají ochrany VDTI, resp. se snaží hájit zájmy vlastníků VDTI, kteří neshledali žádný problém s aktuálností svých požadavků (protože žádné nové požadavky neuplatnili ani se neodvolali). Takový postup však není možný kvůli omezení věcného zaměření námitek podle § 89 odst. 4 stavebního zákona.

Takové výhrady nejsou námitkami, ale nanejvýš jakýmsi upozorněním. Veškeré výtky uvedené v odvolání jsou ale obecné, zaměřené jen na konstatování, že krajský úřad „*neprovedl platnost předložených DOSSů k okamžiku vydání Napadeného rozhodnutí*“. Takto obecné upozornění nemůže vyvolat neomezeně podrobné prověřování. Ministerstvo proto na stejné úrovni obecnosti konstatuje, že vlastníci VDTI dali stanoviska (vyjádření), byli účastníky řízení (a byli poučeni v oznámení o zahájení řízení o způsobu doručování a uplatňování námitek), ve kterém mohli do zkoncentrování řízení krajskému úřadu uvést (namítat), že se případně změnilo okolnosti vydání jejich stanoviska, vlastnosti VDTI, nebo že původně případně propadlé stanovisko už nelze

za stejných podmínek prodloužit a bylo by třeba stanovit (zčásti) jiné podmínky. Žádné takové podání není ve spise obsažené. Ministerstvo tudíž vychází z faktu, že i kdyby snad uplynula platnost nějakého stanoviska vlastníka VDTI, dal svou procesní pasivitou (implicitně) najevo, že nemá žádné nové požadavky a původní stanovisko podle § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, resp. vyjádření podle § 2 odst. 8 liniového zákona se nestalo obsoletním. Vzhledem k § 2 odst. 8 liniového zákona ministerstvo dodává, že toto ustanovení obsahuje speciální institut vyjádření vlastníka VDTI, které nahrazuje smlouvu s vlastníkem VDTI. Jelikož smlouvy s vlastníky obvykle byly uzavírané jako smlouvy o smlouvě budoucí s povinností následného uzavření smlouvy o vybudování nové nebo úpravě stávající VDTI, logicky zde dal zákonodárce implicitně najevo, že nahrazuje-li vyjádření časově neomezenou smlouvu (soudně se lze domáhat nahrazení projevu vůle), nemůže být vyjádření vlastníka VDTI časově omezené.

Krajský úřad navíc stanovil ve výroku **VI.** podmínku **5.**, která ukládá žadateli prověřit polohu stávajících sítí technického vybavení a že projektová dokumentace musí respektovat podmínky správců této infrastruktury (myšleny podmínky k tomuto dalšímu stupni projektové přípravy, kdy už jsou známé větší technické detaily). Krajský úřad také převzal požadavky vlastníků VDTI do podmínek **č. 18–20.**

Podle § 92 odst. 1 části věty první před středníkem stavebního zákona stavební úřad územním rozhodnutím schvaluje navržený záměr, vymezí pozemky pro jeho realizaci, případně stanoví podmínky pro dělení nebo scelování pozemků, a stanoví podmínky pro využití a ochranu území, **podmínky pro další přípravu a realizaci záměru**, zejména pro projektovou přípravu stavby.

Podle § 9 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 503/2006 Sb., dále obsahuje rozhodnutí o umístění stavby **v odůvodněných případech další podmínky pro projektovou přípravu stavby.**

Krajský úřad tedy neučinil nic jiného, než že na základě právních předpisů zohlednil ve formě podmínek požadavky ČEZ Distribuce, a. s., z jeho vyjádření. Takový postup tedy není nezákonný.

U podmínky č. 18 sice odvolatelky namítly, že krajský úřad pochybil, ovšem to nemá vliv. Podmínka je požadavkem ČEZ Distribuce, a. s., který dle názoru ministerstva ví lépe než odvolatelky, jak chránit svou technickou infrastrukturu, protože jistě zná její technické detaily lépe.

Krajský úřad také nemohl rozhodnout o dotčení jejího ochranného pásma; jednoduše proto, že stavební úřad žádným výrokiem takto nerozhoduje. Je-li dotčeno ochranné pásmo, vyjádří se (dá stanovisko) vlastník elektroenergetického vedení (§ 46 odst. 8 nebo odst. 11 energetického zákona) a stavební úřad požadavek zváží, jelikož nejde o závazné stanovisko; jde však o odborné stanovisko, proto zpravidla není důvod jej nepřevzít.

Podmínka, proti níž odvolatelky brojí, zní: *„Vzhledem k existenci nadzemních energetických zařízení, je povinností Stavebníka nebo Žadatele, je-li Stavebníkem, nechat s dostatečným časovým předstihem geodeticky zaměřit distribuční soustavu VN z důvodu jejího přesného umístění.“*

V podmínce tedy nejde o to, že by nikdo nevěděl, kde se **nadzemní** vedení vysokého napětí nachází, ale o to, aby po geodetickém zaměření bylo známo jeho **„přesné umístění“**. To se stalo ostatně už pro účely zpracování dokumentace, jelikož ve výkresech jsou jasně zakreslené polohy vedení a stožárů (což uvedl i žadatel ve vyjádření k odvolání).

Stavební objekty z řady 400, jichž se týká podmínka (tj. nadzemní vedení VN ve vlastnictví ČEZ Distribuce, a. s.) jsou SO: 410, 411, 412, 413, 414, 415, 431.

Pozemků **Farmy se týká SO 412** v k. ú. Žalmanov. Tento SO zahrnuje drobnou přeložku stávajícího vedení tak, aby vedení křížilo v lepším úhlu navrženou dálnici (téměř kolmo). Ve výsledku bude pozemek Farmy parc. č. 15/1 zatížen méně (tento pozemek Farma ani neuvedla v úvodním výčtu v odvolání), totéž platí pro parc. č. 15/5; z tohoto pozemku bude vedení tzv. „vymístěno“, což se sice projeví dotčením naprosto okrajové části pozemku parc. č. 441/4, ale tento velký pozemek (25.284 m²) bude dotčen přeložkou naprosto marginálně na okraji, který je už dnes velmi blízko silnici I/6.

Farmy se týká SO 431 v k. ú. Andělská Hora. Tento SO je z hlediska dotčení naprosto triviální, přeložení se týká velmi krátké části mezi sloupy č. 32 a 33 úplně v rohu pozemku Farmy parc. č. 1480 při komunikaci na parc. č. 1507. Už dnes se zde nachází nadzemní vedení NN, tudíž velice malá změna jeho trasy nijak nezmění využití tohoto pozemku, který má výměru 33.473 m².

Pro úplnost ministerstvo dodává, že k přeložkám distribuční soustavy není třeba souhlas vlastníka dotčeného pozemku, jelikož vyvolaná přeložka jako stavba související s dálnicí je veřejně

prospěšná (§ 17 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích), a navíc je veřejně prospěšná sama o sobě [§ 2 odst. 2 písm. a) bod 1. a § 47 energetického zákona].

Zájem na ochraně sítí **technické infrastruktury** tedy není ohrožen; pro odvolatelky se přeložkami nic nemění.

Zbylé obavy odvolatelek o platnost stanovisek vlastníků technické infrastruktury naznačující, že odvolatelky pokládají za důležité „překontrolovat“, zda vlastníci technické infrastruktury neměli být jako subjekty znalé své vlastní infrastruktury ostražitější, nejsou opodstatněné. Záměr zasahuje k velké části do řídce osídleného území, tudíž z hlediska technické infrastruktury krajský úřad převzal kromě ČEZ Distribuce, a. s., ještě požadavky společností CETIN, a. s., a Vodárny a kanalizace Karlovy Vary, a. s. Jejich stanoviska byla platná do 06.01.2024, 10.01.2025 a bez omezení (v uvedeném pořadí), tj. platila ještě dlouho po zkoncentrování řízení, což není nezákonné ve smyslu výše zmíněných rozsudků Krajského soudu v Ostravě č. j. 39 A 7/2023-92 ze dne 22.11.2023 a NSS č. j. 8 As 275/2023-86 ze dne 22.02.2024.

Ochrana **dopravní infrastruktury** je jednodušší, poněvadž dotčená veřejná dopravní infrastruktura je ve vlastnictví žadatele, Karlovarského kraje (Správy a údržby silnic Karlovarského kraje, p. o.) nebo obcí a je na rozdíl od podzemní technické infrastruktury vidět a nemění se tak dynamicky. Žádný z těchto subjektů, se kterými jak krajský úřad, tak ministerstvo jedná jako s účastníky, nic neuplatnil do zkoncentrování řízení. Zčásti se její ochranou zabývaly rovněž silniční správní úřady podle kategorie pozemní komunikace jako dotčené orgány podle zákona o pozemních komunikacích. Jejich závazná stanoviska nebo rozhodnutí jsou platná (vizte výše), resp. neuplatnily žádná navazující závazná stanoviska podle § 89 odst. 1 stavebního zákona.

Ministerstvo tedy shledalo námitku **nedůvodnou**.

IV. 10.

Ochrana přírody (kromě zvláště chráněných druhů a dřevin)

Pozemky odvolatelek se rozumějí ty ve smyslu jejich zkratky v úvodu odvolání; v kontextu nich se tedy ministerstvo zabývalo odvolací námitkou.

V obou případech nelze odvolatelkám příliš vytýkat, že podmínky považovaly za nekonkrétní. Nekonkrétnost však nezpůsobila vada podmínek přebíraných dvou závazných stanovisek, ale krajský úřad, který sice podmínky převzal, ale dostatečně nevyjádřil jejich kontext. Ministerstvo tedy nepožádalo o přezkum závazných stanovisek podle § 149 odst. 7 správního řádu, neboť šlo čistě o **nedorozumění, které vyvolal krajský úřad**.

K **podmínce č. 7** napadeného rozhodnutí: Podmínka nestanoví neurčitě ochranu území „významných krajinných prvků na hranici Pozemků Odvolatelů“, neboť se jich vůbec netýká. To by se však odvolatelky dozvěděly tehdy, kdyby krajský úřad lépe uvedl kontext podmínky. Dotčený orgán ochrany přírody a krajiny totiž podmínkami reguloval záměr z hlediska zásahu do významných krajinných prvků právě jen v evropsky významné lokalitě Doupovské hory – konkrétně šlo o zásahy do lesa (Tašovického lesa) a vodního tok (přemostění Lomnického potoka v k. ú. Horní Tašovice).

Oba tyto významné krajinné prvky v evropsky významné lokalitě jsou velmi vzdálené od pozemků odvolatelek a vzhledem k funkci Tašovického lesa a smyslu ochrany koryta Lomnického potoka nemají evidentně žádný vztah k hmotným právům odvolatelek. Odvolatelky brojily proti této podmínce jen proto, že podmínka působí velmi obecně na jakékoliv lesy a významné krajinné prvky, což způsobil nechtěně krajský úřad. Ministerstvo podmínku zpřesnilo změnou napadeného rozhodnutí.

K **podmínce č. 10** napadeného rozhodnutí: Krajský úřad ze závazného stanoviska Vojenského lesního úřadu (dále jen „VLÚ“) převzal sice správně tyto podmínky:

- *Dodržovat základní povinnosti ochrany pozemků určených k plnění funkcí lesa, uvedených v ustanovení § 13 odst. 3 lesního zákona.*
- *Během stavby nebude poškozován okolní lesní pozemek, na lesní pozemek nebude vyvážen stavební odpad ani výkopová zemina.*
- *Během stavby nedojde na lesních pozemcích VLS ČR, s. p., bez jeho vědomí ke kácení nebo poškozování stromů, nebo porušení kořenového systému vzrostlých stromů.*

ovšem mechanickým převzetím podmínek mimo kontext celého závazného stanoviska VLÚ založil **dosti zavádějící vyznění** této podmínky (převzetí je jinak samozřejmě správně). Podmínka č. 10

totiž takto působí, že VLÚ stanovil pro ochranu „*okolního lesního pozemku*“ a že na něj nesmí být vyvážen stavební odpad ani zemina. Jenže ze zbytku závazného stanoviska VLÚ, z něhož krajský úřad nic nevedl, vyplývá, že VLÚ nechtěl (a ani nemohl kvůli chybějící věcné příslušnosti) chránit jakékoliv okolní lesní pozemky, nýbrž lesní pozemek **parc. č. 328 v k. ú. Žalmanov, který je vůči záměru sousední** (stávající komunikace na pozemku parc. č. 997/2 bude zrušena a rekultivována, nová komunikace – SO 121 – je navržena ještě o něco dále od lesního pozemku).

Závazné stanovisko tedy nebylo vadné a jeho podmínka byla konkrétní, ale výtka odvolatelek byla důsledkem nepřesnosti, kterou způsobil krajský úřad. Odvolatelek se činnost VLÚ netýká a týkat nemohla, jelikož jejich pozemky nejsou hájitelné VLÚ, který je věcně příslušný jen u „vojenských lesů“.

Ministerstvo tento svůj názor prezentovalo nadřízenému orgánu VLÚ – Ministerstvu zemědělství, které se s tímto vysvětlením plně ztotožnilo a souhlasilo, že tento typ nedorozumění se nenapravuje postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu (vyjádření č. j. MZE-51876/2024-1621 ze dne 11.07.2024, pol. č. 20 spisu).

Ministerstvo tedy upravilo znění podmínky tak, aby byl jasný kontext, co VLÚ chránil a co krajský úřad ve skutečnosti převzal za podmínky.

Odvolatelky nesouhlasí s neurčitostí a nepřipustností **podmínky č. 11**. Ministerstvo do jisté míry **souhlasí**, ovšem problém není věcný, protože původní podmínky závazného stanoviska zestručnil krajský úřad, proto ministerstvo chápe odvolatelky, že nebylo zrovna jasné, jakých výjimek se podmínka týká.

Podmínka zní:

„V dostatečném předstihu před započítím stavby budou vyřízeny všechny nezbytné výjimky ze zákona. Výjimka musí být pravomocná a vykonatelná před vlastním započítím stavby.“

Správa CHKO však ve skutečnosti stanovila v závazném stanovisku:

„V dostatečném předstihu před započítím stavby budou vyřízeny všechny nezbytné výjimky ze zákona (zavedená zkratka pro zákon o ochraně přírody a krajiny – pozn. ministerstva). Zde konkrétně se jedná o výjimku podle ustanovení § 43 odst. 1 zákona ze zákazů uvedených v § 26 odst. 1 písm. c) a f) zákona. Výjimka musí být pravomocná a vykonatelná před vlastním započítím stavby.“

Vadné je tedy vyznění podmínky po nepřesné korekci krajským úřadem, která zrovna v tomto případě dosti změnila kontext, čímž krajský úřad nedostal požadavku § 50 odst. 4 a § 149 odst. 1 správního řádu. Ministerstvo **změnilo** napadené rozhodnutí tak, aby podmínka byla **přesným požadavkem** Správy CHKO.

Nešlo však o jakékoliv předem neznámé výjimky, ale o přesně definované výjimky ze zákazů ve zvláště chráněných územích (§ 43), tj. cca od km 6,7 po konec úseku v cca 7,3 (hlavní trasa, dílčí SO ještě o něco dále přesahují staničení). Správa CHKO konkrétně uvedla, že záměr (ve třetí zóně CHKO Slavkovský les) potřebuje výjimku z těchto zákazů podle **§ 26 odst. 1 písm. c) a f)**:

- vjíždět a setrávat s motorovými vozidly a obytnými přívěsy mimo silnice a místní komunikace a místa vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody, kromě vjezdu a setrávání vozidel orgánů státní správy, vozidel potřebných pro lesní a zemědělské hospodaření, obranu státu a ochranu státních hranic, požární ochranu a zdravotní a veterinární služby
- stavět nové dálnice, sídelní útvary a plavební kanály.

První zákaz je triviální, neboť v územním řízení naprosto pochopitelně nemá smysl řešit, kdy a čím budou pověřené osoby žadatele či zhotovitele jezdit v CHKO mimo pozemní komunikace, jelikož to ŘSD zjevně nemůže podrobněji popsat.

Druhá podmínka by na první pohled mohla působit, že je lepší ji mít povolenou pro územní řízení, ale vzhledem k tomu, že zákonodárce v odstavci 2 se zákazy na území první zóny chráněných krajinných oblastí jasně rozlišil umístování a povolování nových staveb, očividně si byl vědom odlišnosti pojmů „*stavět*“ v prvním odstavci a „*umístovat a povolovat*“ ve druhém odstavci. Výjimka z tohoto zákazu je tudíž evidentně také smysluplná až v pozdějších fázích přípravy, kdy bude zřetelné, jakým způsobem se bude dálnice „*stavět*“.

Hlavně je podstatné, že sama Správa CHKO vyjádřila názor o této posloupnosti správních aktů, tedy nešlo o to, že by krajský úřad zvažoval, co je nebo není vadou žádosti, resp. zda tyto výjimky jsou předběžnou otázkou. Ministerstvo tudíž nevidí nic nepatřičného na tom, že Správa CHKO požaduje tyto dvě konkrétní výjimky získat v pozdější fázi přípravy záměru.

Ke zbytkové dílčí námitce, že budou ohroženy podmínky pro ptactvo, ministerstvu nezbývá než uvést, že na **jednořádkovou „námitku“** k ptactvu, lze odpovědět jen tak, že zákon o ochraně přírody a krajiny ukládá obecné povinnosti k ochraně ptáků, a KÚ OŽPZ jako dotčený orgán záměr posoudil z hlediska dotčení ptačí oblasti Doupovské hory. Závazné stanovisko EIA pakuložilo navrhnout clonící zdi (SO 765 a 766).

IV. 11.

Platnost napadeného rozhodnutí

Krajský úřad mohl stanovit pětiletou platnost napadeného rozhodnutí (§ 93 odst. 1 stavebního zákona). Je však pravda, že odůvodnění pojal velmi úsporně, téměř až odbytě. Protože úkolem odvolacího správního orgánu je mj. napravovat vady odůvodnění a podklady pro vydání napadeného rozhodnutí svědčí pro tuto prodlouženou platnost, ministerstvo napravilo tuto vadu odůvodnění a pětiletou lhůtu nezkrátilo.

Záměr se nachází některými částmi v CHKO Slavkovský les a EVL Doupovské hory. Ptačí oblast Doupovské hory je záměrem „lemována“ v okrajové části po celé trase (EVL a PO nejsou územně shodné), kde musí ŘSD rozpracovat a splnit požadavky ochrany přírody a krajiny, které jsou díky vyšší ochraně složitější (monitoringy, požadavky hodnocení podle § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny). Dle podmínky závazného stanoviska EIA musí ŘSD zajistit kompenzační opatření na malých vodních nádržích. Dle změnové podmínky ministerstva musí vyřešit obnovu nefunkční části lokálního ÚSES v k. ú. Andělská Hora.

Záměr musí být koordinován se sousedními úseky „D6 Karlovy Vary – Olšová Vrata“ a „D6 Žalmanov–Knínice“, první záměr je pravomocně umístěný, tj. je poměrně reálné, že skutečně bude realizovaný. Půjde zejména o propojení dočasnými komunikacemi a sladění zásad organizace výstavby. Záměr se dotýká kostela Nejsvětější Trojice s barokním hřbitovem, kde musí ŘSD respektovat zájmy státní památkové péče a z architektonického hlediska vyřešit detaily dílčích stavebních objektů v této lokalitě. Dle podmínky závazného stanoviska EIA s doplněním podrobného stavebně technického průzkumu + návrh monitoringu.

Součástí záměru je také několik stavebně netriviálních mostů, pro které bude třeba provést a vyhodnotit doplňkové geologické práce, které vzhledem k charakteru území nemusí být vždy vhodné provést v určité roční období, což platí i v souvislosti s ochrannými pásmy lázeňského místa. Dořešit se musejí také detaily ekoduktu, aby byl co nejvíce přírodě blízký a byla na něj správně naváděna zvěř. Není možné kdykoliv kácet, proto by doba na přípravu měla rozumně počítat s tím, že získání veřejnoprávních i soukromoprávních titulů k výstavbě a zadávací řízení veřejné zakázky nemusí vyjít do vhodného období a nebude ještě/už přípustné kácet.

Požadavky na majetkoprávní přípravu, kterou krajský úřad zmínil jako stručný důvod a která nebude patřit mezi nejjednodušší, jsou vcelku triviálně zřejmé z rozsahu seznamu hlavních účastníků podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, ačkoliv jich nejsou stovky jako v jiných územních řízeních, která ministerstvo vídá jako odvolací správní orgán.

Jelikož lhůta nemá představovat nepřiměřenou překážku v uskutečnění dalších administrativních či faktických kroků sledujících provedení záměru (srov. *mutatis mutandis* rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 55 A 78/2018-65 ze dne 04.10.2018, byť ke lhůtě dle § 3c liniového zákona), zhodnotilo ministerstvo, že závěr krajského úřadu **nebyl věcně nesprávný** a určení maximální délky nebylo zjevně nepřiměřené.

Doručování odvolatelkám:

Ministerstvo preventivně uvádí, že zná rozsudek NSS č. j. **6 As 285/2021-55** ze dne 07.12.2023 (č. 4566/2024 Sb. NSS), podle kterého se „vedlejšímu účastníkovi stavebního řízení, kterému bylo v prvním stupni doručováno veřejnou vyhláškou dle § 144 odst. 6 správního řádu, musí být poté, co podá odvolání, doručováno individuálně“. Tímto rozsudkem se však ministerstvo nemůže řídit, což není projev neúcty k rozhodnutím správních soudů, která jsou publikovaná ve Sbírce rozhodnutí NSS, ale jde o důsledek **odlišné právní úpravy**.

Šestý senát NSS totiž dospěl ke svého názoru v „obyčejném“ řízení podle stavebního zákona (konkrétně v územním řízení) ve věci bytového domu, pro které byla rozhodná právní úprava obsažená v § 87 odst. 1 stavebního zákona a v § 144 odst. 6 správního řádu, nikoliv právní úprava v liniovém zákoně. Tyto právní normy nebyly dle názoru NSS úplně jednoznačné, proto je vyložil tak, že odvolateli, který je vedlejším účastníkem řízení, se musí doručovat jednotlivě.

V nynějším řízení jsou odvolatelky účastníky z titulu § 85 odst. 2 písm. a), ale i b) stavebního zákona [podle písm. a) jsou terminologií správního řádu hlavními účastníky, podle písm. b) vedlejšími účastníky]. Mohlo by se tedy zdát, že se rozsudek šestého senátu uplatní tím spíše pro nynější odvolací řízení, jelikož jde dokonce o hlavní účastníky. Tak tomu ale není, neboť **§ 2 odst. 5 liniového zákona** obsahuje **speciální** úpravu, která je podstatně odlišná od té, která byla rozhodná pro právní posouzení šestým senátem NSS; tato speciální právní úprava zní:

V řízení podle tohoto zákona nebo stavebního zákona, které je řízením s velkým počtem účastníků, se oznámení o zahájení řízení doručuje veřejnou vyhláškou. **Jednotlivě** se oznámení o zahájení řízení doručuje **pouze účastníkům řízení podle § 85 odst. 2 písm. a)** (...) stavebního zákona. (...) **Ostatní písemnosti se doručují jednotlivě pouze žadateli, obci**, na jejímž území má být záměr uskutečněn, je-li účastníkem řízení, a dotčeným orgánům; **ostatním účastníkům řízení se doručují veřejnou vyhláškou**, o čemž se tito účastníci poučí v oznámení o zahájení řízení, je-li jim doručováno jednotlivě.

Jelikož krajský úřad odvolatelky správně poučil v oznámení o zahájení řízení, které jim doručil jednotlivě, o tomto speciálním režimu doručování v řízeních podle liniového zákona, musí se jim úkony podle stavebního zákona do skončení řízení doručovat už jen veřejnou vyhláškou. Řízení v prvním a druhém stupni tvoří jeden celek a končí vydáním rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Uvedené pravidlo je na rozdíl od ustanovení, které vyložil šestý senát NSS, naprosto jasné, neboť rozhodnutí o odvolání patří mezi „ostatní písemnosti“, které v řízení následují po oznámení o zahájení řízení.

Na tomto závěru nemůže nic změnit ani fakt, že by ministerstvo takto doručovalo kromě žadatele, obcí a dotčeným orgánům navíc pouze dvěma účastníkům (kteří jsou navíc zastoupeni tak, že by se jednalo jen o jednu datovou zprávu). Liniový zákon však tento způsob doručování neumožňuje. Ministerstvo nemůže zakládat nerovnost v procesních právech (§ 7 odst. 1 správního řádu). Poučení o doručování v řízení, které poskytl krajský úřad v oznámení o zahájení řízení, zakládá legitimní očekávání, jak se doručují ty písemnosti, které jsou podle stavebního zákona určené všem účastníkům řízení.

Dřívější doručení odvolatelkám prostřednictvím datové schránky by nevedlo k urychlení, neboť právní moc napadeného rozhodnutí ve spojení s tímto rozhodnutím ministerstva závisí na oznámení tohoto rozhodnutí **všem hlavním účastníkům** podle § 27 odst. 1 správního (srov. § 91 odst. 1 správního řádu), kterým se doručuje veřejnou vyhláškou, tj. tento způsob doručování není v rozporu s principem liniového zákona urychlit projednávání.

Tento názor ministerstva potvrdil Krajský soud v Ostravě (usnesení č. j. **38 A 4/2024-67** ze dne 10.12.2024).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správní orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat (podat rozklad).

Ing. Petr Vůjtěch
ředitel
Odbor infrastruktury

Příloha:

– Tabulka dřevin a porostů určených ke kácení

Toto rozhodnutí včetně přílohy musí být **vyvěšeno po dobu 15 dnů na úředních deskách** Ministerstva dopravy, Městského úřadu Bochov a Obecních úřadů Andělská Hora a Stružná a **také zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se rozhodnutí považuje za doručené**, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost zveřejnit ho způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Dnem vyvěšení je den vyvěšení na úřední desce Ministerstva dopravy, tj. právní účinky má doručení veřejnou vyhláškou na úřední desce Ministerstva dopravy.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Rozdělovník (všichni s přílohou):

Jednotlivě prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky žadatele a obcím, na jejichž území má být záměr uskutečněn:

1. PRAGOPROJEKT, a. s., K Ryšance 1668/16, 14700 Praha, IDDS: 4kifr54, (*zastupující Ředitelství silnic a dálnic s. p.*)
2. obec Andělská Hora, č. p. 18, 364 71 Andělská Hora, IDDS: tjt453
3. obec Stružná, č. p. 83, 36471 Stružná, IDDS: qkmb6bv
4. město Bochov, náměstí Míru 1, 36471 Bochov, IDDS: hxbfgd

Veřejnou vyhláškou:

K vyvěšení na úřední desce – se žádostí o **bezodkladné vyvěšení** na úřední desce včetně zveřejnění umožňujícího dálkový přístup, a to po dobu **nejméně 15 dnů a dále o vrácení této písemnosti ministerstvu s vyznačením data vyvěšení a sejmutí.**

5. Obecní úřad Andělská Hora, č. p. 18, 364 71 Andělská Hora, IDDS: tjt453
6. Obecní úřad Stružná, č. p. 83, 36471 Stružná, IDDS: qkmb6bv
7. Městský úřad Bochov, náměstí Míru 1, 36471 Bochov, IDDS: hxbfgd

Účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona (duplicitně nejsou uvedeni ti, jimž se doručuje jednotlivě):

8. Bartoňová Romana, Stará Kysibelská 639/21, 36001 Karlovy Vary
9. Bilčíková Alena, Žalmanov 30, 36471 Stružná
10. Bodlákova Jana JUDr., Kodaňská 1007/40, 10100 Praha
11. Bratršovský Roman, Žalmanov 73, 36471 Stružná
12. Broft Vladimír, Německý Chloumek 46, 36471 Bochov
13. CETIN a. s., Českomoravská 2510/19, 19000 Praha
14. Čeporanová Jarmila, Bož. Němcové 251, Příbram VII, 26101 Příbram
15. Češpivová Lucie, Azalková 1233/22, 10200 Praha
16. ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 40502 Děčín
17. ČEZ Prodej, a. s., Duhová 425/1, 14000 Praha
18. ČR – Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, 13000 Praha

19. ČR – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 390/42, 12800 Praha
20. DL holding s. r. o., Zátíší 83, 36263 Dalovice
21. Doležalová Lydia Ing. DiS., č.p. 402, 76302 Tečovice
22. Drohobecký Václav, č. p. 167, 36471 Andělská Hora
23. Dřízhal Jiří, Počernická 512/58, 10800 Praha
24. Duřt Zdeněk Ing., Zahradní 320, 36471 Bochov
25. Englická Marie, Horní Tašovice 2, 36471 Stružná
26. Englický Viktor, Horní Tašovice 2, 36471 Stružná
27. Farma Kolová s. r. o., Libušina 527/36, 36001 Karlovy Vary
28. Filippov Alexandr, Jetřichovická 776/5, 19000 Praha
29. Gilík Vladimír, Jeseniova 734/105, 13000 Praha
30. Götz Petr, č. p. 109, 36471 Stružná
31. Götzová Štěpánka, č. p. 109, 36471 Stružná
32. Grafton Land Epsilon s. r. o., Soukenická 1094/22, 11000 Praha
33. Grundler Miloš, Sokolovská 243/92, 36005 Karlovy Vary
34. Grundlerová Eva, Sokolovská 243/92, 36005 Karlovy Vary
35. Hroudová Monika, Kámen 50, 35801 Kraslice
36. Hypoteční banka, a. s., Radlická 333/150, 15000 Praha
37. innogy Energie, s. r. o., Limuzská 3135/12, 10800 Praha
38. JIVAS AH s. r. o., Bayerova 803/34, 60200 Brno
39. Juřica Michal, Žalmanov 27, 36471 Stružná
40. Juřicová Veronika, Žalmanov 27, 36471 Stružná
41. Karlovarský kraj, Závodní 353/88, 36006 Karlovy Vary (Krajská správa a údržba silnic Karlovarského kraje, příspěvková organizace, Chebská 282, 35601 Sokolov)
42. Kholm Zbyšek Mgr., č. p. 172, 36471 Andělská Hora
43. Klaban Jiří, Žalmanov 52, 36471 Stružná
44. Klaban Josef, Žalmanov 81, 36471 Stružná
45. Klaban Václav MUDr., Lodní 1405/2, 40502 Děčín
46. Klabanová Libuše, Žalmanov 52, 36471 Stružná
47. Klabanová Marie, Žalmanov 52, 36471 Stružná
48. Kooperativa pojišťovna, a. s., Vienna Insurance Group, Pobřežní 665/21, 18600 Praha
49. Křivanec Miroslav, Mariánská 388, 36471 Bochov
50. Kšír Karel, Sedlečko 23, 36272 Šemnice
51. KUSHNIR FAMILY INVESTMENT GROUP s. r. o., Krále Jiřího 1346/15, 36001 Karlovy Vary
52. Kutáč Karel, 17. listopadu 1221/11, 74221 Kopřivnice
53. Kutáč Petr, č.p. 82, 74275 Lichnov
54. Leasing České spořitelny, a. s., Budějovická 1912/64b, 14000 Praha
55. Lesy České republiky, s. p., Přemyslova 1106/19, 50008 Hradec Králové
56. Lučan Pavel, č. p. 168, 36471 Andělská Hora
57. Lukas Khollová Gabriela Ing., Požární 822/6, 36005 Karlovy Vary

58. Mašín Jiří, nám. 17. listopadu 386/17, 36005 Karlovy Vary
59. Matoušů Jarmila, Za Rybníkem 20, 36401 Toužim
60. Mazná Monika Mgr., č. p. 78, 36001 Jenišov
61. Michek Martin, Martinelliho 300/2, 19016 Praha
62. Nemravová Věra, Heyrovského 1603, 35601 Sokolov
63. Novotná Hana, Jabloňová 278/10, Stará Role, 36017 Karlovy Vary
64. Olšbauer Ladislav, Tusarova 1267/9, Holešovice, 17000 Praha
65. PERFECT INVEST, a. s., Karlovo nám. 34/28, 67401 Třebíč
66. Petrů Vladimír Ing., třída Edvarda Beneše 571/98, 50012 Hradec Králové
67. Plocová Lucie, Děpoltovická 3, 36001 Otovice
68. Povodí Ohře, státní podnik, Bezručova 4219, 43003 Chomutov
69. Povodí Vltavy, státní podnik, Holečkova 3178/8, 15000 Praha
70. Raiffeisen stavební spořitelna a. s., Hvězdova 1716/2b, 14000 Praha
71. Raiffeisenbank a. s., Hvězdova 1716/2b, 14000 Praha
72. Ripplová Lenka Ing., č. p. 397, 46353 Křižany
73. Růžičková Lucie, Žalmanov 65, 36471 Stružná
74. Rytíř Jan, Cihelny 12, 36464 Karlovy Vary
75. Římskokatolická farnost Bochoř, Opletalova 96, 36471 Bochoř
76. Řízení letového provozu České republiky, státní podnik (ŘLP ČR, s. p.), Navigační 787, 25261 Jeneč
77. Schmidtke Monika, Libušina 686/13, 36001 Karlovy Vary
78. Siegel František JUDr., Polní 178, 36001 Karlovy Vary
79. Siegel Štěpán, Slunná 20, Pod Rohem, 36001 Jenišov
80. Sila Miroslav, Lidická 455/40, 36001 Karlovy Vary
81. Silová Lada, Lidická 455/40, 36001 Karlovy Vary
82. Sokol Jaroslav, Kpt. Jaroše 195/5, 36006 Karlovy Vary
83. Společenství vlastníků jednotek v domě č.p. 75 a 77, ulice Vítězná Karlovy Vary, Vítězná 548/77, 36001 Karlovy Vary
84. STATEK HROUDA s. r. o., Libušina 527/36, 36001 Karlovy Vary
85. STRABAG SIS a. s., Kačírkova 982/4, 15800 Praha
86. Škarda Jiří, Hornická 32, 36001 Karlovy Vary
87. Valášek Petr, V. Meerwalda 200/17, Dvory, 36006 Karlovy Vary
88. Valášková Radka, Raisova 2030/2, 36001 Karlovy Vary
89. Valášková Simona, Sadová 957/34, 36001 Karlovy Vary
90. Vantage Towers s. r. o., Závěšova 502/5, 14000 Praha
91. Vodárny a kanalizace Karlovy Vary, a. s., Studentská 328/64, 360 07 Karlovy Vary
92. Vodenka Tomáš Mgr., č. p. 156, 36471 Andělská Hora
93. Vodenková Petra, č. p. 156, 36471 Andělská Hora
94. Vodohospodářské sdružení obcí západních Čech, Studentská 328/64, 36007 Karlovy Vary
95. Volksbank Raiffeisenbank Nordoberpfalz eG pobočka Cheb, Kubelíkova 602/4, 35002 Cheb

96. VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA ČESKÉ REPUBLIKY, Orlická 2020/4, 13000 Praha
97. Zamrzla Radek Ing., Americká 1301/12, 36001 Karlovy Vary

Účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona identifikovaní označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru:

98. v katastrálním území **Stružná**
parc. č.: 546/1, 791
99. v katastrálním území **Horní Tašovice**
parc. č. st.: 2/1, 75, 76, 79, 140
parc. č.: 690/1, 694/3, 694/4, 704/1, 715/5, 715/6, 718/2, 721/1, 742/3, 742/4, 742/5, 750, 780/1, 780/3, 780/4, 780/5, 780/6, 790/8, 798/4, 798/6, 812, 819/4, 819/5, 824/1, 824/2, 829, 831/1, 831/2, 831/3, 836/2, 837/1, 859/9, 859/10, 859/11, 859/12, 869, 874, 875/4, 875/5, 879/1, 879/2, 884/1, 884/3, 888/4, 888/5, 888/6, 890/1, 890/2, 895/2, 900/2, 901, 905/1, 906/2, 906/3, 911/1, 911/2, 935/2, 944, 947/1, 947/2, 947/3, 955, 958/1, 958/2, 960/2, 995, 1004/3, 1016, 1018, 1033/2, 1036/1, 1036/2, 1037, 1418, 1436/1, 1436/2
100. v katastrálním území **Andělská Hora**
parc. č.: 191, 199, 200, 205, 562/1, 567, 568, 569/2, 571, 572, 573, 575, 855, 856, 857, 990/1, 990/3, 995/1, 995/2, 998, 999, 1000, 1002, 1007, 1009, 1018, 1043, 1144, 1147, 1151, 1341, 1352, 1355, 1356, 1360, 1364, 1365, 1366, 1372, 1375, 1376, 1379, 1384, 1388, 1400, 1403, 1406, 1411, 1412, 1413, 1415, 1416, 1417, 1436, 1437, 1438, 1440, 1442, 1450, 1451, 1452, 1475 (nově 1475/3), 1477, 1479, 1481, 1482, 1484, 1486, 1487, 1496, 1497, 1498, 1499, 1500, 1535, 1544, 1552, 1591, 1592, 1597, 1598, 1600, 1607, 1608, 1609, 1610, 1612, 1613, 1614, 1615, 1617, 1619, 1621, 1627, 1628, 1629, 1630, 1664, 1667, 1669, 1670, 1674, 1678, 1680, 1681, 1682, 1683, 1775, 1777, 1783, 1784, 1785, 1787, 1788, 1789, 1790, 1797, 1798, 1799, 1800, 1801, 1802, 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814, 1816, 1819
101. v katastrálním území **Žalmanov**
parc. č. st.: 1, 6/2, 7, 39, 57, 75, 78, 127
parc. č.: 4/2, 15/2, 17/1, 17/5, 18/1, 20/1, 20/5, 21/1, 21/2, 25, 31/1, 32, 283/1, 283/2, 283/6, 283/14, 283/15, 283/16, 283/21, 283/22, 283/23, 328, 356/6, 359/1, 359/5, 359/6, 371/1, 371/3, 372/3, 387/1, 399, 419/4, 443/1, 443/7, 443/9, 445/1, 445/2, 462/3, 465/6, 492, 499/2, 500/12, 500/13, 500/14, 500/15, 545/1, 550, 553, 558/2, 560/1, 577/1, 581/2, 581/3, 584/5, 593, 989/8, 989/9, 989/10, 989/11, 989/30, 992, 1022, 1023, 1024, 1025/1, 1031, 1034, 1040/1, 1041/2, 1057/2, 1076/4, 1078, 1080/3, 1081, 1091/1, 1098
102. v katastrálním území **Bochov**
parc. č. st.: 434
parc. č.: 1241, 1308, 1309, 1312/1, 1312/2, 1332/4, 1332/5, 1 335/1, 1335/2, 1336, 1337/1, 341/6, 1341/7, 1 358/1, 359/1, 1361, 1364, 1430, 1443/1, 1443/2, 1443/3, 1443/4, 1443/8, 1443/9, 1448/1, 1450/1, 1453/2, 1472, 1486, 1489, 532/1, 1532/3, 2255/1, 2284/2, 2284/3, 2292, 2299/2, 4665, 4670, 4716
103. v katastrálním území **Bražec u Bochova**
parc. č.: 1137/1

Jednotlivě dotčeným orgánům a dalším správním orgánům:

104. Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy II, **IDDS: 9gsaax4**

105. Ministerstvo zemědělství, odbor státní správy, hospodářské úpravy a ochrany lesů, **IDDs: yphaax8**
106. Ministerstvo zdravotnictví, Český inspektorát lázní a zříděl, **IDDs: pv8aaxd**
107. Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnostní politiky, **IDDs: 6bnaawp**
108. Ministerstvo obrany, **IDDs: hjyaavk**
109. Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, Regionální pracoviště Správa CHKO Slavkovský les, **IDDs: w9kdyqm**
110. Dopravní a energetický stavební úřad, **IDDs: 7mnrnuu**
111. Krajská hygienická stanice Karlovarského kraje, **IDDs: t3jai32**
112. Úřad pro civilní letectví, **IDDs: v8gaaz5**
113. Vojenský lesní úřad, **IDDs: qfxifd2**
114. Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, **IDDs: upshp5u**
115. Krajský úřad Karlovarského kraje, **IDDs: siqbx2**
- odbor životního prostředí zemědělství
 - odbor kultury, památkové péče, lázeňství a cestovního ruchu
 - odbor dopravy a silničního hospodářství
116. Magistrát města Karlovy Vary, **IDDs: a89bwi8**
- odbor životního prostředí
 - úřad územního plánování a stavební úřad
 - odbor dopravy
 - odbor památkové péče
117. Obecní úřad Andělská Hora, **IDDs: tjt453**

Dále obdrží:

118. Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor legislativní a právní, stavební úřad a krajský živnostenský úřad, **IDDs: siqbx2 + následně se spisem a dokumentací**